

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa 1
- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas 48
- ★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 641/2014, 16. juuni 2014, millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad) rakenduseeskirjad 74

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 639/2014,

11. märts 2014,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009,⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 3, artikli 8 lõiget 3, artikli 9 lõiget 5, artikli 35 lõikeid 1, 2 ja 3, artikli 36 lõiget 6, artikli 39 lõiget 3, artikli 43 lõiget 12, artikli 44 lõiget 5, artikli 45 lõikeid 5 ja 6, artikli 46 lõiget 9, artikli 50 lõiget 11, artikli 52 lõiget 9, artikli 57 lõiget 3, artikli 58 lõiget 5, artikli 59 lõiget 3 ning artikli 67 lõikeid 1 ja 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1307/2013 tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009⁽²⁾. Määrusega (EL) nr 1307/2013 on kehtestatud uus õigusraamistik, mis hõlmab uut otsetoetuste, sealhulgas põllumajandustootjate põhitoetuse ja täiendava toetuse kavade süsteemi. Määrusega antakse komisjonile õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada kavade sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleks nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. Halduskoormuse vähendamiseks peaksid asjaomased eeskirjad olema lihtsad ja hõlpsasti kontrollitavad. Kõnealuste aktidega tuleks asendada komisjoni määrustega (EÜ) nr 1120/2009⁽³⁾ ja (EÜ) nr 1121/2009⁽⁴⁾ ette nähtud eeskirjad.
- (2) Seda raamistikku on vaja käesoleva määrusega täiendada seoses teatavate üldsätetega, põhitoetuskavaga, ühtse pindalatoetuse kavaga, kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid järgivate põllumajandustootjate toetusega, põllumajanduslikku tegevust alustavate noorte põllumajandustootjate toetusega, liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetusega ja puuvilla eritoetusega ning seoses iga toetuskava puhul nõutava teavitamisega.
- (3) Selleks et tagada finantsdistsipliini arvestades otsetoetuste kohanduste nõuetekohane kohaldamine, on vaja kehtestada üldeeskirjad selle kohta, mis järjekorras arvutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013⁽⁵⁾ alusel tehtavad asjaomased vähendamised.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 608.

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1120/2009, 29. oktoober 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 316, 2.12.2009, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1121/2009, 29. oktoober 2009, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses kõnealuse määruse IV ja V jaotises sätestatud põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate toetuskavadega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 27).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013, 17. detsember 2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

- (4) Euroopa Liidu Kohtu praktikast⁽¹⁾ tulenevalt on asjakohane täpsustada, et liikmesriigid võivad oma pädevust kasutades võtta liidu õiguse rakendamiseks meetmeid üksnes kooskõlas teatavate põhimõtetega, sealhulgas eelkõige mittediskrimineerimise põhimõttega.
- (5) Muu kui tootmiskohustusega seotud toetuse puhul tuleks järgida nõudeid käsitada seda tootmiskohustusega sidumata sissetulekutoetusena mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru osana sõlmitud põllumajanduslepingu⁽²⁾ „rohelise kasti” tähenduses; tootmiskohustusega seotud toetuse puhul tuleks järgida kõnealuse põllumajanduslepingu „sinise kasti” nõudeid.
- (6) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c kohaselt ei pea põllumajanduslik tegevus hõlmama põllumajandustoodete tootmist ega kasvatamist. Selle asemel võivad põllumajandustootjad hoida põllumajandusmaad karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma tavapärasest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevuseta, samuti võivad nad teostada teatavat minimaalset tegevust põllumajandusmaal, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras. Kuna viimati osutatud kaks tegevust eeldavad põllumajandustootjalt teatavate toimingute tegemist, on vaja sätestada liidu raamistik, millest lähtuvalt peavad liikmesriigid kehtestama nimetatud tegevuste üksikasjalikud kriteeriumid.
- (7) Keskkonnasäästlikkuse huvides hõlmab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis h sätestatud mõiste „püsirohumaad” rohu ja muude rohttaimede kõrval ka muid liike, nagu põõsad ja/või puud, mis on karjatamiseks sobivad, tingimusel et rohi või muud rohttaimed jäävad asjaomasel maal valdavaks. Seetõttu on vaja kindlaks määrata kriteerium, mille alusel otsustada, kas rohi või muud rohttaimed on ülekaalus.
- (8) Selline mõiste „püsirohumaad” määratlus võimaldab liikmesriikidel käsitada püsirohumaana ka sellist karjatamiseks sobivat ja kinnistunud kohalike tavadega seotud maad, kus rohi ega muud rohttaimed ei ole karjamaal tavapäraselt ülekaalus. Seetõttu on vaja kehtestada kriteeriumid, mille alusel on võimalik selliseid kinnistunud kohalikke tavasid kindlaks teha.
- (9) Vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 teisele lõigule võib liikmesriik otsustada käsitada püsirohumaana karjatamiseks sobivat ja kohalike tavadega seotud maad, kus rohi ega muud rohttaimed ei ole tavapäraselt karjamaal ülekaalus. Sellise püsirohumaad suhtes võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 5 alusel kohaldada vähenduskoefitsienti. Selle sätte proportsionaalse kohaldamise tagamiseks on asjakohane võimaldada teha vahet eri kategooriatesse kuuluvate maa-alade vahel ja kohaldada nende suhtes erinevaid vähenduskoefitsiente.
- (10) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 1 kohaselt ei anta otsetoetusi füüsilistele või juriidilistele isikutele ega füüsilistele või juriidilistele isikute rühmadele, kelle põllumajandusmaad on põhiliselt maa-alad, mis on looduslikult karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ning kus ei toimu liikmesriikide määratletavat minimaalset tegevust. Sellega seoses on vaja kindlaks määrata, millal võib selliseid maa-alasid pidada põllumajandustootja põllumajandusmaa põhiosaks, ja täpsustada selle sätte reguleerimisala.
- (11) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kohaselt tuleb nn välistavasse loetellu kuuluvaid isikuid käsitada aktiivse põllumajandustootjana, kui nad suudavad tõendada oma vastavust ühele nimetatud sättes loetletud kriteeriumile. Ühe kõnealuse kriteeriumi järgi tuleb tõendada, et iga-aastane otsetoetussumma on vähemalt 5 % mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud kogutulust. Seepärast on vaja kehtestada sätted, mille alusel otsustada, kas tulu on saadud põllumajanduslikust või mittepõllumajanduslikust tegevusest.

⁽¹⁾ Vt Euroopa Liidu Kohtu 25. novembri 1986. aasta otsus liidetud kohtuasjades 201/85 ja 202/85: *Klensch* [1986] (EKL 3477, punkt 10).

⁽²⁾ EÜT L 336, 23.12.1994, lk 22.

- (12) Peale selle on vaja kehtestada eeskirjad iga-aastase otsetoetussumma kindlaksmääramise kohta, arvestades määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõiget 2, vajaduse korral artikli 9 lõiget 3 ja artikli 9 lõiget 4, mille kohaselt nimetatud määruse artikli 9 lõikeid 2 ja 3 ei kohaldata teatavate põllumajandustootjate suhtes. Selleks et tagada põllumajandustootjate võrdne kohtlemine Bulgaarias, Horvaatias ja Rumeenias, kus otsetoetused alles kasutusele võetakse, peaks nende liikmesriikide iga-aastane otsetoetussumma põhinema kasutuselevõtmise lõpus väljamakstaval lõppsummal.
- (13) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kohaselt ja asjakohasel juhul artikli 9 lõike 3 kohaselt võib põllumajandustootjale toetust mitte anda, kui tema põllumajanduslik tegevus moodustab tühise osa tema majandustegevusest või kui tema põhiline tegevus või äriühingu eesmärk ei ole põllumajanduslik tegevus. Sellega seoses oleks vaja määrata kindlaks teatavad kriteeriumid, mille alusel reguleerida üksnes vähesel määral teostatavat põllumajanduslikku tegevust, jättes samas liikmesriikidele võimaluse kehtestada alternatiivseid kriteeriume.
- (14) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud mitmed võimalused, kuidas toetusõigusi põllumajandustootjate vahel jaotada. Õiguskindluse huvides tuleks sätestada, et tegeliku või eeldatava pärandi või tühistatava eeldatava pärandi korral ning põllumajandusliku majapidamise ühinemise või jagunemise korral kehtestatakse omandatavate toetusõiguste arv ja väärtus samadel tingimustel, mida oleks kohaldatud algselt põllumajanduslikku majapidamist juhtinud põllumajandustootja suhtes. Samuti on vaja ette näha eeskirjad selle kohta, kuidas määrata kindlaks nende toetusõiguste arv, mis jaotatakse põllumajandusliku majapidamise jagunemise korral, kui põllumajanduslik majapidamine asub liikmesriigis, kes kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõiget 4 või 5. Põllumajandustootjate õiguspärase ootuste huvides ei tohiks põllumajandustootja õigusliku seisundi muutumine mõjutada selliste toetusõiguste arvu ega väärtust, mida põllumajandustootja võiks saada juhul, kui põllumajandusliku majapidamise juhtimine, tulemused ja finantsriskid jäävad tema kontrolli alla.
- (15) Õiguskindluse huvides ning selleks, et tagada toetusõiguste nõuetekohane haldamine, on vaja täpsustada, et toetusõiguste jaotamisel ja aktiveerimisel tuleks arvesse võtta üksnes neid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.
- (16) Kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu praktikaga⁽²⁾ tuleks toetusõigus anda isikule, kellel on õigus teha otsuseid toetustaotlusega hõlmatud maal toimuva põllumajandusliku tegevuse üle ning kes saab sellest tegevusest tulu ja kannab sellega seotud finantsriske. Oleks vaja täpsustada, et kõnealust põhimõtet kohaldatakse eelkõige juhul, kui toetuskõlbliku hektari kohta on toetusõiguste jaotamise taotluse esitanud rohkem kui üks põllumajandustootja.
- (17) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 6 kohaselt võib liikmesriik kasutada vähenduskoeffitsienti teatavate selliste toetuskõlblike hektarite suhtes, mis on püsirohumaa piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, eriti kõrguse või muude looduslikust eripärase tingitud piirangute tõttu. Selleks et tagada kõnealuse sätte proportsionaalne kohaldamine, on asjakohane luua sellise vähenduskoeffitsiendi kohaldamise raamistik, eelkõige sellise vähendamise piirangute osas.
- (18) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 9 on sätestatud põhimõte, mille kohaselt võivad otsetoetusi saada üksnes aktiivsed põllumajandustootjad. Lisaks võib liikmesriik kõnealuse määruse artikli 24 lõike 9 kohaselt määrata toetusõiguste jaotamiseks kindlaks põllumajandusliku majapidamise miinimumsuuruse. Asjakohane oleks võtta kõnealuseid sätteid arvesse ka toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramisel.

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas ning otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 48).

⁽²⁾ Vt Euroopa Kohtu 14. oktoobri 2010. aasta kohtuasi C-61/09: *Landkreis Bad Dürkheim* [2010] (EKL I-09763, punkt 50 jj).

- (19) Kui 2014. kalendriaasta eest antud toetust võetakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 kohaselt toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisel arvesse, tuleks täpsustada, et liikmesriik võib otsustada kõiki kõnealuses sättes loetletud meetmeid mitte arvesse võtta. Selleks et vältida põllumajandustootjate liigset karistamist, ei tohi toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramiseks vajalik võrdlussumma sisaldada määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükiga ettenähtud mis tahes vähendamisi ega väljaarvamisi. On asjakohane täpsustada, kuidas kõnealust toetust arvesse võtta, ning kehtestada täiendavad kriteeriumid, mida teatavate tootmiskohustusega sidumata kavade järgimisel arvestada.
- (20) Lisaks on toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisega seoses vaja täpsustada, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 3 kohaselt põllumajandustootja omanduses olevad toetusõigused sisaldavad ka selliseid toetusõigusi, mis on renditud mõnele teisele põllumajandustootjale ajal, kui rendileandja esitab 2014. aasta taotluse.
- (21) Selleks et oleks võimalik põllumajandustootjate sissetulekutoetust prognoosida ja juhul, kui põllumajandustootjaid teavitati esialgsete andmete alusel, tuleks kehtestada tähtaeg, mille jooksul peavad liikmesriigid kehtestama toetusõiguste lõpliku väärtuse ja arvu ning edastama need põllumajandustootjatele.
- (22) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 või artikli 40 lõike 3 kohaldamisel on asjakohane – juhul kui kõnealustes artiklites osutatud võrdlusaastal mõjutasid põllumajandustootjat vääramatud jõud või erandlikud asjaolud – kehtestada toetusõiguste väärtus sellise viimase aasta põhjal, mida vääramatud jõud ega erandlikud asjaolud ei mõjutanud. Halduskoormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema siiski lubatud kehtestada vääramatud jõu või erakordsete asjaolude mõju teatav piirmäär võrdlusaastal saadud otsetoetuste suhtes.
- (23) Põllumajandusliku majapidamise või selle osa müümise või rentimise korral, kui seda tehti enne toetusõiguste taotluse esitamise tähtaega toetusõiguste esimesel kohaldamisaastal, tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad otsustada, et põllumajandustootjad võivad lepingu alusel anda jaotatavad toetusõigused üle koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sellise eralepinguklausliga antakse jaotatavad toetusõigused vastavalt müüjale või rendileandjale, kes annab need otse üle vastavalt ostjale või rendilevõtjale, kes saab klausli kohaldamise korral kasu kas toetusmaksetest, mida müüja või rendileandja saab 2014. aasta eest, või siis toetusõiguste väärtusest, mis on müüja või rendileandja omanduses 2014. aastal, vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 osutatud toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele. Lisaks tuleks täpsustada, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõiget 4 sellise üleandmise suhtes ei kohaldata.
- (24) Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamiseks tuleks sätestada selged arvude ümardamise eeskirjad, samuti tuleks sätestada võimalused, kuidas olemasolevaid toetusõigusi jagada juhul, kui toetusõigusega koos deklareeritava või üleantava maatüki suurus on kõigest mingi murdosa hektarist, ning õiguste ja murdosade ühendamise võimalused.
- (25) Õiguskindluse huvides on asjakohane kehtestada tähtaeg, mille jooksul tuleb kindlaks määrata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikes 3 osutatud piirkonnad.
- (26) Tuleks kehtestada riikliku või piirkondliku reservi haldamise erisätted.
- (27) On vaja kehtestada kriteeriumid ja maksimaalsed protsendimäärad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 kohaldamiseks, et kõnealuse sätte kohane mis tahes vähendamine ei takistaks oluliselt toetusõiguste üleandmist ega keelaks seda.
- (28) Õiguskindluse huvides on asjakohane täpsustada, kuidas määratakse kindlaks summa, mille võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 28 või artikli 40 lõike 5 kohaselt riiklikku või piirkondlikku reservi tagasi kanda, kui toetusõigused kehtestatakse põhitoetuskava esimesel rakendamisaastal.

- (29) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 30 on ette nähtud toetusõiguste kohustuslik ja valikuline jaotamine riiklikust või piirkondlikust reservist. On asjakohane kehtestada eeskirjad selliselt jaotatavate toetusõiguste arvu ja väärtuse arvutamiseks ning näha ette, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 6 sätestatud prioriteete ei kahjustaks otsused, mida liikmesriigid võivad teha vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõigetele 7 ja 10. Samamoodi peaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohaldamine olema kooskõlas kõnealuse määruse artikli 24 lõigetega 6 ja 7 ning käesoleva määrusega erakorraliste juhtude suhtes kehtestatud eeskirjadega. Selleks et põhitoetuskava oleks tootmiskohustustega sidumata, ei tohiks riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste arv ja väärtus põhineda valdkondlikel kriteeriumidel pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009⁽¹⁾ artikli 11 lõike 2 kohaselt 2013. taotlusaasta kohta määranud.
- (30) Õiguskindluse huvides ning selleks, et tagada põllumajanduslikku tegevust alustavate põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, on asjakohane täpsustada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 11 punktis b osutatud mõistet „põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja”, millele on osutatud.
- (31) Kui liikmesriigid jaotavad toetusõigusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 punktile c, tuleks selliste toetusõiguste väärtus arvutada vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklitele 25 või 40.
- (32) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigete 3–7 kohaselt on liikmesriikidel mitu võimalust piirata põllumajandustootjatele jaotatavate toetusõiguste arvu. Teatavad põllumajandustootjad võivad seega omada suurt osa toetusõigustega hõlmamata toetuskõlblikke hektareid ning see võib põhjustada erakorralisi juhte, kuna teatavad põhitoetuskavale eelnenud toetuskavad, eelkõige kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade seotud toetuse maksmine, põhinevad toetusõiguste aktiveerimiseks deklareeritud toetuskõlblikel hektaritel. Seepärast tuleks täpsustada, et liikmesriigid võivad jaotada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist juhul, kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigetes 3–7 osutatud piirangud põllumajandustootjat oluliselt mõjutavad. Kuna teatavad piirkonnad ei ole võtnud keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustust või kulutavad keskkonnasäästlikumaks muutmisele vaid piiratud summasid, peaks liikmesriikidel olema lubatud otsustada, et selliseid piirkondi erakorraliste juhtude hulka ei arvata.
- (33) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kaotavad kehtivuse põllumajandustootja (omanuses või renditud) toetusõigused, mis ületavad toetuskõlblike hektarite arvu. Õiguskindluse huvides on asjakohane täpsustada kõnealuste toetusõiguste kehtivuse kaotamise järjekord tähtsuse järgi ja määrata kindlaks täiendavad rakenduseeskirjad. Samuti on asjakohane võimaldada liikmesriikidel võtta kõnealuseid sätteid arvesse ka toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramisel.
- (34) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud, et teatavates liikmesriikides võib rakendada põhitoetust ühtse pindalatoetuse kava vormis hiljemalt kuni 2020. aastani. Võttes arvesse asjaolu, et ühtne pindalatoetus hektari kohta arvutatakse igal aastal ning et toetuskõlblikkus on eeltingimus juurdepääsuks enamikule muudele otsetoetuskavadele ja seega nendega olemuslikult seotud, on vaja täpsustada, et asjaomaste kavade kohaldamise korral tuleb võtta arvesse üksnes neid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1122/2009, 30. november 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetus-kavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 65).

- (35) Liikmesriik, kes kohaldab ühtset pindalatoetuste kava ja hakkab hiljemalt alates 1. jaanuarist 2018 kohaldama põhitoeuskava, võib hektari kohta makstava ühtse pindalatoetuse diferentseerida ja võtta arvesse teatavaid 2014. kalendriaasta eest makstud toetusi. Kõnealuseks diferentseerimiseks on asjakohane täpsustada, kuidas nimetatud toetusmaksleid tuleks arvesse võtta, ja kehtestada täiendavad kriteeriumid, mida on vaja arvestada teatavate tootmiskohustusega sidumata kavade puhul. Kui 2014. kalendriaastal mõjutasid põllumajandustootjat vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, on asjakohane diferentseerida pindalatoetuse kava selle viimase aasta põhjal, mida vääramatu jõud ega erandlikud asjaolud ei mõjutanud. Halduskoormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema siiski lubatud kehtestada vääramatu jõu või erakordsete asjaolude mõju teatav piirmäär võrdlusaastal saadud otsetoetuste suhtes. Lisaks tuleks õiguskindluse huvides ette näha eeskirjad tegeliku või eeldatava pärimise puhuks.
- (36) Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatükis on kehtestatud kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade seotud toetuse (keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus) andmise tingimused. Alusaktis on keskkonnasäästlikumaks muutmise kohta sätestatud üldnõuded (kõigi abisaajate puhul kohaldatakse sama mudelit) ning nendega on ette nähtud mitteolepinguline tegevus, millega tagatakse üleüldiselt et ELi põllumajandus põhineb nõuetele vastavusest kaugemale ulatuvatel tavadel. Keskkonnasäästlikumaks muutmise tavade üksikasjalike eeskirjade täpsel esitamisel tuleb neid alusaktis kehtestatud põhimõtteid arvesse võtta.
- (37) Selleks et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 sätestatud samaväärsete tavadega hõlmatud kohustuste puhul, mis on seotud riiklike või piirkondlike keskkonnaalaste sertifitseerimissüsteemidega, oleks tagatud vajalik kindlustustase, tuleks kehtestada era- või avalik-õiguslike sertifitseerimisasutuste määramise kriteeriumid.
- (38) Topeltrahastamise vältimise põhimõtte järgimiseks tuleks kehtestada eeskirjad teatavate määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning III jao punktis 7 osutatud tavasid hõlmavate konkreetsete kohustustega seotud toetuste arvutamise kohta. Kuna need kohustused hõlmavad samaväärseid tavasid, mis võimaldavad põllumajandustootjatel täita ühe kohustuse või mitu kohustust, et saada määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohast keskkonnasäästlikumaks muutmise toetust, tuleks nende kohustustega seotud toetusi – võrreldes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽¹⁾ artikli 28 lõike 6 kohaselt makstava tavapärase toetusega – vähendada summa võrra, mille arvutamisel tuleb lähtuda keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse suurusest asjaomases liikmesriigis või piirkonnas või teatavatel juhtudel konkreetse põllumajandustootja keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest.
- (39) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 44 on sätestatud kohustused seoses põllumajanduskultuuride arvu ja nende osakaaluga põllumaal. On vaja kehtestada eri põllumajanduskultuuride osakaalu täpse arvutamise eeskirjad.
- (40) Eeskirjad ajavahemiku kohta, mida võetakse arvesse põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamisel, tuleb kehtestada põllumajanduskultuuri kasvatamise praktilist ajastust ja lihtsa haldamise vajadust silmas pidades.
- (41) Selleks et tagada selgus põllumajandustootjate ja liikmesriikide jaoks ning aidata kaasa haritavate põldude keskel asuvate maastikuelementide kaitsele, on vaja teha selgeks maastikuelementide alla jääva maa olukord.
- (42) Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamiseks on vaja ette näha ka täiendavad eeskirjad selliste erijuhitud jaoks nagu segakultuuride kasvatamine eraldi ridades, allakülv ja seemnesegude kasutamine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

- (43) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1 on sätestatud kohustused, mille eesmärk on säilitada püsirohumaaid, mis aitavad kõige paremini kaitsta keskkonda, eelkõige siduda CO₂, kaitsta elurikkust ja hoida ära mullaerosiooni. Keskkonna jaoks olulise tähtsusega rohumaad on hõlmatud Natura 2000 võrgustikuga, kuid asuvad ka sellest väljaspool. Vaja oleks tagada kõnealusest võrgustikust väljaspool asuvate rohumaade võimalikult tõhus kaitse, luua liikmesriikide jaoks selliste rohumaade kindlaksmääramise raamistik, mis võimaldaks neil võtta arvesse sealseid tingimusi ja tagaks kehtivate keskkonnapoliitikasuundade koostöömimise.
- (44) Selleks et näha ette selliste püsirohumaade pikaajaline kaitse, tuleks kehtestada eeskirjad kõnealuste alade tagasimuutmise kohta juhul, kui põllumajandustootja on range kaitse eeskirju rikkunud.
- (45) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikega 2 on ette nähtud, et püsirohumaade pindala suhtarv kogu põllumajandusmaa pindalasse ei tohi väheneda. Selle eesmärgi saavutamiseks peaksid liikmesriigid jälgima püsirohumaade suhtarvu muutumist. Neil tuleks võimaldada luua eelneva loa andmise süsteem. Juhul kui suhtarv väheneb üle 5 %, tuleks nõuda individuaalset tagasimutmist ja edasise muutmise keelustamist. Selguse huvides ja proportsionaalse rakendamise tagamiseks tuleks kehtestada eeskirjad selliste põllumajandustootjate ja piirkondade kohta, kelle/mille suhtes tuleb kohaldada lube ja tagasimutusi.
- (46) Selleks et püsirohumaade kasutuse muutmise loa menetlus annaks tõhusaid tulemusi, tuleks liikmesriikidele anda vabadus valida eelistatud alasid või põllumajandustootjate rühmi, kellele anda lube objektiivsete kriteeriumide alusel.
- (47) Selleks et püsirohumaade alla jäävaid alasid ei arvestataks rohumaade pika rotatsiooniga külvikorra tõttu topelt ja et maakasutuse muutmine selliste väike- ja mahepõllumajandustootjate puhul, kes on tagasimutuskohustustest vabastatud, ei avaldaks otsest mõju teiste põllumajandustootjate tagasimutuskohustustele, tuleks kehtestada eeskirjad meetodi kohta, mille abil määratakse kindlaks püsirohumaade suhtarv põllumajandusmaasse. Põhjendatud juhtudel tuleks liikmesriikidel lubada oma võrdlussuhtarvu kohandada.
- (48) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 46 on loetletud maastikuelemendid ja maa-alad, mida liikmesriigid võivad käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Vaja oleks ette näha selliste maastikuelementide ja maa-alade ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks liigitamise täiendavad kriteeriumid. Elurikkuse kaitse eesmärgi saavutamiseks peaksid need kriteeriumid tagama elurikkuse kaitsmise ja parandamise põllumajanduslikes majapidamistes. Kõnealuste kriteeriumide puhul tuleks arvesse võtta ka põllumajandustootjate poolt juba tehtud jõupingutusi.
- (49) Kesa puhul ei tohiks tootmise välistamise nõue, mille tõttu piiratakse pestitsiidide või väetiste kasutamist, välistada sellist vabatahtlikku tegevust nagu eri liiki metsalilled külvamine elurikkuse suurendamiseks. Tuleks selgitada, et maa, mis on olnud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude alusel üle viie aasta kesa all, peab jääma põllumaaks ega kuulu püsirohumaade mõiste alla.
- (50) Kuna terrasside rajamine toimub liidus väga erineval viisil, peaksid liikmesriigid riigi või piirkonna eripärale tuginedes sõnastama sellekohased üksikasjalikud tingimused, võttes arvesse terrasside olulisust elurikkuse seisukohalt.
- (51) Selguse huvides tuleks loetleda ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavad maastikuelemendid ja täpsustada, milline on nende seos nõuetele vastavuse süsteemi raames liikmesriikides juba kaitstud maastikuelementidega. Mõne maastikuelemendi puhul tuleks kehtestada nende miinimum- või maksimumsuurus, mis aitaks neid välja selgitada ja tagada, et maa-ala on valdavalt põllumajandusmaa.

- (52) Põllumaaga piirneva vooluveekogu ääres või kallaku ülaosas asuval põllumaal paiknevad puhverribad aitavad vähendada saasteainete sattumist pinnavette. Elurikkuse kaitse huvides tuleks ette näha, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana käsitatavat ala ei tohi kasutada tootmiseks ning et sellega välditaks ka pestitsiidide ja vähendatava väetiste kasutamist. Elurikkuse edasiseks suurendamiseks ei tohiks välistada vabatahtlikku tegevust, näiteks eri liiki metsalilledel külvamist. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada, kas puhverribade kasutamine karjatamiseks ja loomasööda varumiseks on lubatud või mitte.
- (53) Agrometsanduse hektarite kohta tuleks täpsustada, et sellise maa-alana võetakse arvesse põllumaa, mis asub agrometsandussüsteemi alal, mis vastab endiselt neile tingimustele, mille alusel saadakse või saadi maaelu arengu toetust. Liikmesriigid, kes valivad need maa-alad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustuse täitmiseks, peaksid agrometsandussüsteemide loomise toetuse andmiseks lisatingimuste kehtestamisel võtma oma maaelu arengu programmis arvesse elurikkuse kaitsmise eesmärki.
- (54) Piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribade puhul peaks liikmesriikidel olema õigus teha mullaharimise vältimise nõude kehtestamise otsus, millega hoitakse ära sisendite kasutamine metsaga piirnevatel ribadel üleminekuala loomise eesmärgil enne metsa. Sellise nõude kehtestamisega tagatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kõrgem väärtus, mis peaks kajastuma seda liiki maa-ala kaaluteguri diferentseeritud väärtuses.
- (55) Lühikese raieringiga madalmeta kasvatamiseks vajalike sisendite piiratud kasutamine suurendab kaudselt elurikkust. Selleks peaksid liikmesriigid kehtestama seda liiki ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala suhtes kohaldatavad tingimused ning koostama lubatud puuliikide loetelu ja sisendite kasutamise eeskirjad.
- (56) Liikmesriigid peaksid kohalikele oludele kohandatud rakendamise võimaldamiseks, vahekultuuride ja taimkatte jääklämmastiku sidumise võime optimaalseks kasutamiseks ning tühja maa ja hajureostuse põhjavette sattumise vältimiseks määrama kindlaks selliste kultuuride külvikuupäevad. Vahekultuuride või taimkatte kasvatamiseks tuleks külvata eri liiki põllumajanduskultuure või teha heintaimede allakülv, et saavutada elurikkuse seisukohast optimaalne põllumajandus- ja keskkonnatulemus. Määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas osutatud maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise neljanda standardi (GAEC 4) rakendamise korral võivad liikmesriigid kehtestada kuupäeva, pärast mida on vahekultuuride ja taimkatte mehaaniline hävitamine lubatud.
- (57) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad, mille abil vältida olukorda, et lämmastikku siduvate kultuuride kasvatamise tõttu ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladel suureneb lämmastiku leostumine ja halveneb vee kvaliteet, mis oleks vastuolus nõukogu direktiivi 91/676/EMÜ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ⁽²⁾ eesmärkidega ning seaks ohtu elurikkuse kaitse eesmärgi saavutamise. Samuti peaksid liikmesriigid kehtestama selliste lämmastikku siduvate põllumajanduskultuuride loetelu, mis aitavad elurikkust parandada.
- (58) Selleks et suurendada kasu, mis saadakse tänu ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala olemasolule põllumaal, ja tagada, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade pindala vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 sätestatud protsendimäärale, tuleks tõhusa haldamise huvides selgelt sätestada, et maatükki või maastikuelementi ei tohi ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude järgimiseks samal aastal kaks korda arvestada.

(1) Nõukogu direktiiv 91/676/EMÜ, 12. detsember 1991, veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

- (59) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 5 kohaselt võivad liikmesriigid individuaalse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõudest kuni 50 % rakendada piirkonna tasandil. Selleks et osutatud piirkondlik rakendamine tooks keskkonnale ja maastikule täiendavat kasu ning aitaks ühtlasi rakendada roheline taristu strateegiat,⁽¹⁾ tuleks kehtestada eeskirjad selliste maa-alade ja maastikuelementide kohta, mida võib piirnevate ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade loomiseks kasutada. Samuti tuleks sätestada maa-alade määramise eeskirjad, et tagada liidu põllumajandus- ja keskkonnapoliitika ühtne rakendamine.
- (60) Selleks et liikmesriigid saaksid teha otsuse, mille kohaselt antakse põllumajandustootjatele võimalusühiselt rakendada poolt oma individuaalse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6, tuleks kehtestada piirkondliku rakendamise eeskirjadega sarnased eeskirjad maa-alade ja maastikuelementide kohta, mida võib piirnevate ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade loomiseks kasutada, et tuua keskkonnale lisaväärtust ning aidata kaasa roheline taristu tõhustamisele. Põllumajandustootjatele kohustuslikke kriteeriume käsitlevates eeskirjades tuleks sätestada, et nende põllumajanduslikud majapidamised peavad asuma vahetus läheduses, kuid samal ajal tuleb liikmesriikidele jätta võimalus võtta arvesse eri haldusstruktuure. Õigusliku selguse huvides tuleks kehtestada eeskirjad kirjaliku kokkuleppe kohta, mille sõlmivad ühises rakendamises osalejad oma õiguste ja kohustuste kindlaksmääramiseks.
- (61) Seoses teatavate liikmesriikide võimalusega vabastada põllumajandustootjad metsarikastel aladel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest tuleks kehtestada eeskirjad, milles täpsustatakse metsamaa ja maismaal asuva maa kogupindala suhtarvu ning metsa- ja põllumajandusmaa suhtarvu arvutamiseks kasutatavad meetodid ja andmed.
- (62) Määrusega (EL) nr 1307/2013 on ette nähtud noorte põllumajandustootjate toetuse saamise tingimused. Eelkõige peavad toetuse saamiseks olema täidetud tingimused, et noor põllumajandustootja asub esimest korda tegutsema põllumajandusliku majapidamise juhina või et ta on asutanud põllumajandusliku majapidamise viis aastat enne seda, kui ta esitas esimest korda toetusetaotluse, samuti peab ta olema esimese toetusetaotluse esitamise aastal kuni 40aastane. Juriidiliste isikute puhul peavad need tingimused olema täidetud kõigi nende füüsiliste isikute puhul, kellel on tegelik ja pikaajaline kontroll juriidilise isiku üle, nagu on sätestanud Euroopa Liidu Kohus⁽²⁾. Lisaks oleks vaja täpsustada, millistele tingimustele peavad juriidiline isik ja tema üle kontrolli omav(ad) füüsiline(sed) isik(ud) vastama.
- (63) Selleks et noorte põllumajandustootjate toetuse nõuetest ei oleks võimalik kõrvale hoida, tuleks sätestada, et toetust antakse juriidilisele isikule üksnes seni, kuni tema üle on kontroll vähemalt ühel füüsilisel isikul, kellel oli tema üle kontroll ka toetuskava rakendamise esimesel aastal. Selleks et määrata kindlaks toetuse saamise maksimaalne tähtaeg määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 tähenduses, tuleks kehtestada eeskirjad juhuks, kui juriidilise isiku üle on kontroll rohkem kui ühel füüsilisel isikul.
- (64) Selleks et vältida diskrimineerimist juriidiliste isikute ja noorte põllumajandustootjate toetust taotlevate füüsiliste isikute rühma vahel, tuleks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud füüsiliste isikute rühma suhtes kohaldada juriidiliste isikutega samaväärseid eeskirju, kui põhitoetustaotluse on esitanud ja noore põllumajandustootja toetuskava on koostanud kõnealune rühm, mitte selle üksikliikmed.
- (65) Määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükiga on ette nähtud võimalus anda põllumajandustootjatele vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust. Kehtestada tuleks nimetatud peatükis osutatud toetuse andmise tingimused.

⁽¹⁾ Roheline taristu – Euroopa looduskapitali suurendamine (COM(2013) 249 final, 6.5.2013).

⁽²⁾ Vt Euroopa Kohtu 25. oktoobri 2012. aasta otsus kohtuasjas C-592/11: *Anssi Ketelae*, EKLis veel avaldamata, punkt 56.

- (66) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 3 kohaselt võib vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust anda üksnes nendele sektoritele või liikmesriigi nendele piirkondadele, kus on teatavaid probleeme konkreetsete põllumajandustootmisviiside või põllumajandussektorite puhul, mis on eriti tähtsad majanduslikel, sotsiaalsetel või keskkonnavalastel põhjustel. Lisaks võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõigete 5 ja 6 kohaselt anda vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust üksnes niivõrd, kui võrd on vajalik, et innustada säilitama senist tootmistaset asjaomastes piirkondades või sektorites. Kõnealust toetust tuleks maksta iga-aastase toetusena ja kindlaksmääratud koguselise piirangu ulatuses; toetus peaks põhinema kindlaksmääratud aladel ja saagikusel või loomade kindlaksmääratud arvul. Selleks et tagada vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse alusel võetavate meetmete sihipärasus ja hallatavus ning samal ajal võimaldada liikmesriikidel kujundada vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust vastavalt oma vajadustele, tuleks liikmesriikidele teha ülesandeks määrata kindlaks toetuskõlblikud põllumajanduspiirkonnad ja/või põllumajanduslikud tootmisviisid, koguselised piirangud ja asjakohane toetusmäär. Turumoonutuste vältimiseks ei peaks toetused siiski sõltuma turuhindade kõikumisest ega olema samaväärsed hinnavahetustest süsteemiga, mille alusel liikmesriigid maksavad põllumajandustootjatele riiklikku põllumajandustoetust taotlusehinna ja omamaise turuhinna vahe alusel.
- (67) Vastavalt Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vastastikuse mõistmise memorandumile GATTi alla kuuluvate õliseemnete kohta⁽¹⁾ tuleks vastastikuse mõistmise memorandumile lisa kohast õliseemnete toetust saavate tootjate puhul määrata kindlaks eraldi baaskülvipind. Arvestades, et õliseemned on loetletud liikmesriikide jaoks vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetuse saamiseks kõlblike sektorite ja toodete loetelus, tuleks selleks, et tagada vastavus rahvusvahelistele nõuetele, mis tulenevad eespool nimetatud vastastikuse mõistmise memorandumist, lisada toetuskavva õliseemnete maksimumpindala liidu tasandil. Kõnealuse maksimumpindala ületamisel peaksid liikmesriigid teatatud pindala kohandama, kohaldades selleks komisjoni arvatud ja neile edastatud vähenduskoeffitsienti.
- (68) Vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikele 8 peab kõnealuse artikli kohaselt makstav vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus olema kooskõlas muude liidu toetusmeetmete ja riigibist rahastavate meetmetega. Kavade nõuetekohaseks haldamiseks ja topeltrahastamise vältimiseks ei tohi rahastada samalaadseid meetmeid kaks korda nii liikmesriikide jaoks vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetuse kui ka muude liidu toetuskavade raames. Kuna liikmesriikidel on vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetuse rakendamisel mitmeid valikuvõimalusi, peaksid nad vastutama kooskõla tagamise eest määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud raamistikuga ja käesolevas määruses sätestatud tingimustega.
- (69) Kui mõni konkreetne vajadus on asjaomase piirkonna või sektori puhul tõendamist leidnud, kiidab komisjon määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 kohaselt heaks otsuse, millele on osutatud artikli 53 lõikes 4 võiasjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 53 lõike 6 punktis a. Selleks et tagada kõnealuse artikli nõuetekohane kohaldamine, tuleks kehtestada sätted, milles esitatakse osutatud vajaduste korral kohaldatavad nõuded.
- (70) Määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 2. peatükiga on ette nähtud puuvilla eritoetus. Komisjon peaks kehtestama puuvilla eritoetuseks kõlblikku maad ja sorte käsitlevad eeskirjad ja kõnealuse toetuse saamise tingimused. Lisaks tuleks sätestada toetuskõlblikkuse eeskirjad. Objektive nõue on, et seemnekülv peab tagama minimaalse istutustiheduse, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning piirkondlikele iseärasustele. Agronoomiaeeskirjade kehtestamine tuleks jätta liikmesriikide pädevusse.
- (71) Liikmesriigid peaksid puuvillatootmisega tegelevad tootmisharudevahelised organisatsioonid heaks kiitma objektive kriteeriumide alusel, lähtudes nende organisatsioonide suuruselt ja sisekorraldusest. Tootmisharudevahelise organisatsiooni suuruse kindlaksmääramisel tuleks arvestada organisatsiooni liikmeks oleva toorpuuvillatootmise suhtes kehtestatud nõuet, mille kohaselt peab tehas olema suuteline vastu võtma piisava koguse toorpuuvilla.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 18.6.1993, lk 26.

- (72) Selleks et vältida toetuskava haldamise probleeme, tohib tootja olla ainult ühe tootmisharudevahelise organisatsiooni liige. Samal põhjusel võib tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja tarnida toodetavat puuvilla ainult samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.
- (73) Määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud eeskirjade nõuetekohase kohaldamise kontrollimiseks ja poliitika rakendamise hindamiseks on vaja kehtestada liikmesriikide jaoks teatamiskohustused, eelkõige seoses teabega, mis neil tuleb esitada seoses otsustega, mida nad on teinud kooskõlas kõnealuse määruse II-V jaotisega.
- (74) Eelkõige vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse puhul on vaja edaspidi täpsemalt kindlaks määrata sellise teabe sisu, mille liikmesriigid edastavad selleks, et tagada kõnealuse toetuse eeskirjade nõuetekohane kohaldamine ja võimaldada komisjonil kontrollida, kas liikmesriigid järgivad toetusmeetmete kavandamisel toetuse kooskõla ja kumuleerimise vältimise nõudeid, samuti määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud riiklike maksimaalseid protsendimäärasid ja nendega seotud kogusummasid.
- (75) Liikmesriigid võivad otsustada anda riiklikku toetust teatavatel tingimustel. Selleks et kontrollida, kas kõnealust toetust antakse kindlaksmääratud piirides, on asjakohane kehtestada kohustus esitada komisjonile aastaaruanne antud toetuse teatavate üksikasjade kohta.
- (76) Komisjoni tuleks vajaduse korral teavitada kõikidest otsustest, mis on tehtud selliste otsuste läbivaatamise tulemusena, millest on teatatud vastavalt määrusele (EL) nr 1307/2013, et komisjon saaks kontrollida kõnealuse läbivaatamise nõuetekohast kohaldamist ja mõju. Seepärast on vaja sätestada teatamiskohustuste eeskirjad.
- (77) Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa on esitatud tabel, mis sisaldab ökoloogilise kasutuseesmärgiga eri liiki maa-alade suhtes rakendatavaid ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid, mis on nimetatud kõnealuse määruse artikli 46 lõikes 3. Määruse (EL) nr 1307/2013 vastuvõtmise ajal jäeti kõnealune tabel tühjaks. Seepärast tuleb kõnealust lisa kohandada. Ümberarvestuskoefitsiendid peaksid põhinema mõõtmiskogemustel ning maa-alade ja maastikuelementide eripäral. Kaalutegurid peaksid koosnema kolmest väärtusest, millega võetakse arvesse erinevat tähtsust elurikkuse jaoks. Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa tuleks seega vastavalt muuta. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala arvutamiseks tuleks ümberarvestuskoefitsiente ja kaalutegureid kohaldada ka selliste maastikuelementide suhtes, mille puhul kohaldatakse samasuguseid tavasid, nagu on loetletud kõnealuses lisa 1.
- (78) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks määrused (EÜ) nr 1120/2009 ja (EÜ) nr 1121/2009 tunnistada kehtetuteks.
- (79) Käesolevat määrust tuleks kohaldada kalendriaastale 2014 järgnevaid kalendriaastaid hõlmavate toetuseaotluste suhtes,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA ÜLDSÄTTED

1. JAGU

Reguleerimisala ja üldpõhimõtted

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse määruse (EL) nr 1307/2013 teatavaid mitteolemuslikke osi täiendavad sätted seoses järgmisega:

- a) otsetoetuste üldsätted;

- b) põhitootuskava;
- c) ühtse pindalatoetuse kava;
- d) toetus põllumajandustootjatele, kes järgivad kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid;
- e) toetus põllumajanduslikku tegevust alustavatele noortele põllumajandustootjatele;
- f) vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus;
- g) puuvilla eritoetus;
- h) liikmesriikide teatamiskohustused.

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid rakendavad käesolevat määrust kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, edendades samas loodusvarade jätkusuutlikku majandamist ja kliimameetmeid.
2. Liikmesriigid tagavad, et kõiki käesoleva määruse alusel kohaldatavaid toetuseandmistingimusi on võimalik kindlaks teha ja kontrollida.
3. Liikmesriigid järgivad käesoleva määruse rakendamisel:
 - a) muu kui tootmiskohustusega seotud toetuse puhul põllumajanduslepingu 2. lisa 1., 5. ja 6. punktis osutatud nõudeid ning
 - b) tootmiskohustusega seotud toetuse puhul põllumajanduslepingu artikli 6 lõikes 5 osutatud nõudeid.

Artikkel 3

Finantsdistsipliinist tulenevad vähendamised

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 8 ette nähtud finantsdistsipliinist tulenevaid vähendamis kohaldatakse summadele, mis tulenevad määruse (EL) nr 1307/2013 I lisa loetletud eri otsetoetuste abikavadest ja mida igal põllumajandustootjal on õigus saada pärast delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 II jaotise IV peatüki kohaste otsetoetustega seotud tühistamise ja halduskaristuste kohaldamist ning enne kõnealuse delegeeritud määruse IV jaotise II peatüki kohaste nõuetele vastavusega seotud halduskaristuste kohaldamist.

2. JAGU

Määruse (EL) nr 1307/2013 mõistetega seotud sätted

Artikkel 4

Põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras hoidmise kriteeriumide raamistik

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti ii kohaldamiseks kehtestavad liikmesriigid ühel või mõlemal järgmisel viisil kriteeriumid, millele põllumajandustootjad peavad vastama, et täita kohustust hoida põllumajandusmaa karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras ilma tavapärasest erinevaid põllumajandusmeetodeid või -masinaid vajava ettevalmistava tegevusega.
 - a) Liikmesriigid nõuavad, et põllumajandustootja tegeleks vähemalt ühe iga-aastase tegevusega. Keskkonnakaitse seisukohast põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada tunnustada ka tegevust, mida tehakse iga kahe aasta tagant.

b) Liikmesriigid määravad kindlaks omadused, millele põllumajandusmaa peab vastama, et seda saaks pidada karjatamiseks või harimiseks sobilikus seisukorras olevaks.

2. Lõikes 1 osutatud kriteeriumide kehtestamisel võivad liikmesriigid teha vahet eri liiki põllumajandusmaade vahel.

Artikkel 5

Karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval põllumajandusmaal tehtava miinimumtegevuse raamistik

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti iii kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid igaaastase miinimumtegevuse, mida põllumajandustootja peab karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval põllumajandusmaal tegema. Keskkonnakaitse seisukohast põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada tunnustada ka tegevust, mida tehakse iga kahe aasta tagant.

Artikkel 6

Rohu ja muude rohttaimede ülekaal püsirohumaal

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti h kohaldamisel käsitatakse rohut ja muid rohttaimi ülekaalus olevana siis, kui need katavad üle 50 % toetuskõlblikust alast, mis määratletakse põlluna määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punkti a tähenduses.

Artikkel 7

Püsirohumaaga seotud kohalikud kinnistunud tavad

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti h kohaldamisel käsitatakse kohaliku kinnistunud tavana ühte järgmistest tavadest või mitme tava kombinatsioonist:

- a) kariloomade karjatamiseks kasutatavate aladega seotud tavad, mis on traditsioonilise iseloomuga ja mida neil aladel tavapäraselt kohaldatakse;
- b) tavad, mis on olulised nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ⁽¹⁾ I lisas loetletud elupaikade ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ⁽²⁾ hõlmatud biotoopide ja elupaikade kaitsmise seisukohalt.

Artikkel 8

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 5 osutatud vähenduskoefitsient

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 5 kohaldamisel püsirohuma suhtes, mis sobib karjatamiseks ja on seotud kohalike kinnistunud tavadega ning kus rohi ega muud rohttaimed ei ole tavapäraselt ülekaalus, võivad liikmesriigid teha vahet eri kategooria maa-alade vahel ja kohaldada nende suhtes eri vähenduskoefitsiente.

Artikkel 9

Kanepitootmine

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 6 kohaldamisel on kanepi tootmiseks kasutatavate maa-alade toetus- ja toetuskõlblikkuse aluseks selliste sortide seemne kasutamine, mis on toetuse maksmise aasta 15. märtsil loetletud ühtses põllukultuuride sordilehes, mis on avaldatud kooskõlas nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ⁽³⁾ artikliga 17. Seeme sertifitseeritakse vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁽³⁾ Nõukogu direktiiv 2002/53/EÜ, 13. juuni 2002, ühise põllumajandustaimestike kataloogi kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1) [Termin on muutunud. Uus termin on „ühtne põllukultuuride sordileht“].

⁽⁴⁾ Nõukogu direktiiv 2002/57/EÜ, 13. juuni 2002, õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74).

3. JAGU

Aktiivne põllumajandustootja

Artikkel 10

Juhud, kui põllumajandusmaad on põhiliselt karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras olevad maa-alad

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 1 kohaldamisel käsitatakse füüsilise või juriidilise isiku või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma põllumajandusmaid põhiliselt maa-aladena, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras, kui sellised maa-alad moodustavad üle 50 % kogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt deklareeritud põllumajandusmaast.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõiget 1 ei kohaldata füüsilise või juriidilise isiku ega füüsiliste või juriidiliste isikute rühma suhtes, kes tegeleb karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobilikus seisukorras oleval maa-alal põllumajanduslikku tegevusega määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunkti i tähenduses.

Artikkel 11

Mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulu

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti a ja, kui see on asjakohane, käesoleva määruse artikli 13 kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna tulu, mida põllumajandustootja on saanud oma põllumajanduslikus majapidamises teostatud põllumajanduslikust tegevusest nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti c tähenduses, sealhulgas Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) või Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) saadud liidu toetus ning samuti põllumajandustegevust edendav mis tahes riikliku toetus, v.a määruse (EL) nr 1307/2013 artiklite 18 ja 19 kohane täiendav riiklik otsetoetus.

Tulu, mis on saadud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis d määratletud põllumajandustoodete töötlemisest põllumajanduslikus majapidamises, käsitatakse põllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna, kui töödeldavad tooted jäävad põllumajandustootja omandisse ja töötlemise tulemusena valmib teine põllumajandustoodete määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti d tähenduses.

Kõiki muid tulusid käsitatakse mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tuluna.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse tuluna kogutulu enne asjaomaste kulude ja maksude mahaarvamist.

3. Lõikes 1 osutatud liidu toetus arvutatakse järgmiselt:

- a) Bulgaaria ja Rumeenia puhul 2015. aastaks määruse (EL) nr 1307/2013 V lisa punktis A sätestatud summa põhjal;
- b) Horvaatia puhul määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 17 osutatud aastateks kõnealuse määruse VI lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Artikkel 12

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõigetes 2 ja 4 ning käesoleva määruse artikli 13 lõikes 2 osutatud otsetoetuste summa

1. Põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste iga-aastane summa, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punktis a ning vajaduse korral käesoleva määruse artikli 13 lõikes 2, on nende otsetoetuste kogusumma millele põllumajandustootjal oli määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt õigus kõige viimasel eelarveaastal, mille kohta tõendid mittepõllumajanduslikust tegevusest saadud tulude kohta on kättesaadavad. Osutatud summa arvutamisel ei võeta arvesse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklit 63 ega artikli 91 lõiget 1.

Kui esimeses lõigus osutatud kõige viimane eelarveaasta on 2014 või sellest varasem, on otsetoetuste iga-aastane summa see otsetoetuste kogusumma, millele põllumajandustootjal oli määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt õigus enne kõnealuse määruse artiklite 21 ja 23 kohast vähendamist ja väljaarvamist.

2. Kui põllumajandustootja ei esitanud määruse (EL) nr 1307/2013 kohast otsetoetuste toetusetaotlust kõige viimasel eelarveaastal, millele on osutatud lõike 1 esimeses lõigus, kehtestavad liikmesriigid otsetoetuste kogusumma, millele on osutatud lõike 1 esimeses lõigus, korrutades nende toetuskõlblike hektarite arvu, millest põllumajandustootja on teatanud abitaotluse esitamise aastal vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktile a, lõike 1 esimeses lõigus osutatud aastal makstud keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

Selleks et teha kindlaks asjaomases riigis makstud keskmine otsetoetus hektari kohta, millele osutati esimeses lõigus, jagatakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt asjaomaseks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

Kui lõike 1 esimeses lõigus osutatud aasta on 2014 või sellest varasem, tuleb asjaomases riigis hektari kohta makstud keskmine otsetoetussumma (millele on osutatud kõnealuse lõike esimeses lõigus) kindlaks tegemiseks jagada määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomasel aastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt liikmesriigis selleks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõikes 4 osutatud põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summa on nende otsetoetuste kogusumma, mida põllumajandustootjal oli määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt õigus enne määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 63 ja artikli 91 lõike 1 kohaldamist varasema aasta eest saada.

Kui esimeses lõigus osutatud aasta on 2014, on otsetoetuste iga-aastane summa see 2014. aasta otsetoetuste kogusumma, millele põllumajandustootjal oli määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt õigus enne kõnealuse määruse artiklite 21 ja 23 kohast vähendamist ja väljaarvamist.

4. Kui põllumajandustootja ei esitanud määruse (EL) nr 1307/2013 kohast otsetoetuste toetusetaotlust varasemal aastal, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, kehtestavad liikmesriigid otsetoetuste kogusumma, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, korrutades nende toetuskõlblike hektarite arvu, millest põllumajandustootja on teatanud abitaotluse esitamise aastal kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktiga a, varasemal aastal makstud keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

Selleks et teha kindlaks asjaomases riigis makstud keskmine otsetoetus hektari kohta, millele osutati esimeses lõigus, jagatakse määruse (EL) nr 1307/2013 II lisas sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt asjaomaseks aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

Kui lõike 3 esimeses lõigus osutatud aasta on 2014 või sellest varasem, korrutab liikmesriik asjaomase põllumajandustootja otsetoetuste aastasumma kehtestamisel asjaomase põllumajandustootja poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punkti a kohaselt 2015. aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu asjaomase riigi 2014. aasta keskmise otsetoetussummaga hektari kohta.

Selleks et määrata kindlaks asjaomases riigis 2014. aastal hektari kohta makstud keskmine otsetoetussumma, jagatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 VIII lisas 2014. aastaks sätestatud riiklik ülemmäär asjaomases liikmesriigis nimetatud määruse artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt 2014. aastaks deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvuga.

5. Lõigetes 1 ja 2 osutatud otsetoetuste kogusumma arvutatakse järgmiselt:

- a) Bulgaaria ja Rumeenia puhul 2015. aastaks määruse (EL) nr 1307/2013 V lisa punktis A sätestatud summa põhjal;
- b) Horvaatia puhul määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 17 osutatud aastateks kõnealuse määruse VI lisa punktis A sätestatud summa põhjal.

Artikkel 13

Kriteeriumid, mille alusel tõendatakse, et põllumajanduslik tegevus ei moodusta tühist osa ja et põhiline tegevus või ettevõtte eesmärk on põllumajanduslik tegevus

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel ei moodusta põllumajanduslik tegevus tühist osa majandustegevusest, kui kõige viimase eelarveaasta põllumajanduslikust tegevusest saadud kogutulu käesoleva määruse artikli 11 tähenduses ja vastavate tõendite olemasolu korral moodustab kõnealuste tõendite kohaselt vähemalt ühe kolmandiku viimase eelarveaasta kogutulust.

Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada piirmäära sellele kogutulule, mis on saadud vähem kui kolmandiku moodustanud põllumajanduslikust tegevusest, tingimusel et selline madalam piirmäär ei võimalda käsitada vähese põllumajandustegevusega seotud füüsilisi ega juriidilisi isikuid aktiivse põllumajandustootjana.

Erandina esimesest ja teisest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mis võimaldavad isikul tõendada, et tema põllumajanduslik tegevus ei ole väheoluline määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti b tähenduses.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 3 punkti a kohaldamisel võivad liikmesriigid otsustada, et põllumajanduslik tegevus moodustab füüsilise või juriidilise isiku või füüsiliste või juriidiliste isikute rühma üldisest majandustegevusest üksnes tühist osa, kasutades otsuse tegemisel ühte järgmistest meetoditest:

- a) iga-aastane otsetoetussumma on väiksem kui 5 % kogutulust, mis saadi mittepõllumajanduslikust tegevusest käesoleva määruse artikli 11 tähenduses kõige viimasel eelarveaastal ja mille kohta on olemas tõendid;
- b) laekumiste kogusumma, mis saadi põllumajanduslikust tegevusest käesoleva määruse artikli 11 tähenduses kõige viimasel eelarveaastal ja mille kohta on olemas tõendid, on väiksem kui liikmesriikide kehtestatud piirmäär ja see ei ületa üht kolmandikku viimasel eelarveaasta kogutulust, mille kohta on olemas tõendid.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mille kohaselt saab põllumajanduslikku tegevust käsitada ebaolulisena määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 3 punkti a tähenduses.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c ja asjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 9 lõike 3 punkti b kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikku tegevust juriidilise isiku põhilise tegevusena või ettevõtte eesmärgina, kui see tegevus on põhilise tegevuse või ettevõtte eesmärgina kantud ametlikku äriregistrisse või liikmesriigi samaväärsele ametlikule tõendile. Füüsilise isiku puhul tuleb nõuda samaväärset tõendit.

Nimetatud registri puudumise korral kasutavad liikmesriigid samaväärset tõendit.

Erandina esimesest ja teisest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada alternatiivsed kriteeriumid, mille alusel kõnealuse määruse artikli 9 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c ja asjakohasel juhul kõnealuse määruse artikli 9 lõike 3 punkti b kohaldamisel käsitatakse põllumajanduslikku tegevust juriidilise isiku põhilise tegevusena või ettevõtte eesmärgina.

2. PEATÜKK

PÕHITOETUSKAVA JA ÜHTSE PINDALATOETUSE KAVA

1. JAGU

Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 1., 2., 3. ja 5. jao kohase põhitoetuskava rakenduseeskirjad

Alajagu 1

Toetusõiguste esialgne jaotamine

Artikkel 14

Pärimine, õigusliku seisundi või nimetuse muutumine, ühinemine ja jagunemine

1. Kui põllumajandustootja on omandanud põllumajandusliku majapidamise või osa sellest tegeliku või eeldatava pärimise teel, on tal õigus oma nimel taotleda omandatud põllumajanduslikule majapidamisele või selle osale jaotatava arvu ja väärtusega toetusõigusi samadel tingimustel, mida oleks kohaldatud algselt põllumajanduslikku majapidamist juhtinud põllumajandustootja suhtes.

Tühistatavate eeldatava pärandi juhtumite korral jaotatakse toetusõigused üksnes sellele isikule, kes on tunnistanud pärijaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 1 või artikli 39 lõikes 1 osutatud kuupäevaks.

2. Nimetuse muutmine ei mõjuta jaotatavate toetusõiguste arvu ega väärtust.

Õigusliku seisundi muutumine ei mõjuta jaotatavate toetusõiguste arvu ega väärtust, kui põllumajandustootja, kelle kontrolli all olid algse põllumajandusliku majapidamise juhtimine, tulemused ja finantsriskid, juhib ka uut põllumajanduslikku majapidamist.

3. Ühinemine või jagunemine ei mõjuta põllumajanduslikule majapidamisele/põllumajanduslikele majapidamistele jaotatavate toetusõiguste koguarvu ega väärtust.

Kui liikmesriik kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikeid 4 või 5 põllumajandusliku majapidamise jagunemise korral, tuleb igale jagunemise tulemusel tekkinud põllumajanduslikule majapidamisele toetusõiguste arvu määramisel korrutada uue põllumajandusliku majapidamise käsutuses olevate toetuskõlblike hektarite arv nende toetusõiguste arvu keskmise vähendamisega, millele algsel põllumajanduslikul majapidamisel oleks olnud õigus vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 4 või 5.

Käesolevas lõikes kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „ühinemine” – kahe või mitme eraldioleva põllumajandustootja (määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses) ühinemine üheks uueks põllumajandustootjaks (sama artikli tähenduses), kelle juhtimist, tulusid ja finantsriske kontrollivad need põllumajandustootjad, kes põllumajanduslikke majapidamisi või ühte neist algselt juhtisid;
- b) „jagunemine” – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud põllumajandustootja jagunemine:
 - i) vähemalt kaheks uueks eraldiolevaks põllumajandustootjaks (sama artikli tähenduses), kellest vähemalt ühe juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima vähemalt üks nendest juriidilistest või füüsilistest isikutest, kes põllumajanduslikku majapidamist algselt juhtis; või

- ii) algseks põllumajandustootjaks ja vähemalt üheks uueks eraldiolevaks põllumajandustootjaks kõnealuse artikli tähenduses.

Artikkel 15

Toetuskõlblike hektarite kehtestamine määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 2 ja artikli 39 lõike 2 kohaldamiseks

1. Kui tegemist ei ole vääramatu jõu ega erandlike asjaoludega, võetakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 2 ja artikli 39 lõike 2 kohaselt jaotatavate toetusõiguste arvu kehtestamisel arvesse üksnes selliseid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

2. Kui toetusõiguste jaotamise taotluse lõikes 1 osutatud toetuskõlbliku hektari kohta esitab enam kui üks põllumajandustootja, tehakse otsus toetusõiguse jaotamise kohta kriteeriumi põhjal, mille kohaselt saab toetusõiguse põllumajandustootja, kellel on otsustamisõigus kõnealusel maal toimuva põllumajandusliku tegevuse üle ning kes saab sellest tulu ja kannab sellega seotud finantsriske.

Artikkel 16

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6 kohased piirangud

1. Kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 6 kohane vähendamine ei tohi ületada 85 % selliste toetusõiguste arvust, mis vastavad raskete ilmastikutingimustega piirkonnas asuva püsirohumaa toetuskõlblikele hektaritele.

2. Lõikega 1 ette nähtud vähenduskoeffitsiendi kohaldamiseks võivad liikmesriigid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6 osutatud loodusliku eripära alusel eristada raskete ilmastikutingimustega piirkondade kategooriad, et kohaldada selliste kategooriate suhtes teistsuguseid vähenduskoeffitsiente.

Artikkel 17

Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklite 26 ja 40 kohane toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kohaseks 2014. aasta otsetoetuste või otsetoetuste ühikuväärtuste kindlaksmääramiseks tuleb arvesse võtta üksnes sellistele põllumajandustootjatele tehtud toetusmaksid või nende toetusõiguste ühikuväärtusi, kellel on õigus saada 2015. aastal otsetoetusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 9 ja artikli 24 lõikele 9.

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõikes 3 osutatud selliste otsetoetuste kindlaksmääramiseks, mis on seotud põhitoeuskava kohaldamisele eelnenud aastaga, tuleb arvesse võtta üksnes toetusmaksid sellistele põllumajandustootjatele, kellel on õigus saada põhitoeuskava esimesel rakendamisaastal otsetoetusi vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 9.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 6 kohaldamisel kohaldatakse järgmisi eeskirju:

a) viide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktidega a, b ja c ettenähtud eritoetusmeetmetele ei piira liikmesriikide võimalust kaaluda kõnealuste eritoetusmeetmete raames rakendatud ühe või mitme meetme võtmist;

b) põllumajandustootjale 2014. kalendriaasta eest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõikes 6 osutatud ühe või mitme toetuskaava raames antud toetus arvutamisel ei võeta arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükiga ettenähtud mis tahes vähendamist ega väljajätmist;

- c) liikmesriigid võivad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt otsustada sellise toetusmäära üle, mida tuleb arvesse võtta asjaomaste liikmesriikide poolt kohaldatud ühe või enama kava puhul, mis on loetletud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõikes 6.

Käesoleva lõike kohaldamisel ei tohi liikmesriigid kahjustada tootmiskohustusega sidumata toetust, mida on antud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktile c ning artiklitele 126, 127 ja 129.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 6 kolmanda lõigu kohaldamisel ei võeta 2014. kalendriaastal määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 72a ja 125a alusel antava toetuse arvutamisel arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis sätestatud mis tahes vähendamist ega väljaarvamist.

4. Viide määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 lõike 3 kohaselt põllumajandustootja omanduses olevatele toetusõigustele hõlmab selliseid toetusõigusi, mida põllumajandustootja on rentinud teisele põllumajandustootjale 2014. aasta taotluse esitamise kuupäeval.

Artikkel 18

Toetusõiguste arvu ja väärtuse lõplik kehtestamine

Kui artikli 25 lõike 10 või määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõike 4 teise lõigu kohane põllumajandustootjatele edastatav teave põhineb esialgsetel andmetel, kehtestatakse toetusõiguste lõplik väärtus ja arv ning edastatakse see neile pärast seda, kui kõik määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 74 kohased vajalikud kontrollid on tehtud, ja igal juhul hiljemalt selle aasta 1. aprillil, mis järgneb esimesele aastale, kui asjaomane liikmesriik põhi-toetuskava kohaldab.

Artikkel 19

Toetusõiguste väärtuse kehtestamine erakorralistel juhtudel

1. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 või artikli 40 lõikes 3 osutatud üks või mitu otsetoetust, mis on seotud 2014. aastaga või põhitoetuskava kohaldamisele eelnenud aastaga, on väiksemad kui vastavad summad varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, kehtestatakse esialgne ühikuväärtus summade alusel, mida põllumajandustootja sai vääramatust jõust või erandlikest asjaoludest mõjutatud aastatele eelnenud aastal.

2. Liikmesriigid võivad otsustada piirata lõike 1 kohaldamist juhtudel, kui 2014. aastaga või põhitoetuskava rakendamisele eelnenud aastaga seotud otsetoetused on väiksemad kui vastavate summade teatav protsent varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud. Nimetatud protsent peab olema vähemalt 85 %.

Artikkel 20

Eralepinguklausel müügi korral

1. Põllumajandusliku majapidamise või selle osa müümise korral võivad põllumajandustootjad lepingu alusel, mis on allkirjastatud enne toetusõiguste taotluse esitamise lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, anda jaotatavad toetusõigused üle koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sel juhul eraldatakse toetusõigused müüjale ja antakse vahetult üle ostjale, kes saab nende kohaldamise korral kasu, võttes vastu maksed, mida müüja sai 2014. aasta eest, või toetusõiguste väärtuse, mis kuulus müüjale 2014. aastal ja millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kui toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.

Sellise üleandmise korral peab müüja vastama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 ja ostja kõnealuse määruse artiklile 9.

Sellist müüki ei käsitata toetusõiguste üleandmisena ilma maata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 tähenduses.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* nende liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 5. jagu.

Artikkel 21

Eralepinguklausel rentimise korral

1. Põllumajandusliku majapidamise või selle osa rentimise korral võivad põllumajandustootjad anda lepingu alusel, mis on allkirjastatud enne tähtaega, millele on osutatud artikli 20 lõike 1 esimeses lõigus, anda jaotatavad toetusõigused rendile koos põllumajandusliku majapidamise või selle osaga. Sel juhul eraldatakse toetusõigused rendileandjale ja renditakse vahetult edasi rentnikule, kes saab nende kohaldamise korral kasu, võttes vastu maksed, mida rendileandja sai 2014. aasta eest, või toetusõiguste väärtuse, mis kuulus rendileandjale 2014. aastal ja millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 26 kui toetusõiguste esialgsele ühikuväärtusele.

Sellise üleandmise korral peab rendileandja vastama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 ja rendilevõtja kõnealuse määruse artiklile 9 ning rendileping peab lõppema pärast põhitoetuskava kohase taotluse esitamise lõppkuupäeva.

Sellist rendileandmist ei käsitata toetusõiguste üleandmisena ilma maata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 4 tähenduses.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* nende liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 5. jagu.

Artikkel 22

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 1 kohased toetusesaajad

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõike 1 kolmanda lõigu punkti a alapunkti i esimese taande kohaldamisel tähendavad „säilituskartul” ja „seemnekartul” CN-koodi 0701 alla kuuluvat kartulit, välja arvatud kartulitärklise tootmiseks ettenähtud kartul.

Alajagu 2

Toetusõiguste aktiveerimine ja üleandmine

Artikkel 23

Toetusõiguste väärtuse arvutamine

1. Toetusõigused arvutatakse esmalt kuni kolme kümnendkoha täpsusega ja ümardatakse seejärel üles- või alla-poolle lähima teise kümnendkohani. Kui arvutuse tulemusel on kolmandal kümnendkohal number 5, ümardatakse summa ülespoolle teise kümnendkohani.

2. Kui põllumajandustootja annab üle murdosa toetusõigusest, arvutatakse selle väärtus allesjäänud aasta kohta proportsionaalselt, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 25 või artiklis 40.

3. Liikmesriigid võivad toetusõigusi muuta põllumajandustootja omanduses olevate toetusõiguste murdosade ühendamiseks. Ühendatud toetusõiguste väärtus määratakse kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 25 või artiklis 40 osutatud iga ülejäänud asjaomase aasta kohta, lisades murdosade väärtuse.

Artikkel 24

Toetusõiguste aktiveerimise nõuded

1. Toetusõigusi võib toetusena deklareerida üksnes kord aastas põllumajandustootja, kelle valduses (omanduses või renditud) need on ühtse taotluse esitamise lõppkuupäeval.

Kui põllumajandustootja kasutab võimalust muuta ühtset taotlust kooskõlas komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel kehtestatud eeskirjadega, võib ta deklareerida väljamaksmiseks ka need toetusõigused, mis on tema valduses (omanduses või renditud) päeval, kui ta pädevale asutusele muudatustest teatab, eeldusel et mõni teine põllumajandustootja ei deklareeri asjaomaseid toetusõigusi sama aasta kohta.

Kui põllumajandustootja omandab asjaomased toetusõigused teiselt põllumajandustootjalt üleandmise kaudu ja kui kõnealune teine põllumajandustootja on asjaomased toetusõigused juba väljamaksmiseks deklareerinud, on kõnealuste toetusõiguste lisadeklareerimine ülevõtja poolt lubatud vaid juhul, kui üleandja on pädevale asutusele toetusõiguste üleandmisest komisjoni poolt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 5 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt juba teatanud ning võtab kõnealused toetusõigused oma ühtsest taotlusest tagasi tähtaja jooksul, mille komisjon on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel kehtestatud ühtse taotluse muutmise jaoks.

2. Kui põllumajandustootjal on pärast nende põldude deklareerimist, mille kohta on talle kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 33 lõike 1 kohased ja täisarvuna väljendatud toetusõigused eraldatud, endiselt veel kuni vaid hektari suurune maatükk, võib ta deklareerida täiendava toetusõiguse, mis on väljendatud täisarvuna ja annab õiguse maatüki suurusega proportsionaalselt arvutatud toetusele. Kõnelause määruse artikli 31 lõike 1 punkti b kohaldamisel loetakse toetusõigus siiski täielikult kasutatuks.

Artikkel 25

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda igal ajal aastas.

2. Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikega 3 ettenähtud võimalust, peab ta määratlema kõnealuses sättes osutatud piirkonnad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõike 3 esimesel kohaldamisaastal ning hiljemalt üks kuu enne kuupäeva, mille liikmesriik on vastavalt kõnealuse määruse artikli 33 lõikele 1 kindlaks määranud.

Alajagu 3

Riiklikud või piirkondlikud reservid

Artikkel 26

Toetusõiguste tagastamine riiklikusse või piirkondlikusse reservi toetusõiguste üleandmise kinnipidamise tõttu

Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõikega 4 ettenähtud võimalust, võib ta otsustada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimise, tagastada riiklikusse või piirkondlikusse reservi kuni 30 % iga sellise toetusõiguse aastasest ühikuväärtusest, mis on üle antud ilma vastavate toetuskõlblike hektariteta määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 tähenduses, või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid näha põhitoetuskava esimese kolme kohaldamisaasta jooksul ette iga toetusõiguse aastase väärtuse tagastamise kuni 50 % ulatuses või toetusõiguste arvuna väljendatud samaväärse summana, nagu on osutatud esimeses lõigus.

Artikkel 27

Ootamatu tulu klausli kohaldamine

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 28 ja artikli 40 lõike 5 kohaldamisel määratakse kõnealustes artiklites osutatud toetusõiguste väärtuse suurendamine kindlaks, võrreldes määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 lõike 4 ja artikli 26 või artikli 40 lõike 3 kohaldamisest tulenevate põllumajandustootja toetusõiguste väärtust vastavalt pärast kõnealuse määruse artikli 28 või artikli 40 lõikes 5 osutatud müüki või rentimist põllumajandustootja toetusõiguste väärtusega ilma müügi või rentimiseta.

Artikkel 28

Toetusõiguste jaotamine riiklikust või piirkondlikust reservist vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikele 6

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohaldamisel ning juhul, kui noor põllumajandustootja või põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja, kelle omanduses (omandatud või renditud) ei ole ühtegi toetusõigust, taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne tema omanduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvuga lõppkuupäeval, mille komisjon on toetusõiguste taotlemiseks või nende väärtuse suurendamiseks kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel.

2. Kui noor põllumajandustootja või põllumajanduslikku tegevust alustav põllumajandustootja, kelle omanduses (omandatud või renditud) on juba toetusõigused, taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema omanduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvuga, mille kohta tal ei ole (omandatud või renditud) ühtegi toetusõigust.

Kui põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) olevate toetusõiguse väärtus on väiksem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 8 osutatud riiklik või piirkondlik keskmine, võib kõnealuste toetusõiguste aastast ühikuväärtust suurendada kuni riikliku või piirkondliku keskmise väärtuseni, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 30 lõikes 10.

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 10 osutatud suurendamist kohaldavate liikmesriikide jaoks on kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 kohaldamisel käesoleva lõike teises lõigus osutatud suurendamine siiski kohustuslik. Selline suurendamine peaks vastama seoses määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikega 7 kohaldatud kõige kõrgemale suurendamismäärale.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikeid 6 või 7 kohaldavates liikmesriikides võib kõnealuste sätete kohaseid toetusõiguste jaotamise piiranguid kohaldada *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 6 kohase toetusõiguste jaotamise korral.

Liikmesriigid võivad siiski otsustada, et juhul, kui ühe või mitme esimeses lõigus osutatud piirangu kohaldamine piirab nende toetusõiguste koguarvu, mis juba on põllumajandustootja omanduses ja mis on reservist hiljuti eraldatud vähem kui toetuskõlblike hektarite kindlaksmääratud protsendi ulatuses aastal, kui ta taotleb toetusõiguste eraldamist reservist, tuleb põllumajandustootjale eraldada selline täiendav arv toetusõigusi, mis vastab selle aasta osale tema taotluses vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeritud toetuskõlblike hektarite koguarvust.

Käesoleva artikli teise lõigu kohane kindlaksmääratud protsent arvutatakse vastavalt käesoleva määruse artikli 31 lõike 2 teises lõigus osutatud meetodile.

Käesoleva artikli teise lõigu kohane põllumajandustootja toetuskõlblike hektarite koguarvu osakaal arvutatakse protsendipunktides ja võrdub poolega käesoleva artikli kolmandas lõigus osutatud kindlaksmääratud protsendi ning põllumajandustootja omanduses olevate selliste toetuskõlblike hektarite eest saadud toetusõiguste osa vahest, mis vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeriti tema taotluses käesoleva lõike teises lõigus osutatud aasta kohta. Käesoleva lõigu kohaldamisel tähendab mõiste „põllumajandustootja omanduses olevad toetusõigused” neid toetusõigusi, mis juba on põllumajandustootja omanduses ja mis peavad olema reservist hiljuti eraldatud.

Käesoleva lõike teise, kolmanda ja neljanda lõigu kohase toetuskõlblike hektarite arvu arvutamisel võib liikmesriik otsustada mitte arvestada kõiki püsiluhtuure all olevaid alasid, mis on püsirohumaad ja mis asuvad piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6, või piirkondades, mida käsitatakse püsirohumaana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 teises lõigus.

Liikmesriigid, kes kasutavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 23 ette nähtud võimalust kohaldada põhitoeuskava piirkondlikul tasandil, võivad võtta käesoleva lõike teises lõigus osutatud arvutusmeetodi puhul aluseks 2015. aastal asjaomases piirkonnas eraldatud/deklareeritud toetusõiguste koguarvud.

Teise lõigu kohase künnise kindlaksmääramisel ei võeta arvesse maad, mille põllumajandustootja on omandanud või rentinud pärast 19. oktoobrit 2011.

4. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse üksnes selliseid põllumajandustootjaid, kes alustasid põllumajanduslikku tegevust 2013. kalendriaastal või hiljem ning kes esitasid põhitoeuskava taotluse hiljemalt kaks aastat pärast kalendriaastat, mil nad alustasid oma põllumajanduslikku tegevust.

Artikkel 29

Riiklikust või piirkondlikust reservist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 alusel jaotatavate toetusõiguste kindlaksmääramine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaldamisel ja juhul, kui on eraldatud uued toetusõigused vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõikele 10, jaotatakse need kooskõlas käesolevas artiklis sätestatud tingimustega ning vastavalt asjaomase liikmesriigi kehtestatud objektiivsetele kriteeriumidele.

2. Kui põllumajandustootjal, kelle omandusse ei kuulu toetusõigusi (omandatud või renditud), on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaselt õigus saada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist ja kui ta taotleb neid, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis vastab hiljemalt artikli 28 lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema valduses olevate toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvu.

3. Kui toetusõigusi (omandatud või renditud) omaval põllumajandustootjal on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 kohaselt õigus saada toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist ja kui ta taotleb neid, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa hiljemalt artikli 28 lõikes 1 osutatud taotluse esitamise kuupäeval tema valduses olevate selliste toetuskõlblike hektarite (omandatud või renditud) arvu, mille kohta tal ei ole (omandatud või renditud) ühtegi toetusõigust.

Kui põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) olevate toetusõiguse väärtus on väiksem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 8 osutatud riiklik või piirkondlik keskmine, võib kõnealuste toetusõiguste aastast ühikuväärtust suurendada kuni riikliku või piirkondliku keskmise väärtuseni, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 30 lõikes 10.

4. Liikmesriigid ei sätesta lõike 1 kohaldamisel kriteeriume, mis on seotud tootmise või muude valdkondlike andmetega, mis hõlmavad ajavahemikku pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on 2013. taotlusaasta jaoks vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestanud.

Artikkel 30

Riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste kindlaksmääramise täiendavad eeskirjad

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 10 kohasel toetusõiguste aastaste ühikuväärtuste suurendamisel suurendavad liikmesriigid selliste toetusõiguste ühikuväärtust, mis on põllumajandustootja omanduses (omandatud või renditud) riiklikust või piirkondlikust reservist jaotatavate toetusõiguste taotlemise kuupäeval, kooskõlas objektiviivsete kriteeriumidega ja nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

2. Liikmesriigid ei sätesta lõike 1 kohaldamisel kriteeriume, mis on seotud tootmise või muude valdkondlike andmetega, mis hõlmavad ajavahemikku pärast kuupäeva, mille liikmesriigid on 2013. taotlusaasta jaoks vastavalt määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõikele 2 kehtestanud.

Artikkel 31

Erakorralised juhud

1. Kui põllumajandustootja ei saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu esitada taotlust toetusõiguste jaotamiseks vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 1 või artikli 39 lõikele 1 ning ta taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, jaotatakse talle toetusõigused kooskõlas kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 punktiga c. Liikmesriigid kehtestavad vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 või artikli 40 kohaselt jaotatavate toetusõiguste aastase ühikuväärtuse ja võtavad vastu otsused kõnealuste artiklitega ettenähtud võimaluste suhtes.

2. Liikmesriik võib otsustada, et kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigete 3–7 kohaselt ühe või mitme piirangu kohaldamise tõttu toetusõiguste jaotamisel on põllumajandustootja toetusõiguste koguarv väiksem kui tema toetuskõlblike hektarite kindlaksmääratud protsent ning kui põllumajandustootja taotleb toetusõigusi riiklikust või piirkondlikust reservist, on kõnealuse põllumajandustootja puhul tegemist nn ebasoodsate asjaoludega vastavalt kõnealuse määruse artikli 30 lõike 7 punktile a. Sellisel juhul jaotatakse põllumajandustootjale määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõike 7 punkti b kohaselt selline arv toetusõigusi, mis vastab osakaalule tema selliste toetuskõlblike hektarite koguarvust arv, mis olid deklareeritud 2015. aasta taotluses vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1.

Esimeses lõigus osutatud kindlaksmääratud protsent arvutatakse liikmesriigis 2015. aastal jaotatud toetusõiguste koguarvuna pärast määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõigetega 3–7 ettenähtud piirangute kohaldamist, jagatuna liikmesriigis 2015. aastal määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 kohaselt deklareeritud toetusõiguste koguarvuga.

Esimeses lõigus osutatud põllumajandustootja toetuskõlblike hektarite koguarvu osakaal arvutatakse protsendipunktides ning see võrdub poolega esimeses ja teises lõigus osutatud kindlaksmääratud protsendi ning põllumajandustootja selliste toetuskõlblike hektarite eest saadud toetusõiguste osa vahest, mis vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikele 1 deklareeriti 2015. aastal.

Käesoleva lõike esimese, teise ja kolmanda lõigu kohase toetuskõlblike hektarite arvu arvutamisel võib liikmesriik otsustada mitte arvestada kõiki püsilikultuuride all olevaid alasid, mis on püsirohumaad ja mis asuvad piirkonnas, kus valitsevad rasked ilmastikutingimused, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikes 6, või piirkondades, mida käsitatakse püsirohumaana kooskõlas kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 teise lõiguga.

Liikmesriigid, kes kasutavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 23 ette nähtud võimalust kohaldada põhitoe-tuskava piirkondlikul tasandil, võivad võtta käesoleva lõike teises lõigus osutatud arvutusmeetodi puhul aluseks 2015. aastal asjaomases piirkonnas eraldatud/deklareeritud toetusõiguste koguarvud.

Esimese lõigu kohase künnise kindlaksmääramisel ei võeta arvesse maad, mille põllumajandustootja on oman-danud või rentinud pärast 19. oktoobrit 2011.

Alajagu 4

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3 kohaldavad liikmesriigid

Artikkel 32

Rakendamine liikmesriikides, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3

Kui käesolevas alajaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva peatüki sätteid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3 kohaldavate liikmesriikide suhtes.

Artikkel 33

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaldamine

Määrates kindlaks, missugused toetusõigused kaotavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kehtivuse, eelistatakse kõige väiksema väärtusega toetusõigusi.

Kui toetusõigused on sama väärtusega, vähendatakse omandatud toetusõiguste arvu ja renditud toetusõiguste arvu samas proportsioonis.

Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada esimest ja teist lõiku piirkonna tasandil.

Artikkel 34

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 26 kohane toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramine kõnealuse määruse artikli 21 lõiget 3 kohaldavates liikmesriikides

Toetusõiguste esialgse ühikuväärtuse kindlaksmääramisel võivad liikmesriigid, kes kohaldavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõiget 3, kohandada 2014. aasta toetussummat, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 26 lõikes 5, arvates enne vähendamisi ja väljajätmissi maha summa, mis tuleneb määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 4 kohaselt kehtivuse kaotanud toetusõigustest.

2. JAGU

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 35

Toetuskõlblikud hektarid ühtset pindalatoetuse kava kohaldavates liikmesriikides

Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatüki 4. jaoga ettenähtud ühtse pindalatoetuse kava puhul, sealhulgas määruses (EL) nr 1307/2013 sisalduva mis tahes viite puhul kõnealuse kava raames deklareeritud toetuskõlblikele hektaritele, võetakse arvesse üksnes selliseid toetuskõlblikke hektareid, mis on kindlaks määratud vastavalt dele-geeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklile 2 lõike 1 teise lõigu punkti 23 alapunktile a.

Artikkel 36

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 kohaldamine

1. Ühtse pindalatoetuse diferentseerimisel vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõikele 3 kohalda-takse järgmisi eeskirju:

a) viide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktidega a, b ja c ettenähtud eritoetusmeetmetele ei piira liikmesriikide võimalust kaaluda kõnealuste eritoetusmeetmete raames rakendatud ühe või mitme meetme võtmist;

- b) liikmesriigid võivad objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt teha kooskõlas kõnealuse määruse artikli 36 lõike 3 teise lõiguga ja asjakohasel juhul kõnealuse sätte kolmanda lõiguga otsuse toetusmäära üle, mida tuleb arvesse võtta asjaomastes liikmesriikides kohaldatava ühe või enama kava puhul; Samas ei tohi asjaomase kava alusel 2014. aastal antud toetuse puhul ühtse pindalatoetuse diferentseerimiseks kasutatav summa olla suurem kui vastav summa, mis on antud selle kava alusel üksikule põllumajandustootjale 2014. aastal;
- c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti c ning artiklite 126, 127 ja 129 kohaselt antud toetuse puhul ei tohi selline diferentseerimine seada ohtu seda, et kõnealused toetuskavad on tootmiskohustusega sidumata.

Selline diferentseerimine peab olema kättesaadav põllumajandustootjatele, kes said 2014. aastal määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 teises, kolmandas ja neljandas lõigus osutatud toetust. Summa hektari kohta määratakse kindlaks igal aastal ja üksikule põllumajandustootjale kättesaadava ühtse pindalatoetuse diferentseerimiseks kasutatav summa jagatakse põllumajandustootja poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 esimese lõigu punktile a kohaselt deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvuga.

2. Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 3 teises lõigus osutatud ühe või mitme toetuskava alusel 2014. aastal antud toetussumma on väiksem kui vastavad summad või vastavad summad varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud, võtavad liikmesriigid arvesse toetust, mida asjaomaste toetuskavade kohaselt anti vääramatu jõu või erandlike asjaolude poolt mõjutatud aastatele eelnenud aastal.

Liikmesriigid võivad otsustada piirata esimese lõigu kohaldamist juhtudel, kui 2014. aastaga seotud otsetoetused on väiksemad kui vastavate summade teatav protsent varasematel aastatel, mida on mõjutanud vääramatu jõud või erandlikud asjaolud. Nimetatud protsent peab olema vähemalt 85%.

3. Liikmesriigid võivad otsustada, et tegeliku või eeldatava pärandi korral peab ühtse pindalatoetuse diferentseerimine olema kättesaadav põllumajandusliku majapidamise pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et see põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuste kava alusel antava toetuse kõlblik.

Artikkel 37

Kanepi tootmine ühtse pindalatoetuse kava alusel

Artiklit 9 kohaldatakse *mutatis mutandis* ühtse pindalatoetuse kava suhtes.

3. PEATÜKK

KESKKONNASÄÄSTLIKUMAKS MUUTMINE

1. JAGU

Samaväärsus

Artikkel 38

Riiklike ja piirkondlike sertifitseerimissüsteemide suhtes kohaldatavad nõuded

- Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis b osutatud samaväärseid tavasid, määravad ühe või mitu era- või avalik-õiguslikku sertifitseerimisasutust, kes tõendavad, et põllumajandustootja järgib oma põllumajanduslikus majapidamises kõnealuse määruse artikli 43 lõikega 3 kooskõlas olevaid tavasid.
- Era- või avalik-õiguslikud sertifitseerimisasutused vastavad järgmistele tingimustele:
 - neil on sertifitseerimisülesannete täitmiseks vajalikud oskused, teadmised, varustus ja taristu;
 - neil on piisav arv kvalifitseeritud ja kogenud töötajaid;
 - nad on sertifitseerimisülesannete täitmisel erapooletud ja neil puudub huvide konflikt.

Eraõiguslikud sertifitseerimisasutused akrediteeritakse kooskõlas standardiga EN ISO/IEC 17021 („Nõuded juhtimissüsteemide auditit ja sertifitseerimist teostavatele asutustele”) või standardiga EN ISO/IEC 17065 („Vastavushindamine. Nõuded asutustele, kes sertifitseerivad tooteid, protsesse ja teenuseid”) põllumajandustoodete tootmise sektoris. Neid võib akrediteerida ainult liikmesriigi akrediteerimisasutus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008⁽¹⁾.

3. Kui era- või avalik-õiguslik sertifitseerimisasutus ei vasta lõikes 2 sätestatud tingimustele, tema määramine tühistatakse.

Artikkel 39

Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 6 osutatud summa arvutamine

1. Kui põllumajandustootja otsustab järgida määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning III jao punktis 7 osutatud tavadid ning kõnealusesse lisasse lisatud täiendavaid samaväärseid tavadid, mille puhul tuleb teha eriline arvutus, et vältida nende tavade topeletrahastamist kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punkti a kohaste samaväärse tavana, arvab liikmesriik määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõike 6 kohaselt hektari kohta arvutatavast toetusest maha summa, mis võrdub kolmandikuga keskmisest keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest, mida makstakse asjaomases liikmesriigis või piirkonnas hektari kohta iga keskkonnasäästlikumaks muutuva tava pealt, millega asjaomane tava on samaväärne.

Asjaomases liikmesriigis või piirkonnas hektari kohta makstava keskmise keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel võetakse aluseks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 47 lõikes 1 osutatud protsent kõnealuse määruse II lisas aastate 2015–2019 kohta sätestatud riiklike ülemmäärade keskmisest ja 2015. aastal vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 33 või artiklile 36 deklareeritud toetuskõlblike hektarite arv. Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tavadid juba 2015. aastal, võivad arvutada 2015. aastaks deklareeritavate toetuskõlblike hektarite arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaselt 2014. aastal esitatud deklaratsioonide alusel.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 9 kolmandat lõiku, kohaldada kõnealuse artikli lõikes 1 osutatud mahaarvamist individuaalsel alusel ja arvata maha summa, mis võrdub kolmandikuga asjaomasele põllumajandustootjale hektari kohta makstavast keskmisest keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest.

Põllumajandustootjale makstav keskmine keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus arvutatakse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 9 kolmandale ja neljanda lõigule aastate 2015–2019 kohta arvutatud keskmise üksiktoetuse ja põllumajandustootja poolt 2015. aastal vastavalt kõnealuse määruse artiklile 33 deklareeritud toetuskõlblike hektarite arvu alusel.

2. JAGU

Põllumajanduskultuuride mitmekesistamine

Artikkel 40

Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise eesmärgil

1. Selleks et arvutada eri põllumajanduskultuuride osakaalu, nagu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 1, peab arvessevõetav ajavahemik olema viljelusperioodi kõige asjakohasem osa, pidades silmas riigi mõistes traditsioonilisi viljelustavasid.

Liikmesriigid teatavaid põllumajandustootjatele kõnealuse ajavahemiku õigeaegselt. Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamiseks võetakse põllumajandusliku majapidamise kogu põllumaa iga hektarit ühe nõudeaasta jooksul arvesse ainult üks kord.

2. Eri põllumajanduskultuuride osakaalu arvutamisel võib põllumajanduskultuuri all olev maa hõlmata ka maastikelemente, mis vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklile 9 moodustavad toetuskõlbliku ala osa.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 765/2008, 9. juuli 2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

3. Segakultuuride viljelusalal, kus üht või mitut põllumajanduskultuuri kasvatatakse samaaegselt eraldi ridades, arvestatakse iga põllumajanduskultuur, mis hõlmab kõnealusel alal vähemalt 25 %, eri põllumajanduskultuurina. Eri põllumajanduskultuuride viljelusala arvutamiseks jagatakse segakultuuri viljelusala nende põllumajanduskultuuride arvuga, mis hõlmavad kõnealusel alal vähemalt 25 %, olenemata põllumajanduskultuuri tegelikust osakaalust kõnealusel alal.

Alasid, kus segakultuure viljeletakse nii, et teine põllumajanduskultuur külvatakse põhikultuuri alla, loetakse ainult põhikultuuri all olevaks.

Alasid, kuhu on külvatud seemnesegu, loetakse hoolimata sellest, millistest konkreetsetest põllumajanduskultuuridest segu koosneb, üksikkultuuri all olevaks alaks. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 4 punkti d kohaldamist, tuleb sellisele üksikkultuurile osutada kui „segakultuurile”. Kui on võimalik teha kindlaks, et eri seemnesegudesse kuuluvad üksteisest erinevad taimeliigid, võivad liikmesriigid käsitleda neid eri seemnesegusid üksikkultuurina, tingimusel et eri seemnesegud erinevad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõike 4 punktis b osutatud põllumajanduskultuuridest.

3. JAGU

Püsirohumaad

Artikkel 41

Natura 2000 aladest välja jäävate muude keskkonnatundlike püsirohumaade kindlaksmääramise raamistik

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 teises lõigus osutatud keskkonnatundlikud püsirohumaad, mis asuvad väljaspool direktiiviga 92/43/EMÜ või direktiiviga 2009/147/EÜ hõlmatud alasid, määratakse kindlaks ühe või mitme järgmise kriteeriumi alusel:

- a) nad on levinud kõrge orgaanilise süsiniku sisaldusega turbamuldadel, nt turba- ja märgalad;
- b) seal leidub direktiivi 92/43/EMÜ I lisas loetletud või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud elupaiku;
- c) seal leidub direktiivi 92/43/EMÜ II lisas loetletud või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud taimeliike;
- d) nad etendavad olulist osa direktiivi 2009/147/EÜ I lisas loetletud metslinnuliikide jaoks;
- e) nad etendavad olulist osa direktiiviga 92/43/EMÜ või liikmesriikide õigusaktidega kaitstud metsloomaliikide jaoks;
- f) nad hõlmavad liikmesriikide kehtestatud objektiivsete kriteeriumide alusel kindlaksmääratud kõrge loodusväärtusega püsirohumaad;
- g) nad hõlmavad suure erosiooniriskiga muldasid;
- h) nad asuvad keskkonnatundlikul alal, mis on määratud direktiivi 2000/60/EÜ kohaste veemajanduskavade raames.

Liikmesriigid võivad igal aastal otsustada lisada uusi kindlaksmääratud alasid ja peavad asjaomastele põllumajandustootjatele sellest otsusest õigel ajal teatama.

Artikkel 42

Maakasutuse tagasimuutmise keskkonnatundlike püsirohumaadega seotud kohustuse täitmata jätmise korral

Kui põllumajandustootja on muutnud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud kohustuse objektiks oleva püsirohumaad kasutust või on selle üles kündnud, sätestab asjaomane liikmesriik, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/35/EÜ⁽¹⁾ kohaldamist, kohustuse ala püsirohumaaks tagasi muuta ja võib üksikjuhtumipõhiselt anda asjaomasele põllumajandustootjale täitmiseks täpsed juhised, kuidas tekitatud keskkonnakahju kõrvaldada ja keskkonnatundlikku staatust taastada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/35/EÜ, 21. aprill 2004, keskkonnastatusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

Pärast nõuetele mittevastavuse kindlakstegemist teavitatakse põllumajandustootjat viivitamata tagasimuutmise kohustusest ja kuupäevast, enne mida peab kohustus olema täidetud. Osutatud kuupäev ei tohi olla hilisem, kui ühtse taotluse esitamise kuupäev järgmisel aastal või Rootsis ja Soomes enne järgmise aasta 30. juunit.

Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h käsitatakse tagasimuudetud maad püsirohumaana alates tagasimuutmise esimesest päevast ja selle suhtes kehtivad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lauses osutatud kohustused.

Artikkel 43

Püsirohuma suhtarvu arvutamine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotises osutatud väikepõllumajandustootjate kavas osalevate põllumajandustootjate deklareeritud maid, samuti nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007⁽¹⁾ artikli 11 kohaselt mahetootmiseks kasutatavaid põllumajandusliku majapidamise üksuseid ei arvata püsirohumaade ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 2 osutatud suhtarvu sisse.

2. Alad, mille põllumajandustootjad deklareerisid 2012. aastal püsirohumaana, kuid mille kasutust on muudetud, võib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 teise lõigu punkti a kohasel püsirohuma pindala arvutamisel maha arvata kuni püsikarjamaa ja püsirohuma hektarite arvuni, mis põllumajandustootjad on kasutusele võtnud pärast 2012. aastat ja deklareerinud 2015. aastal riigi, maakonna, piirkonna või põllumajandusliku majapidamise tasandil, tingimusel et määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikes 3 sätestatud püsikarjamaade säilitamise nõuded on täidetud.

Pärast 2012. aastat kasutusele võetud püsikarjamaa või püsirohuma hektarite arvu (nagu on osutatud esimeses lõigus) arvutamisel võetakse arvesse üksnes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaselt 2012., 2013. või 2014. aastal deklareeritud põllumajanduslikul alal asuvad püsikarjamaad või püsirohumaad.

3. Liikmesriigid võivad suhtarvu kohandada, kui nad leiavad, selle kujunemist on oluliselt mõjutanud teatavad tegurid, eelkõige ala muutmine mahepõllumajanduslikuks alaks või väikepõllumajandustootjate kavas osalejate arvu muutumine. Kõnealuses olukorras teatavad liikmesriigid komisjonile viivitamata kohandusest ja selle põhjustest.

Artikkel 44

Püsirohuma suhtarvu säilitamine

1. Liikmesriigid võivad ette näha põllumajandustootja individuaalse kohustuse mitte muuta püsirohuma pindala ilma eelneva individuaalse loata. Põllumajandustootjaid teavitatakse kõnealusest kohustusest viivitamata ja igal juhul enne selle aasta 15. novembrit, kui asjaomane liikmesriik otsuse vastu võtab. Kõnealust kohustust kohaldatakse ainult selliste põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohaseid kohustusi selliste püsirohuma pindalade osas, mille suhtes ei kohaldata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõiget 1.

Loa väljaandmine võib sõltuda objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, sealhulgas keskkonnakriteeriumidest. Kui esimeses lõigus osutatud luba antakse tingimusel, et mõni teine samaväärse hektarite arvuga maa tuleb muuta püsirohumaaks, käsitatakse kõnealust maad erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h püsirohumaana alates maakasutuse muutmise esimesest päevast. Selliseid maid kasutatakse rohu või muude rohttaimede kasvatamiseks vähemalt viiel maakasutuse muutmise kuupäevale järgneval järjestikusel aastal või – kui põllumajandustootjad muudavad püsirohumaaks maid, kus juba kasvatati rohtu või muid rohttaimi ja kui liikmesriik sellekohase otsuse teeb – nii mitme aasta jooksul, kui on veel vaja viie järjestikuse aasta saavutamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007, 28. juuni 2007, mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

2. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarv on vähenenud üle 5 % võrreldes kõnealuses artiklis osutatud võrdlussuhtarvuga, näeb asjaomane liikmesriik ette nii kohustuse muuta alad tagasi püsirohumaad all olevateks aladeks kui ka eeskirjad, millega hoida ära püsirohumaad uusi muutmisi.

Liikmesriigid määravad tagasimuutmiskohustusega põllumajandustootjad kindlaks nende põllumajandustootjate hulgast,

- a) kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 3. peatüki kohaseid kohustusi sellise püsirohumaad osas, mille suhtes ei kohaldata kõnealuse määruse (EL) artikli 45 lõiget 1, ning
- b) kelle käsutuses on olnud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 kohaselt esitatud taotluste põhjal eelneva kahe kalendriaasta jooksul või 2015. aastal eelneva kolme kalendriaasta jooksul põllumajandusmaad, mis muudeti püsirohumaad või püsikarjamaad muu kasutusega maa-alaks.

Kui teise lõigu punktis b osutatud ajavahemikud hõlmavad 2015. aastale eelnevaid kalendriaastaid, kohaldatakse tagasimuutmiskohustust ka nende maa-alade suhtes, mis muudeti muu kasutusega maaks sellisest püsikarjamaad, mille suhtes kohaldati määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 või määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikes 3 osutatud kohustusi.

Kui liikmesriigid määravad kindlaks, millised põllumajandustootjad peavad maid püsirohumaadks muutma, panevad nad kohustuse kõigepealt sellistele põllumajandustootjatele, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaad või püsikarjamaad muu kasutusega maaks kas käesoleva artikli lõikes 1 või asjakohasel juhul määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 4 lõikes 1 osutatud loaõuet rikkudes. Need põllumajandustootjad peavad kogu muudetud kasutusega maa tagasi muutma.

3. Kui lõike 2 neljanda lõigu kohaldamisega ei kaasne määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarvu suurenemist üle 5 % lävendi, näevad liikmesriigid ette, et põllumajandustootjad, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaad või püsikarjamaad muu kasutusega maaks käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud ajavahemike jooksul, peavad samuti teatava protsendi sellest muudetud kasutusega maad püsirohumaadks tagasi muutma või muutma selleks mõne teise samaväärsele protsendile vastava pindalaga maa. Kõnealune protsendimäär arvutatakse põllumajandustootja poolt käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud ajavahemike jooksul muudetud kasutusega maa pindala põhjal ja pindala põhjal, mida on vaja, et suurendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 2 osutatud suhtarvu üle 5 % lävendi.

Esimeses lõigus osutatud protsendimäära arvutamiseks võivad liikmesriigid jätta sellest maa-alast, mille otstarvet põllumajandustootja on muutnud, välja need alad, mis on muudetud püsirohumaadks pärast 31. detsembrist 2015, tingimusel et nad teostavad selle püsirohumaad halduslikku riskikontrolli, mis on deklareeritud iga-aastases georuumilises toetusetaotluses ruumilise ristumiskoha abil 2015. aastal püsirohumaad deklareeritud maa-alana registriteeritud põldude identifitseerimise süsteemis ja et need püsirohumaad ei olnud kasutusele võetud lõike 2 või käesoleva lõike kohase püsirohumaad tagasimuutmise või püsirohumaad kasutusele võtmise kohustuse tulemusena. Kui selline väljajätmine ei võimalda suurendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 esimeses lõigus osutatud suhtarvu üle 5 % lävendi, siis liikmesriigid neid maid välja ei jäta.

Esimeses lõigus osutatud protsendimäära arvutamisel ei võeta põllumajandustootja poolt muudetud kasutusega maa hulgas arvesse püsirohumaad või püsikarjamaad, mis põllumajandustootjad on kasutusele võtnud nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽¹⁾ või määruse (EL) nr 1305/2013 kohaselt võetud kohustuste raames.

Põllumajandustootjaid teavitatakse individuaalsest tagasimuutmiskohustusest ja eeskirjadest, et hoida ära püsirohumaade uus ümbermuutmine, viivitamata ja igal juhul enne selle aasta 31. detsembrist, mil toimus rohkem kui 5 % vähenemine. Kõnealune tagasimuutmiskohustus tuleb täita enne ühtse taotluse esitamise kuupäeva järgmisel aastal või Rootsis ja Soomes enne järgmise aasta 30. juunit.

(1) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h käsitatakse püsirohumaaks tagasi muudetud või püsirohumaana kasutusele võetud maid püsirohumaana alates tagasimuutmise või kasutusele võtmise esimesest päevast. Kõnealuseid maid kasutatakse rohu või muude rohttaimede kasvatamiseks vähemalt viiel nende kasutuse muutmise kuupäevale järgneval järjestikusel aastal või – kui põllumajandustootjad muudavad püsirohumaaks maid, kus juba kasvatati rohtu või muid rohttaimi ja liikmesriik sellekohase otsuse teeb – nii mitme aasta jooksul, kui on veel vaja viie järjestikuse aasta saavutamiseks.

4. JAGU

Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala

Artikkel 45

Lisakriteeriumid ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala eri liikide kohta

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud alade liigitamisel ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks kohaldatakse käesoleva artikli lõikeid 2–11.
2. Kesa all oleval maal põllumajanduslikku tootmist ei toimu. Erandina määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktist h jääb maa, mida hoitakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala eesmärgil kesa all üle viie aasta, põllumaaks.
3. Terrassid hõlmavad nii määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas osutatud maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) alusel kaitstud terrasse kui ka muid terrasse. Liikmesriigid võivad otsustada käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana üksnes maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) alusel kaitstud terrasse. Liikmesriigid, kes otsustavad käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana ka muid terrasse, kehtestavad riigi või piirkonna eripäralt tuginedes nende muude terrasside jaoks kriteeriumid, sealhulgas nende miinimumkõrguse.
4. Maastikuelemendid peavad olema põllumajandustootja käsutuses ning kaitstud määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) ja kohustuslike majandamisnõuete teise või kolmanda standardi (SMR 2 või SMR 3) alusel, samuti peavad need olema järgmiste omadustega:
 - a) hekid või metsasiilud laiusega kuni kümme meetrit;
 - b) üksikud puud, mille võra läbimõõt on vähemalt neli meetrit;
 - c) reas kasvavad puud, mille võra läbimõõt on vähemalt neli meetrit. Võrdevaheline ala ei tohi ületada viit meetrit;
 - d) kuni 0,3 hektari suurused puuderühmad, kui puude võrad puutuvad omavahel kokku ja on liitunud, ning kuni 0,3 hektari suurused võsad;
 - e) põlluservad, mille laius on 1–20 meetrit ja kus ei toimu põllumajanduslikku tootmist;
 - f) tiigid suurusega kuni 0,1 hektarit. Betoon- või plastreservuaare ei käsitata ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana;
 - g) kraavid laiusega kuni kuus meetrit, sealhulgas niisutus- või kuivenduskraavid. Betoonseintega veerenne ei käsitata ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana;
 - h) traditsioonilised kiviaiad.

Liikmesriigid võivad otsustada piirata maastikuelementide valiku määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise seitsmenda standardi (GAEC 7) ja kohustuslike majandamisnõuete teise või kolmanda standardi (SMR 2 või SMR 3) alla kuuluvate ja/või ühe või mitme esimese lõigu punktides a–h loetletud maastikuelementidega, kui see on nõuetekohaselt põhjendatud.

Esimese lõigu punktide b ja c kohaldamisel võivad liikmesriigid lisada loetellu puud, mille võra läbimõõt on alla nelja meetri, kuid mida nad peavad väärtuslikuks maastikuelementideks.

Esimese lõigu punkti e kohaldamisel võivad liikmesriigid määrata kindlaks tiikide maksimumsügavuse.

Esimese lõigu punkti f kohaldamisel võivad liikmesriigid sätestada tiikide miinimumsuuruse ja nad võivad otsustada, et veekoguga piirnevad kuni kümne meetri laiusega veekoguäärse taimestikuga ribad arvestatakse samuti tiigi suuruse hulka. Nad võivad kehtestada kriteeriumid, mis tagavad tiikide loodusväärtuse, võttes arvesse looduslike tiikide tähtsust eluslooduse jaoks.

Esimese lõigu punkti h kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada riigi või piirkonna eripärale tuginedes miinimumkriteeriumid, sealhulgas miinimum- ja maksimumkõrguse ja -laiuse.

5. Puhverribade hulka kuuluvad nii vooluveekogude ääres olevad puhverribad, mida nõutakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohases maa heas põllumajandus- ja keskkonnaseisundis hoidmise esimese standardi (GAEC 1) ning kohustuslike majandamisnõuete esimese ja kümnenda standardi (SMR 1 või SMR 10) alusel, kui ka muud liiki puhverribad. Kõnealuste muude puhverribade miinimumlaiuse kehtestavad liikmesriigid, kuid see ei tohi olla alla ühe meetri. Puhverribad paiknevad põllumaal või selle ääres selliselt, et puhverriba pikem külj paikneb paralleelselt vooluveekogu või muu veekogu äärega. Vooluveekoguga võivad külgneda kuni kümne meetri laiused veekoguäärse taimestikuga ribad. Puhverribadel ei toimu põllumajanduslikku tootmist. Erandina tootmisnõuetest võivad liikmesriigid lubada puhverribadel karjatamist või loomasööda varumist tingimusel, et need on piirnevast põllumajandusmaast eristatavad.

6. Agrometsanduse hektarid on põllumaa, mis on toetuskõlblik kas määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel ja vastab tingimustele, mille alusel anti või antakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikliga 44 või määruse (EL) nr 1305/2013 artikliga 23.

7. Liikmesriikidel on õigus otsustada, kas lubada piki metsa serva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribadel põllumajanduslikku tootmist või kehtestada põllumajandusliku tootmise välistamise nõue või jätta põllumajandus-tootjale mõlemad võimalused. Kui liikmesriigid otsustavad põllumajanduslikku tootmist mitte lubada, võivad nad kehtestada kõnealusest nõudest erandi, et lubada puhverribadel karjatamist või loomasööda varumist, tingimusel, et puhverribad on piirnevast põllumajandusmaast eristatavad. Selliste ribade miinimumlaiuse kehtestavad liikmesriigid, kuid see ei tohi olla alla ühe meetri. Maksimaalne laius on kümme meetrit.

8. Liikmesriigid võivad koostada lühikese raieringiga madalmetsa aladel, kus ei kasutata mineraalväetisi ja/või taimekaitsevahendeid, kasutada lubatud liikide loetelu, valides määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 punkti c kohaselt koostatud loetelust välja liigid, mis on ökoloogiliselt kõige sobivamad, ja välistades seega liigid, mis on selgelt võõramaised. Liikmesriigid kehtestavad ka nõuded mineraalväetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise kohta, võttes arvesse maa-alade ökoloogilist kasutuseesmärki, eelkõige elurikkuse kaitsmise ja soodustamise eesmärki.

9. Vahekultuuride või taimkattega alade hulka kuuluvad nii nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 II lisa kohased kohustuslike majandamisnõuete esimese standardi kohaselt rajatud maa-alad kui ka muud vahekultuuride või taimkattega alad, tingimusel et need rajati põllumajanduskultuuride segu külviga või tehes peamisele põllumajanduskultuurile heintaimede allakülvi. Liikmesriigid koostavad kasutatavate põllumajanduskultuuride segude loetelu ja vahekultuuride või taimkatte külviaja, samuti võivad nad kehtestada täiendavaid tingimusi, eelkõige seoses tootmisviisidega. Liikmesriikide kehtestatav külviaeg võib kesta kuni 1. oktoobrini.

Vahekultuuride või taimkattega alade hulka ei kuulu saagi saamise või karjatamise eesmärgil tavaliselt sügisel külvatavate talikultuuride all olevad alad. Samuti ei kuulu nende hulka maa-alad, mis on seotud samaväärsete tavade, mis on nimetatud määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisa I jao punktides 3 ja 4 ning mida rakendatakse kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punktis a osutatud kohustuste abil.

10. Lämmastikku siduva kultuuriga aladel peavad põllumajandustootjad kasvatama lämmastikku siduvaid põllumajanduskultuure, mis on loetletud liikmesriigi koostatud loetelus. Nimetatud loetelu sisaldab selliseid lämmastikku siduvaid põllumajanduskultuure, mis aitavad liikmesriigi arvates parandada elurikkust. Kasvuperioodil peaksid kõnealused kultuurid esindatud olema. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladele sobivate lämmastikku siduvate kultuuride lubatud kasvukohtade kohta. Kõnealuste eeskirjade puhul võetakse arvesse direktiivi 91/676/EMÜ ja direktiivi 2000/60/EÜ eesmärkide saavutamise vajadust ning seda, et lämmastikku siduvad kultuurid võivad sügisel suurendada lämmastiku leostumise ohtu. Liikmesriigid võivad kehtestada täiendavaid tingimusi, eelkõige seoses tootmisviisidega.

Lämmastikku siduva kultuuriga alade hulka ei kuulu maa-alad, mis on seotud samaväärsete tavade, mis on nimetatud määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa I jao punktides 3 ja 4 ning mida rakendatakse kõnealuse määruse artikli 43 lõike 3 punktis a osutatud kohustuste kaudu.

11. Põllumajandustootja võib deklareerida ühe ja sama maa-ala või maastikuelemendi ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude täitmise eesmärgil ühel taotlusaastal vaid ühe korra.

Artikkel 46

Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade piirkondliku rakendamise eeskirjad

1. Liikmesriigid, kes otsustavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 5 sätestatud piirkondliku rakendamise kasuks, määravad kindlaks kõnealuse artikli kohaldamise piirkonnad. Kindlaksmääratavad piirkonnad peavad koosnema ühtsetest ja ühetaolistest sarnaste põllumajandus- ja keskkonnaoludega maa-aladest. Ühetaolisusega seoses mõeldakse pinnase tüüpi, kõrgust merepinnast ning looduslike ja poollooduslike maa-alade olemasolu.

2. Liikmesriigid määravad nendes kindlaksmääratud piirkondades maa-alad, kus tuleb rakendada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõude portsendipunktidest kuni pool.

3. Liikmesriigid näevad kindlaksmääratud maa-alade rakendamises osalevatele põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele ette konkreetsed kohustused. Kõnealuste kohustustega tagatakse, et ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad on terviklikud ja piirnevad üksteisega. Ühises rakendamises osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustused sisaldavad nõuet, et vähemalt pool iga osaleva põllumajandustootja maa-alast, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 sätestatud kohustus, peab kooskõlas kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 teise lõiguga asuma asjaomases piirkonnas põllumajandustootja põllumajandusliku majapidamise maa-alal.

4. Ühises rakendamises osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustustega tagatakse, et lõikes 3 osutatud terviklikud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad koosnevad ühest või mitmest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides a, c, d ja h osutatud maa-alast.

5. Liikmesriigid võtavad maa-alasid määrates ning lõigetes 2 ja 3 osutatud kohustusi kehtestades vastavalt vajadusele arvesse riigi või piirkonna tegelikku elurikkust ja/või kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanevate strateegiat, veemajanduskavasid või vajadusi, mis on kindlaks tehtud eesmärgiga tagada Natura 2000 võrgustiku ökoloogiline sidusus, millele osutatakse direktiivi 92/43/EMÜ artiklis 10, või aidata kaasa rohelise taristu strateegia rakendamisele.

6. Liikmesriigid konsulteerivad enne põllumajandustootjatele kohustuste kehtestamist asjaomaste põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmadega ja muude asjaomaste sidusrühmadega. Liikmesriigid kehtestavad pärast kõnealust konsulteerimist lõpliku üksikasjaliku piirkondliku rakendamise kava ning teavitavad konsultatsioonil osalenud sidusrühmi ja asjaomaseid põllumajandustootjaid või põllumajandustootjate rühmi sellest kavast, sealhulgas maa-alade määramisest ning osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustuste kehtestamisest, samuti teatavad liikmesriigid neile eelkõige täpse protsendi, mida iga põllumajandustootja peab oma põllumajanduslikus majapidamises rakendama. Liikmesriigid esitavad kõnealuse teabe põllumajandustootjatele hiljemalt selle aasta 30. juuniks, mis eelneb aastale, mille suhtes kohaldatakse piirkondlikku rakendamist, või käesoleva määruse kohaldamise esimesel aastal tähtjaks, mis võimaldab põllumajandustootjatel esitada sellekohane taotlus.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetuste maksmist põllumajandustootjatele, tagavad liikmesriigid, et kehtestatakse põllumajandustootjatevaheliste rahaliste hüvitiste maksmise kord ja terviklike ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-aladega seotud nõuete rikkumise eest halduskaristuste määramise kord.

*Artikkel 47***Ühise rakendamise eeskirjad ja kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid saaks käsitada vahetus läheduses asuvana**

1. Liikmesriigid, kes otsustavad lubada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6 sätestatud ühist rakendamist, määravad kindlaks kriteeriumid, millele põllumajanduslikud majapidamised peavad vastama, et neid käsitataks vahetus läheduses asuvana, lähtudes emmast-kummast järgmisest:

a) põllumajandustootjate põllumajanduslikust majapidamisest 80 % asub ühes ja samas omavalitsusüksuses;

b) põllumajandustootjate põllumajanduslikust majapidamisest 80 % asub alal, mille raadiuse kilomeetrites määravad kindlaks liikmesriigid (kuni 15 kilomeetrit).

2. Liikmesriigid, kes otsustavad määrata maa-alad, kus ühine rakendamine on võimalik, ja kes otsustavad kehtestada ühises rakendamises osalevatele põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele kohustused, peavad arvesse võtma riigi või piirkonna tegelikku elurikkust ja/või kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise strateegiat, veemajanduskavasid või vajadusi, mis on kindlaks tehtud eesmärgiga tagada Natura 2000 võrgustiku ökoloogiline sidusus, millele osutatakse direktiivi 92/43/EMÜ artiklis 10, või aidata kaasa rohelise taristu tõhustamisele.

3. Lõikes 2 osutatud osalevate põllumajandustootjate või põllumajandustootjate rühmade kohustused sisaldavad tingimust, mille kohaselt peavad terviklikud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad koosnema ühest või mitmest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 teise lõigu punktides a, c, d ja h osutatud maa-alast.

4. Ühises rakendamises osalevad põllumajandustootjad sõlmivad kirjaliku kokkuleppe, milles kirjeldatakse üksikasjalikult rahalise hüvitamise ja ühise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala nõuete rikkumise eest halduskaristuste määramise korda.

*Artikkel 48***Metsa ja põllumajandusmaa vahelise suhtarvu kindlaksmääramine**

1. Liikmesriigid, kes otsustavad rakendada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõiget 7, kehtestavad Eurostati andmete alusel kõnealuse lõike esimeses lõigus osutatud protsendimäära, kui palju on maismaal asuvast kogupindalast kaetud metsaga. Metsa käsitlevate andmete puhul viidatakse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni kasutatavale määratlusele ja need ei hõlma muud metsamaad. Maismaal asuv kogupindala ei hõlma siseveekogude, sealhulgas jõgede ega järvede pindala.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud metsa ja põllumajandusmaa vaheline suhtarv arvutatakse Eurostati andmete alusel. Kui Eurostatil puuduvad piisavad andmed metsa- ja põllumajandusmaa kohta, et teha kindlaks metsa suhtarv LAU2 tasandiga samaväärsel piirkondlikul tasandil või muu selgelt piiritletud üksuse tasandil, mis katab üht selgelt terviklikku geograafilist piirkonda, kus on samalaadsed põllumajandusolud, võib kasutada muid andmeallikaid.

Liikmesriigid tõendavad, et nad on kasutanud metsa- ja põllumajandusmaa puhul ajakohaseid ja järjepidevaid andmeid, mis kajastavad tegelikku olukorda võimalikult suures ulatuses.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud andmed ja arvutused kehtivad kolm aastat. Pärast selle tähtaja möödumist arvutavad liikmesriigid, kes otsustavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastust edasi kohaldada ja kõnealust kolmeaastast tähtaega pikendada, asjaomase suhtarvu vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1 ja 2 uuesti, kasutades selleks uusimaid kättesaadavaid andmeid.

Kui halduspiire muudetakse nii, et see mõjutab lõikes 2 nimetatud suhtarvu, vaadatakse andmed ja arvutused uuesti üle ning komisjonile teatatakse muudatustest vabastuse kohaldamisel.

4. PEATÜKK

NOORTE PÕLLUMAJANDUSTOOTJATE TOETUS

Artikkel 49

Juriidiliste isikute võimalus saada noorte põllumajandustootjate toetust

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 1 osutatud iga-aastast noorte põllumajandustootjate toetust antakse juriidilisele isikule, sõltumata tema õiguslikust vormist, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) juriidilisel isikul on õigus saada toetust määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel ning tal on aktiveeritud toetusõigused või ta on deklareerinud toetuskõlblikud hektarid, nagu on osutatud kõnealuse määruse artikli 50 lõikes 4;
- b) noor põllumajandustootja määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 2 tähenduses teostab juriidilise isiku üle tõhusat ja pikaajalist kontrolli seoses viimase otsustega, mis on seotud juhtimise, tulude ja finantsriskidega esimesel aastal, kui juriidiline isik noorte põllumajandustootjate toetuse kava raames toetust taotleb. Kui juriidilise isiku kapital kuulub mitmele füüsilisele isikule, sealhulgas isiku(te)le, keda ei käsitata noore põllumajandustootjana, või kui tema juhtimises osaleb mitu füüsilist isikut, peab noor põllumajandustootja olema suuteline teostama sellist tõhusat ja pikaajalist kontrolli üksi või koos teiste põllumajandustootjatega;
- c) vähemalt üks noor põllumajandustootja, kes täidab punktis b sätestatud tingimusi, vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 3 kohaselt liikmesriigi poolt sätestatud toetuskõlblikkusnõuetele, kui need on olemas, välja arvatud juhul, kui liikmesriik on otsustanud, et kõnealuseid kriteeriume kohaldatakse kõigi selliste füüsiliste isikute suhtes.

Kui juriidilise isiku üle teostab kontrolli mõni teine juriidiline isik üksi või ühiselt koos teistega, kohaldatakse esimese lõigu punktis b sätestatud tingimusi iga sellise füüsilise isiku suhtes, kes kõnealuse teise juriidilise isiku üle kontrolli omab.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 1 osutatud toetust ei anta enam juhul, kui kõik lõike 1 esimese lõigu punktis b ja vajaduse korral lõike 1 esimese lõigu punktis c esitatud kriteeriumidele vastavad füüsilised isikud on lõpetanud juriidilise isiku üle kontrolli teostamise.

3. Käesoleva artikli kohaldamisel:

- a) käsitatakse mis tahes viidet määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõigetes 4–10 osutatud mõistele „põllumajandustootja” viitena käesolevas artiklis osutatud juriidilisele isikule;
- b) viidet määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 2 punktis a osutatud põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuste kava esmakordsele esitamisele käsitatakse viitena juriidilise isiku esmakordsele toetusetaotlusele noorte põllumajandustootjate toetuse kava alusel;

c) ilma et see piiraks käesoleva artikli lõiget 4, käsitatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 teises lauses esitatud viidet „tegevuse alustamisele” viitena sellise noore põllumajandustootja tegevuse alustamisele, kes omab kontrolli juriidilise isiku üle vastavalt käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktile b.

4. Kui mitu lõike 1 esimese lõigu punktis b osutatud noort põllumajandustootjat on omanud juriidilise isiku üle kontrolli eri ajal, käsitatakse kõige varasemat kontrolli omamist sellise „tegevuse alustamisena”, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 5 teises lauses.

Artikkel 50

Füüsiliste isikute rühma võimalus saada noorte põllumajandustootjate toetust

Artiklit 49 kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a osutatud sellise füüsiliste isikute rühma suhtes, mis tervikuna vastab käesoleva määruse artikli 49 lõike 1 punktis a sätestatud nõuetele.

5. PEATÜKK

TOOTMISKOHUSTUSEGA SEOTUD TOETUS

1. JAGU

Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus

Artikkel 51

Mõisted

Käesolevas jao kohaldamisel tähendab mõiste „tootmiskohustusega seotud toetuse meetmed” määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 1 osutatud vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse rakendamise meetmeid.

Artikkel 52

Üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid määravad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 3 nimetatud piirkonnad selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide järgi nagu põllumajanduslikud ja sotsiaalmajanduslikud tunnused, piirkondlik põllumajanduspotentsiaal või institutsiooniline või haldusstruktuur. Kõnealused piirkonnad võivad muudest määruse (EL) nr 1307/2013 kohaselt toetuskavaga hõlmatud piirkondadest erineda.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 3 osutatud konkreetseid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid kindlaks määrates võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse piirkonna või sektori asjakohaseid tootmisstruktuure ja -tingimusi.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 3 kohaldamisel käsitatakse teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise või põllumajandussektoreid „raskustes olevana” juhul, kui on oht, et tootmise lõpetamine või selle langus, mis tuleneb muu hulgas tegevuse väikesest kasumlikkusest, kahjustavad asjaomase piirkonna või sektori majanduslikku, sotsiaalset ja ökoloogilist tasakaalu.

Artikkel 53

Toetuse andmise tingimused

1. Liikmesriigid sätestavad toetuskõlblikkuse kriteeriumid tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete jaoks kooskõlas määruses (EL) nr 1307/2013 esitatud raamistikuga ning käesolevas määruses sätestatud tingimustega.

2. Liikmesriigid määravad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 6 osutatud pindala, saagikuse ja loomade arvu kindlaks piirkonna või sektori tasandil. Andmed peavad kajastama maksimaalset saagikust, haritavat maa-ala või loomade arvu asjaomases piirkonnas või sektoris vähemalt ühel aastal artikli 53 lõikes 1 osutatud otsusele eelnenud viieaastasest ajavahemikust.

Iga-aastast toetust väljendatakse toetussummana ühiku kohta. Summa saadakse käesoleva määruse I lisa punkti 3 alapunkti i kohaselt teatatud meetme rahastamiseks kehtestatud summa ja kõnealusel aastal toetuse saamiseks kõlbliku pindala või loomade arvu või käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahelisest suhtest.

3. Kui tootmiskohustusega seotud toetuse meede hõlmab GATTi alla kuuluvaid õliseemneid käsitleva Euroopa Majandusühenduse ja Ameerika Ühendriikide vastastikuse mõistmise memorandumi lisas osutatud õliseemneid, siis rahvusvahelistele nõuetele vastavuse tagamist silmas pidades ei tohi liikmesriikide teatatud toetust vajavate alade maksimumpindala ületada maksimumpindala kogu liidu kohta kokku.

Kui esimeses lõigus osutatud maksimumpindala on ületatud, peab asjaomane liikmesriik teatatud pindala kohandama, kohaldades selleks vähenduskoeffitsienti, mis tuleneb nende esimeses lõigus osutatud õliseemnete toetuse jaoks teatatud maksimumpindala ja kogu teatatud pindala vahelisest suhtarvust.

Teises lõigus osutatud vähenduskoeffitsiendi kehtestab komisjon rakendusaktidega, mis võetakse vastu ilma määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 71 lõikes 2 või 3 osutatud menetlust kohaldamata.

4. Kui tootmiskohustusega seotud toetust antakse veise- ja/või lamba- ja kitsekasvatajatele, määrab liikmesriik toetuskõlblikkuse tingimuseks kindlaks loomade identifitseerimise ja registreerimise nõuded, mis on sätestatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000⁽¹⁾ või nõukogu määruses (EÜ) nr 21/2004⁽²⁾.

5. Liikmesriigid ei tohi anda tootmiskohustusega seotud toetust maa-aladele, mis ei ole toetuskõlblikud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõigete 2, 3 ja 4 tähenduses. Kui liikmesriigid annavad tootmiskohustusega seotud toetusi kanepi tootmiseks, kohaldatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 6 ja käesoleva määruse artiklis 9 osutatud tingimusi.

Artikkel 54

Toetuse kooskõla ja kumuleerumine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõike 8 kohaldamisel tuleb määruses (EL) nr 1305/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1308/2013⁽³⁾ sätestatud meetmeid käsitada „muude liidu meetmete ja strateegiatena”.

2. Liikmesriigid tagavad kooskõla:

a) tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete ning muude liidu meetmete ja strateegiate vahel;

b) tootmiskohustusega seotud toetuse eri meetmete vahel;

c) tootmiskohustusega seotud toetuse meetmete ja riigiabi vahenditest rahastatavate meetmete vahel.

Liikmesriigid tagavad, et tootmiskohustusega seotud toetuse meetmed ei mõjuta muude esimeses lõigus nimetatud meetmete nõuetekohast toimimist.

3. Kui tootmiskohustusega seotud toetuse teatava meetme alla kuuluvat toetust võib anda ka tootmiskohustusega seotud toetuse mõne muu meetme all või meetme all, mida rakendatakse muude liidu meetmete ja strateegiate raames, tagavad liikmesriigid, et asjaomane põllumajandustootja saab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 5 osutatud eesmärgi täitmiseks toetust ainult ühe loetletud meetme all.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

*Artikkel 55***Komisjonipoolse heakskiitmise kriteeriumid**

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti a kohaldamisel on alternatiivide puudumisega tegemist juhul, kui:
 - a) asjaomases piirkonnas või sektoris ei ole esindatud ühtegi muud tootmist kui tootmiskohustusega seotud toetuse meetmega hõlmatud tootmine või kui tootmise jätkamine eeldaks märkimisväärseid muudatusi tootmise struktuuris;
 - b) üleminekut muule tootmisele piirab otsustavalt maa või tootmiseks sobiva taristu puudumine, põllumajanduslike majapidamiste arvu märkimisväärne ja pidev vähenemine, ümberkorraldamiseks vajalike investeeringute tase või muud samalaadsed põhjused.
2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti b kohaldamisel on kohalikule töötlevale tööstusele vaja tagada tarnete stabiilsus, kui peatamine või vähendamine asjaomases piirkonnas või sektoris mõjutab tõenäoliselt negatiivselt majandustegevust ja sellega seotud majanduse elujõulisust või tööhõivet tootmisahela järgmise etapi ettevõtetes, kes sõltuvad otseselt asjaomasest toodangust, näiteks tooraine töötledajad, tapamajad ja toiduainetööstus. Sellised tootmisahela järgmise etapi ettevõtted peavad asuma asjaomases piirkonnas või olema oma tegevuse jätkamiseks sektorist märkimisväärselt sõltuvad.
3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punkti c kohaldamisel on tegemist asjaomase turu jätkuvate häiretega, kui vastava piirkonna või sektori põllumajandustootjad kannavad majanduslikku kahju, mida põhjustab eelkõige reostus, saaste või keskkonna kvaliteedi halvenemine, mis on seotud konkreetse geograafiliselt piiritletud sündmusega.
4. Hinnates tootmiskohustusega seotud toetuse suurust, mis tuleneb liikmesriigi poolt teatatud heakskiidetavatest meetmetest, võtab komisjon arvesse tootmiskohustusega seotud selliste otsetoetuste suurust, mida on antud vähemalt ühe aasta jooksul ajavahemikus 2010–2014, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikes 4.

*2. JAGU***Puuvilla eritoetus***Artikkel 56***Puuvillatootmiseks ette nähtud põllumajandusmaa heakskiitmine**

Liikmesriigid kehtestavad objektiivsed kriteeriumid, mille alusel põllumajandusmaa määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõike 2 kohaselt heaks kiita.

Kõnealused kriteeriumid põhinevad ühel või mitmel järgmisel elemendil:

- a) tegemist on selliste piirkondade põllumajandusega, kus puuvill on peamine põllumajanduskultuur;
- b) kõnealuste piirkondade mulla- ja kliimatingimused;
- c) niisutussüsteemi haldamine;
- d) keskkonnasäästlike külvikorrasteemide ja viljelusmeetodite kasutamine.

*Artikkel 57***Külvisortide heakskiitmine**

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõike 2 kohaldamisel lubavad liikmesriigid kasutada direktiiviga 2002/53/EÜ ette nähtud ühises põllumajandustaimesortide kataloogis registreeritud sorte, mis on kohandatud turu vajadustele.

*Artikkel 58***Toetuskõlblikkuse nõuded**

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõikes 1 osutatud maa-aladel peab seemne külv tagama minimaalse istutustiheduse, mille kehtestab liikmesriik vastavalt mulla- ja kliimatingimustele ning vajaduse korral piirkonna iseärasustele.

*Artikkel 59***Agronoomiatavad**

Liikmesriigid võivad kehtestada erieeskirjad agronoomiatavade kohta, mis on vajalikud põllumajanduskultuuride hooldamiseks ja saagikoristuseks normaalsetes kasvutingimustes.

*Artikkel 60***Tootmisharudevaheliste organisatsioonide heakskiitmine**

1. Igal aastal annavad liikmesriigid üheks aastaks, mis algab hiljemalt 1. märtsil, heakskiidu määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 59 lõikes 1 osutatud mis tahes tootmisharudevahelisele organisatsioonile, mis taotleb heakskiidetud organisatsiooni staatust ja

- a) mille kogupindala on vähemalt 4 000 ha, nagu on kehtestanud käesoleva määruse artiklis 56 osutatud heakskiitmiskriteeriumidele vastav liikmesriik;
- b) millel on vähemalt üks toorpuuvillatehas ja
- c) mis on kooskõlas siseriiklike ja liidu õigusaktidega vastu võtnud töökorra, milles käsitletakse eelkõige liitumistingimusi ja liikmemakse.

2. Kui leitakse, et heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon ei järgi lõikes 1 sätestatud heakskiitmiskriteeriume, tühistab liikmesriik heakskiidu, kui asjaomaste kriteeriumide täitmata jätmist ei heastata. Kui on kavas heakskiit tühistada, teavitab liikmesriik tootmisharudevahelist organisatsiooni oma kavatsusest ja tühistamise põhjustest. Liikmesriik võimaldab tootmisharudevahelisel organisatsioonil esitada oma märkused kindlaksmääratud aja jooksul.

Põllumajandustootjad, kes on sellise heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, mille heakskiit on vastavalt esimesele lõigule tühistatud, kaotavad oma õiguse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamisele.

*Artikkel 61***Tootjate kohustused**

1. Tootja ei või kuuluda rohkem kui ühte heakskiidetud tootmisharudevahelisse organisatsiooni, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 59 lõikes 1.
2. Heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmeks olev tootja on kohustatud tarnima toodetavat puuvilla üksnes samasse organisatsiooni kuuluvale toorpuuvillatehasele.
3. Tootjate osalemine heakskiidetud tootmisharudevahelises organisatsioonis on vabatahtlik.

6. PEATÜKK

TEATAMINE*Artikkel 62***Mõisteid ja seonduvaid sätteid käsitlevad teated**

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 2 kohaselt tehtud otsustest 31. jaanuariks 2015. Teates tuleb esitada otsuste üksikasjad ja põhjendus ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused tehti.

*Artikkel 63***Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõikes 5 osutatud vähenduskoeffitsienti käsitlevad teated**

Artikli 8 kohaselt teatavad liikmesriigid komisjonile igast otsusest 31. jaanuariks 2015. Teates tuleb esitada otsuste üksikasjad ja põhjendus ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused tehti.

*Artikkel 64***Põhitoetust käsitlevad teated**

1. Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsuse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõigetele 2 ja 3, artikli 24 lõikele 10, artiklile 29 ja artikli 40 lõikele 4, peab teade sisaldama selliste otsuste üksikasju. Peale selle lisatakse kõnealuse määruse artikli 24 lõike 10, artikli 29 ja artikli 40 lõike 4 kohaste otsuste puhul vajaduse korral ka põhjendus.

Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsuse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 23 lõikele 6, peab selline teade sisaldama selliste otsuste üksikasju, põhjendust ning objektiivseid kriteeriume, mille alusel need otsused on tehtud, eelkõige kriteeriume, mida kasutati kõnealuse määruse artikli 23 lõike 1 kohaste piirkondade määramiseks; kriteeriume, mida kasutati riiklike ülemäärade jaotamisel piirkondade vahel vastavalt kõnealuse määruse artikli 23 lõikele 2 ning kriteeriume, mida kasutati mis tahes iga-aastase järkjärgulise muudatuse tegemiseks vastavalt kõnealuse määruse artikli 23 lõikele 3.

2. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikega 7, artikli 30 lõike 11 punktiga b, artikli 32 lõike 3 punktiga b, artikli 32 lõikega 5 ja artikli 36 lõikega 3 ette nähtud võimalusi, teatab ta komisjonile kõnealuste otsuste esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks otsuste üksikasjad ja vajaduse korral objektiivsed kriteeriumid, mille alusel need otsused on tehtud.

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikes 7 osutatud otsuse läbivaatamise korral edastatakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud teave komisjonile kõnealuse läbivaadatud otsuse esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks.

3. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 lõigetega 3 ja 4 ette nähtud võimalust, teatab ta oma otsusest komisjonile sellise otsuse esimese kohaldamisaasta 31. jaanuariks.

4. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 39 lõikega 1 ning artikli 40 lõigetega 2 ja 5 ette nähtud võimalusi, teatab ta komisjonile otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 31. juuliks otsuse üksikasjad, põhjenduse ja vajaduse korral objektiivseid kriteeriume, mille alusel otsus on tehtud.

5. Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 36 lõike 1 kohast ühtse pindalatoetuse kava, teatab ta komisjonile iga aasta 1. septembriks hektarite arvu, mille põllumajandustootjad on deklareerinud vastavalt määruse artikli 36 lõikele 2 asjaomase taotlusaasta kohta.

*Artikkel 65***Keskkonnasäästlikumaks muutmist käsitlevad teated**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile järgmise teabe:

a) 15. detsembriks 2014:

i) vajaduse korral otsus arvutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetus vastavalt kõnealuse lõike kolmandale lõigule;

- ii) vajaduse korral otsus määrata täiendavad keskkonnatundlikud püsirohumaad, millele osutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 teises lõigus;
 - iii) vajaduse korral otsus anda määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 9 osutatud toetust piirkonna tasandil, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 47 lõike 2 teises lõigus;
- b) asjaomase aasta 15. detsembriks otsus määrata käesoleva määruse artikli 41 teises lõigus osutatud keskkonnatundlik püsirohumaad uuesti;
- c) iga aasta 15. detsembriks asjaomase taotlusaasta kohta:
- i) selliste põllumajandustootjate koguarv, kes peavad täitma vähemalt üht määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõigetes 2 ja 3 osutatud keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustust, ja nende deklareeritud hektarite koguarv;
 - ii) selliste põllumajandustootjate koguarv, kes on vabastatud ühe või mitme keskkonnasäästlikumaks muutmise tava rakendamisest, ja nende deklareeritud hektarite arv ning kõigi tavade rakendamisest määruse (EÜ) nr 834/2007 nõuete järgimise tõttu vabastatud põllumajandustootjate arv, põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohustusest vabastatud põllumajandustootjate arv, ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusest vabastatud põllumajandustootjate arv ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud hektarite vastav arv. Need arvud ei hõlma väikepõllumajandustootjate kava rakendamises osalevaid põllumajandustootjaid;
 - iii) samaväärseid meetmeid kohaldavate põllumajandustootjate koguarv, eristades põllumajandustootjad, kes kohaldavad samaväärseid tavasid vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktile a või b, ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud hektarite vastav arv;
 - iv) põllumajanduskultuuride mitmekesistamisega tegelevate põllumajandustootjate koguarv, eristades kahte põllumajanduskultuuri kasvatavaid põllumajandustootjaid ja kolme põllumajanduskultuuri kasvatavaid põllumajandustootjaid, ning selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite vastav arv;
 - v) püsirohumaad ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu arvutamisel arvesse võetud põllumajandustootjate koguarv ning selliste põllumajandustootjate deklareeritud püsirohumaad hektarite koguarv;
 - vi) keskkonnatundlikku püsirohumaad deklareerinud põllumajandustootjate koguarv, selliste põllumajandustootjate deklareeritud keskkonnatundliku püsirohumaad hektarite koguarv ja keskkonnatundliku rohumaana määratud hektarite koguarv;
 - vii) ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustusega põllumajandustootjate koguarv, selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite koguarv ja ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana deklareeritud hektarite koguarv enne kaalutegurite kohaldamist määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala liikide kaupa;
 - viii) ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohustust piirkonna tasandil või ühiselt rakendavate põllumajandustootjate koguarv ja selliste põllumajandustootjate deklareeritud põllumaa hektarite koguarv;
- d) iga aasta 15. detsembriks püsirohumaade ja kogu põllumajandusmaa vaheline võrdlussuhtarv ja aastane suhtarv ning põllumajandusliku majapidamise tasandil kehtestatud nõuetega seotud teave kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 2 viienda lõigu ja käesoleva määruse artikliga 44.

2. Liikmesriigid edastavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt 1. augustiks 2014 komisjonile järgmise teabe:

- a) otsus selle kohta, milliseid määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 esimeses lõigus loetletud alasid tuleb käsitada ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana; kuni 1. oktoobrini 2014 võib otsuse kohta lisada täiendavaid üksikasju, sealhulgas liikmesriikide otsustest tulenevad nende alade suhtes kohaldatavad tingimused;

b) üksikasjalik teave määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsientide ja kaalutegurite kasutamise kohta.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt asjaomase otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 1. augustiks esitatavas teates järgmise teabe:

a) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 5 osutatud piirkondliku rakendamise kasuks otsustanud liikmesriikide puhul teave piirkondade määramise, maa-alade määramise ja käesoleva määruse artikli 46 lõike 4 kohaldamiseks välja valitud maa-alade kohta ning teave, milles selgitatakse, kuidas selline piirkondlik rakendamine toetab liidu keskkonna-, kliima- ja elurikkuspoliitika rakendamist;

b) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 6 osutatud ühise rakendamise kasuks otsustanud liikmesriikide puhul teave maa-alade määramise ja vajaduse korral käesoleva määruse artikli 47 lõike 3 kohaldamiseks välja valitud maa-alade kohta.

4. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud tingimusele vastavad liikmesriigid, kes otsustavad kohaldada kõnealuse sättega ette nähtud vabastust, teatavad määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 8 kohaselt asjaomase otsuse esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 1. augustiks komisjonile otsuse üksikasjad, sealhulgas andmed ja arvutused, mis tõendavad, et kõik määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 osutatud vabastuse kohaldamise tingimused on täidetud.

Esimest lõiku kohaldatakse *mutatis mutandis* otsuste suhtes jätkata määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastuse kohaldamist ja pikendada käesoleva määruse artikli 48 lõikes 3 osutatud kolmeaastast tähtaega.

Liikmesriigid teatavad komisjonile viivitamata kõigist muudatustest määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 7 sätestatud vabastuse kohaldamisel.

Artikkel 66

Noorte põllumajandustootjate toetust käsitlevad teated

1. Kui liikmesriik otsustab noorte põllumajandustootjate toetuse arvutamisel kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 50 lõiget 6, teatab ta komisjonile 31. jaanuariks 2015 toetuse arvutamiseks valitud meetodi ja ülemmäärad, mis on kehtestatud vastavalt kõnealuse määruse artikli 50 lõikele 9.

2. Kui liikmesriik otsustab määratleda toetuskõlblikkuse kriteeriumid vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 50 lõikele 3 või kohaldada kõnealuse määruse artikli 50 lõike 10 kohast arvutusmeetodit, teatab ta sellest otsusest komisjonile 31. jaanuariks 2015.

3. Kui liikmesriik otsustab kasutada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 10 kolmandas lõigus esitatud võimalust kindlaksmääratud hektarite arv uuesti arvutada, teatab ta sellest komisjonile selle aasta 1. augustiks, mille suhtes kõnealust uuesti arvutamist kohaldatakse, ning esitab põhjendused ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsus on tehtud.

Artikkel 67

Vabatahtlikku tootmiskohustusega seotud toetust käsitlevad teated

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 54 lõikes 1 osutatud teated sisaldavad käesoleva määruse I lisas loetletud üksikasju.

2. Tootmiskohustusega seotud iga toetuse ning iga põllumajandustootmisviisi või asjaomase põllumajandussektori puhul teatavad liikmesriigid komisjonile toetusesaajate arvu, makstud toetussumma ning kogupindala ja loomade koguarvu, mille alusel toetus on makstud. Sellised teated edastatakse selle aasta 15. septembriks, mis järgneb aastale, mille kohta toetust anti.

Artikkel 68

Otsetoetuste saamise miinimumnõudeid käsitlevad teated

Liikmesriigid teatavad komisjonile 1. augustiks 2014 iga otsuse, mis on tehtud kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 10.

Artikkel 69

Ümberjaotavat toetust käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab anda määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 2. peatüki kohast ümberjaotavat toetust, peab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 lõike 1 teises lõigus osutatud teade sisaldama sellise otsuse üksikasju, sealhulgas ümberjaotava toetuse arvutamise üksikasjad ja põhjendus ning vajaduse korral teave kõnealuse määruse artikli 41 lõike 2 kohase piirkondliku kohaldamise kohta ja artikli 41 lõike 5 kohaselt hektarite arvu raames kehtestatud astmestiku kohta.

Artikkel 70

Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetust käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab anda looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 4. peatükile, teatab ta komisjonile 1. augustiks 2014 iga määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 kohaselt tehtud otsuse. Selline teades sisaldab otsuseüksikasju, sealhulgas vajaduse korral teavet kõnealuse määruse artikli 48 lõike 2 kohaste toetuse andmise piirangute kohta teatavatel aladel, määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 lõikes 4 osutatud piirmäärade kohaldamise kohta ja kõnealuse määruseartikli 48 lõike 5 kohase piirkondliku kohaldamise kohta.

Artikkel 71

Väikepõllumajandustootjate kava käsitlevad teated

Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotise kohast väikepõllumajandustootjate kava, teatab ta komisjonile 1. augustiks 2014 igast otsusest, mis on tehtud kooskõlas kõnealuse jaotisega.

Selline teade sisaldab otsuse üksikasju, sealhulgas teavet põllumajandustootjate võimaliku automaatse lisamise kohta vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 62 lõikele 2 ja toetussumma arvutamise kohta vastavalt kõnealuse määruse artiklile 63.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 65 lõikes 2 osutatud rahastamisotsusest viivitamata ja hiljemalt selle kalendriaasta 1. detsembril, mille eest toetust antakse.

Artikkel 72

Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 8 lõike 1, artikli 41 lõike 4 ja artikli 52 lõike 6 kohaldamine juriidiliste isikute või rühmade liikmete suhtes

Kui liikmesriik otsustab kohaldada määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 8 lõiget 4, artikli 41 lõiget 8 või artikli 52 lõiget 7, teatab ta komisjonile kõnealuste otsuste üksikasjad hiljemalt 1. augustiks 2014.

*Artikkel 73***Toetussummade lineaarne vähendamine**

Kui liikmesriik kohaldab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 7 lõikes 1, artikli 51 lõikes 2 või artikli 65 lõike 2 punktis c osutatud lineaarset vähendamist, teatab ta komisjonile kohaldatud vähendusprotsendi viivitamata ja hiljemalt selle kalendriaasta 30. juunil, mis järgneb kalendriaastale, mil lineaarselt vähendatud otsetoetusi taotleti.

*Artikkel 74***Teabenõue liikmesriikide võetud meetmete kohta**

Kui on vaja tagada määruses (EL) nr 1307/2013 või käesolevas määruses sätestatud eeskirjade nõuetekohane rakendamine, võib komisjon paluda liikmesriigil esitada määruse (EL) nr 1307/2013 või komisjoni poolt kõnealuse määruse alusel vastu võetud mis tahes eeskirjade rakendamiseks võetud meetme üksikasjad.

*Artikkel 75***Aruanded**

1. Kui Bulgaaria ja Rumeenia otsustavad anda täiendavaid riiklikke otsetoetusi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 18 alusel, esitavad nad komisjonile aruande 30. juuniks 2016. Aruanne peab iga täiendava riikliku otsetoetuse kohta sisaldama toetusesaajate arvu, täiendava riikliku toetuse kogusummat, hektarite arvu, mille eest toetust on makstud, ja vajaduse korral toetusmäära.

2. Kui liikmesriik otsustab anda riiklikku üleminekutoetust vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 37 lõikele 1, esitab ta komisjonile aastaaruande selle aasta 15. septembriks, mis järgneb asjaomase riikliku üleminekutoetuse rakendamise aastale. Aruanne peab iga sektori kohta sisaldama toetusesaajate arvu, riikliku üleminekutoetuse kogusummat, hektareid, loomade arvu või muid ühikuid, mille eest toetust on makstud, ja vajaduse korral toetusmäära.

*Artikkel 76***Teade läbivaatamisest tuleneva otsuse kohta**

Kui otsus, millest on komisjonile teatatud kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013 või käesoleva otsusega, võidakse läbi vaadata, teatatakse komisjonile läbivaatamise tulemusena vastu võetud otsus nelja nädala jooksul pärast sellise otsuse tegemist, välja arvatud juhul, kui määruses (EL) nr 1307/2013 on sätestatud teistsugune teatamistähtaeg.

Selline teade peab sisaldama kõnealuse otsuse üksikasju ning vajaduse korral põhjendust ja objektiivseid kriteeriume, mille alusel otsus tehti.

7. PEATÜKK

MUUTMINE, KEHTETUKS TUNNISTAMINE JA JÕUSTUMINE*Artikkel 77***Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine**

Määruse (EL) nr 1307/2013 X lisa asendatakse käesoleva määruse II lisa tekstiga.

*Artikkel 78***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 1120/2009 ja (EÜ) nr 1121/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Neid kohaldatakse siiski jätkuvalt kalendriaastale 2015 eelnenud kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes.

*Artikkel 79***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kalendriaastale 2014 järgnevaid kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. märts 2014.

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

I LISA

Komisjonile artikli 67 lõike 1 kohaselt esitatava teabe sisu

Teave sisaldab järgmisi andmeid:

- 1) tootmiskohustusega seotud toetuse kogusumma ja määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 53 osutatud sellekohane protsent riiklikust ülemmäärast igal aastal kuni aastani 2020;
- 2) iga toetusmeetme pealkiri;
- 3) iga toetusmeetme kirjeldus, mis sisaldab vähemalt järgmist:
 - a) asjaomane piirkond või sektor;
 - b) väljavalitud konkreetset põllumajandusliku tootmise viisid ja/või konkreetset põllumajandussektoreid ning esinenud probleemide kirjeldus;
 - c) meetme majanduslik, sotsiaalne või keskkonnamõju;
 - d) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 2 osutatud sektorite ja toodete kindlaksmääramise kriteeriumid;
 - e) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 4 kehtestatud erandite rakendamine;
 - f) meetme kestus;
 - g) kohaldatavad toetuskõlblikkuse tingimused;
 - h) käesoleva määruse artikli 53 lõike 2 teise lõigu kohaselt arvatud hinnanguline toetussumma ühiku kohta;
 - i) määratud rahastamissumma;
 - j) kohaldatavad koguselised piirangud, st kindlaksmääratud pindala ja saagikus või kindlaksmääratud loomade arv vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikele 6;
 - k) vajaduse korral maksimumpindala, mis on kindlaks määratud käesoleva määruse artikli 53 lõikes 3 osutatud õliseemnete toetuse rakendamise eesmärgil;
 - l) mis tahes meetmed, mida kohaldatakse liidu muude toetuskavade alusel või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete alusel samas piirkonnas või sektoris, kus kohaldatakse tootmiskohustusega seotud toetuse meetet, samuti kriteeriumid ja halduseeskirjad (kui neid kohaldatakse) selle tagamiseks, et toetust, mis peaks täitma määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 52 lõikes 5 osutatud eesmärgi, ei ole antud ka liidu muude toetuskavade alusel kooskõlas kõnealuse määruse artikli 52 lõikega 9;
- 4) vajaduse korral piirkonna või asjaomase sektori konkreetse olukorra üksikasjalik kirjeldus ning konkreetsete põllumajandusliku tootmise viiside või konkreetsete põllumajandussektorite kirjeldus, mille tõttu on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 53 lõikes 1 osutatud protsent kindlakstehtud probleemide lahendamiseks ebapiisav ja mistõttu on kõnealuse määruse artikli 54 lõike 2 kohase toetuse suurendamine põhjendatud;
- 5) vajaduse korral määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 punktis a, b, c või d osutatud vajadustest ühe tõendamine.

II LISA

X LISA

Artikli 46 lõikes 3 osutatud ümberarvestuskoefitsiendid ja kaalutegurid (*)

Maastikuelemendid	Ümberarvestustegur (m / puud m ² kohta)	Kaalutegur	Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala (nii ümberarvestuskoefitsiendi kui ka kaaluteguri kohaldamisel)
Kesa (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m ²
Terrassid (1 m kohta)	2	1	2 m ²
Maastikuelemendid			
Hekid/metsasiilud (1 m kohta)	5	2	10 m ²
Üksikud puud (puu kohta)	20	1,5	30 m ²
Puude rida (1 m kohta)	5	2	10 m ²
Puude rühm/võsa (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	1,5	1,5 m ²
Põlluserv (1 m kohta)	6	1,5	9 m ²
Tiigid (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	1,5	1,5 m ²
Kraavid (1 m kohta)	3	2	6 m ²
Traditsioonilised kiviaiad (1 m kohta)	1	1	1 m ²
Muud eespool loetlemata maastikuelemendid, mis on siiski kaitstud GAEC 7, SMR 2 või SMR 3 raames (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m ²
Puhverribad (1 m kohta)	6	1,5	9 m ²
Agrometsanduse hektarid (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m ²
Piki metsaserva kulgevate toetuskõlblike hektarite ribad (1 m kohta)			
kus ei toimu tootmist	6	1,5	9 m ²
kus toimub tootmine	6	0,3	1,8 m ²
Lühikese raieringiga madalmetsa alad (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m ²
Artikli 32 lõike 2 punkti b alapunktis ii osutatud metsastatud alad (m ² kohta)	Andmed puuduvad	1	1 m ²
Vahekuultuuride või taimkattega alad (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m ²
Lämmastikku siduva kultuuriga alad (1 m ² kohta)	Andmed puuduvad	0,3	0,3 m ²

(*) Ümberarvestuskoefitsientide ja kaalutegureid kohaldatakse ka IX lisa III jaos esitatud samaväärsete tavade loetellu kuuluvate selliste maastikuelementide suhtes, mis on samad kui käesolevas lisas loetletud ja komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 (millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa) (ELT L 181, 20.6.2014, lk 1) artiklis 45 kindlaks määratud maastikuelemendid; kohaldatakse üksnes käesoleva määruse artikli 46 lõikes 1 osutatud põllumajandusliku majapidamise ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala pindala arvutamisel.

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 640/2014,**11. märts 2014,****millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008,⁽¹⁾ eriti selle artikli 63 lõiget 4, artikli 64 lõiget 6, artikli 72 lõiget 5, artiklit 76, artikli 77 lõiget 7, artikli 93 lõiget 4, artikli 101 lõiget 1 ja artiklit 120,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EL) nr 1306/2013 on tunnistatud kehtetuks ja asendatud muu hulgas nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005⁽²⁾. Määrusega (EL) nr 1306/2013 on komisjoni volitatud võtma vastu delegeeritud õigusakte ja rakendusakte. Selleks et tagada süsteemi sujuv toimimine uues õigusraamistikus, tuleb nimetatud õigusaktidega võtta vastu teatavad eeskirjad. Kõnealuste õigusaktidega tuleks eelkõige asendada komisjoni määruses (EÜ) nr 1122/2009⁽³⁾ sätestatud eeskirjad.
- (2) Eelkõige tuleks kehtestada eeskirjad, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 teatavaid vähem olulisi osi, mis on seotud ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) toimimisega, toetuse- ja maksetaotluste esitamise tähtaegadega, alusetult makstud toetuse osalise või täieliku tühistamise või alusetult makstud toetuse andmisest osaliselt või täielikult keeldumise tingimustega ning halduskaristuste määramisega juhul, kui ei täideta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1307/2013⁽⁴⁾ kehtestatud kavade kohase toetuse saamise tingimusi ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽⁵⁾ kohaste maaelu arengu meetmete kohase toetuse saamise tingimusi, samuti tuleks kehtestada eeskirjad püsirohumaade säilitamise kohta ja nõuetele vastavuse kohustustega seotud halduskaristuste arvutamise kohta.
- (3) Ühtse süsteemi ühetaolise rakendamise tagamiseks on lisaks määruses (EL) nr 1305/2013 ja määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud mõistetele vaja täiendavaid mõisted. Samuti on vaja kindlaks määrata teatavad nõuetele vastavuse eeskirjade puhul kasutatavad vasted.
- (4) Halduskaristuste kohaldamine ning toetuse andmisest keeldumine või toetuse tühistamine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega, ei tohiks takistada liikmesriike kohaldamast siseriiklike kriminaalkaristusi, kui liikmesriigi õigusega on nii ette nähtud.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 549.

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005, 21. juuni 2005, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, 11.8.2005, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1122/2009, 30. november 2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetus-kavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2.12.2009, lk 65).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetus-kavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

- (5) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 2 punktis 2 on määratletud teatavad juhud, mida liikmesriigid käsitlevad vääramatute jõu ja erandlike asjaoludena. Tuleks kehtestada täiendavad eeskirjad, mis võimaldavad liikmesriikidel otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavusega seoses käsitleda teatavaid juhte vääramatute jõu või erandlike asjaoludena. Samuti tuleks kindlaks määrata ajavahemik, mille jooksul peab toetusesaaja sellistest juhtudest teatama.
- (6) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohase liikmesriikides kasutatava põldude identifitseerimise süsteemi jaoks on samuti vaja täiendavaid eeskirju. Kõnealuse sätte kohaselt tuleb kasutada arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi (GIS) meetodeid. Oleks vaja selgitada, millistele põhinõuetele ja kvaliteedieesmärkidele peab süsteem vastama ning milline konkreetne teave peaks tõhusa haldusliku riskikontrolli tagamiseks olema geograafilise informatsiooni süsteemis kättesaadav. Selleks et välistada toetuskõlbmatud maastikuelemendid ja maa-alad, tuleks põldude identifitseerimise süsteemi korrapäraselt ajakohastada. Süsteemi stabiilsuse tagamiseks tuleks liikmesriikidele tagada siiski võimalus teha maksimaalse toetuskõlbliku pindala suhtes väikesi muudatusi, kui fototõlgendus on näiteks võrdlusmaatükkide piirjoonte ja seisundi poolest ebaselge.
- (7) Selleks et liikmesriigid saaksid ennetavalt kindlaks teha süsteemi võimalikud puudused ning võtta vajaduse korral parandusmeetmeid, tuleks põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti hinnata igal aastal.
- (8) Selleks et tagada määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotisega ette nähtud põhitootuskava ja seonduvate toetuste nõuetekohane rakendamine, peaksid liikmesriigid looma toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi, millega tagatakse toetusõiguste jälgitavus ja võimaldatakse riskikontrollida nii põhitootuskava jaoks deklareeritud pindala ja igale põllumajandustootjale eraldatud toetusõigusi kui ka eri toetusõigusi.
- (9) Tõhusa kontrolli võimaldamiseks ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate toetusetaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid kehtestama ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga hõlmatud toetusetaotluste esitavate põllumajandustootjate jaoks ühtse registreerimissüsteemi.
- (10) Kogemused on näidanud, et põldude teatavaid maastikuelemente, eelkõige hekke, kraave ja kiviaedu, tuleks pindalapõhiste otsetoetuste puhul käsitleda toetuskõlbliku maa osana. Tuleks kindlaks määrata põllu maastikuelementide aktsepteeritav laius. Konkreetseid keskkonnavajadusi silmas pidades on asjakohane võimaldada liikmesriikidel olla arvestatavate saagikuse piirmääradega seoses mõnevõrra paindlik, kui põllumajanduskultuuridele antud varasemate pindalatoetustega seoses kehtestati piirkondliku saagikuse piirmäärad. Kui seda võimalust ei kohaldata, peaks liikmesriikidel siiski olema lubatud kohaldada hajutatud maastikuelementide ja puudega püsirohuma suhtes teistsugust meetodit.
- (11) Arvestades maastikuelementide tähtsust säästva põllumajanduse seisukohalt, tuleks kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitleda toetuskõlblikuna.
- (12) Selliste põldude puhul, mida kasutatakse kas põllumaana või püsirohumaana ja millel kasvavad puud, tuleks kehtestada tingimused puude olemasolu ja nende mõju kohta niisuguste alade toetuskõlblikkusele. Õiguskindluse huvides tuleks kehtestada puude maksimaalne kasvutihedus, mille määravad kindlaks liikmesriigid, lähtudes traditsioonilistest taimekasvatustavastest, loodusoludest ja keskkonnakaitsest.
- (13) Otsetoetuste süsteemi lihtsustamise, jälgitavuse ja kontrollitavuse huvides peaks liikmesriikidel olema lubatud kohaldada proportsionaalset süsteemi, et määrata kindlaks üksikute toetuskõlbmatute elementidega, nt maastikuelementide (v.a maastikuelemendid, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid) ja puudega püsirohuma toetuskõlblik pindala. Iga võrdlusmaatüki toetuskõlblik pindala määratakse vastavalt eelnevalt kehtestatud piirmääradele, mida kohaldatakse homogeensete maakattetüüpide suhtes. Üksikuid elemente, mis moodustavad teatava protsendi võrdlusmaatükist, võib käsitleda toetuskõlbliku pindala osana. Seetõttu tuleks sätestada, et esimese kategooria puhul, mis esindab toetuskõlbmatu pindala väikseimat osa, ei pea üksikute elementide all olevat ala maha arvama.

- (14) Tuleks kehtestada eeskirjad juhaks, kui taotluste, nõuete, dokumentide või muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev.
- (15) Toetuse- ja maksetaotluste ning muude deklaratsioonide esitamise, pindalatoetusetaotluste või maksetaotluste muudatuste esitamise ja mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise tähtaegadest kinnipidamine on mõödapääsmatu selleks, et liikmesriikide asutused saaksid kavandada ja teostada tõhusalt kontrolli toetuse- ja maksetaotluste või muude dokumentide õigsuse üle. Seepärast tuleks kehtestada eeskirjad tähtaegade kohta, mille jooksul käsitatakse hilinenud taotlust vastuvõetuna. Selleks et innustada toetusesaajaid tähtaegadest kinni pidama, tuleks teabe hilise esitamise korral kohaldada hoiatavat vähendamist, välja arvatud juhul, kui hilinemise põhjuseks on vääramatu jõud või erandlikud asjaolud.
- (16) Selleks et liikmesriigid saaksid toetusõigusi kehtestada õigel ajal, on oluline, et toetusesaajad esitaksid jaotatavate toetusõiguste taotlused või vajaduse korral toetusõiguste väärtuse suurendamise taotlused õigel ajal. Kõnealuste taotluste hilisem esitamine peaks seetõttu olema lubatud üksnes sama lisatähtaja jooksul, mis antakse mis tahes hilinenud toetusetaotluste esitamiseks. Samuti tuleks kohaldada hoiatavat vähendamist, kui hilinemise põhjuseks ei ole vääramatu jõud ega erandlikud asjaolud.
- (17) Nende toetusesaajate suhtes, kes mis tahes ajal teatavad liikmesriigi pädevatele asutustele ebaõigetest toetuse- või maksetaotlustest, ei tohiks halduskaristusi kohaldada nõuete rikkumise põhjusest olenemata, v.a juhul, kui toetusesaajale on teatatud päeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli või kui see asutus on toetusesaajale juba teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõuete rikkumisest.
- (18) Tuleks kehtestada täiendavad eeskirjad pindalatoetuskavade ja -meetmete arvutamise aluse ning loomatoetuste kavade alusel esitatud loomapidamistoetuse taotlustel põhineva liikmesriigi jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhineva maaelu arengu toetuse arvutamise aluse kohta.
- (19) Halduskaristuste kehtestamisel tuleks võtta arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning vääramatu jõu esinemisega seotud eriprobleeme ja erandlikke asjaolusid. Halduskaristused peaksid sõltuma nõuete rikkumise raskusastmest ja ulatuma ühe või mitme pindalatoetuskava või -meetme raames toetuse saajate hulgast teatavaks ajaks täieliku väljaarvamiseni. Arvesse tuleks võtta eri toetuskavade või -meetmete eripära seoses toetuskõlblikkuse kriteeriumide, kohustuste või võimalusega, et toetusesaaja ei pruugi deklareerida kogu pindala, et kunstlikult tekitada olukord, et ta vabastatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise kohustusest. Käesoleva määruse alusel kohaldatavad halduskaristused peaksid olema piisavalt hoiatavad, et vältida tahtlikku nõuete rikkumist.
- (20) Selleks et liikmesriigid saaksid teostada tõhusat kontrolli, eelkõige nõuetele vastavuse kohustuste täitmise üle, on vaja ette näha toetusesaajate kohustus deklareerida kõik nende käsutuses olevad maa-alad, olenemata sellest, kas nad taotleavad toetust vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 1 punktile a või mitte.
- (21) Toetuskõlblike maa-alade kindlaksmääramiseks ja kohaldatavate vähendamiste arvutamiseks on vaja kindlaks määrata ühe ja sama põllumajanduskultuuri all olevad alad. Kui maa-ala on deklareeritud toetuse saamiseks rohkem kui ühe toetuskava või -meetme alusel, tuleks seda ala arvesse võtta mitu korda. Keskkonnasäästlikumaks muutmisega seoses on siiski vaja kindlaks määrata põllumajanduskultuuride eri rühmad.
- (22) Toetuse maksmiseks põhitoetuskava alusel peab toetusõiguste ja toetuskõlblike hektarite arv olema sama-väärne. Selle kava puhul on seega asjakohane ette näha, et kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindala erinevad, võetakse toetuse arvutamisel aluseks väiksem suurus. Selleks et arvutus ei põhineks olematutel õigustel, tuleks ette näha, et arvutustes kasutatav toetusõiguste arv ei tohi ületada toetusesaaja toetusõiguste arvu.

- (23) Pindalatoetusetaotluste ja/või maksetaotluste puhul mõjutab nõuete rikkumine tavaliselt maa-alade mingeid osi. Seetõttu saab ühe põllu üledeklareerimist tasaarvestada teiste sama põllumajanduskultuuri rühma põldude osalise deklareerimata jätmisega. Teatava hälbe ulatuses tuleks ette näha, et halduskaristusi kohaldatakse ainult selle hälbe ületamise korral.
- (24) Lisaks on pindalatoetuse kohta esitatud toetuse- ja/või maksetaotluses deklareeritud kogupindala ja kindlaksmääratud toetuskõlbliku kogupindala erinevus toetuse- ja/või maksetaotluste puhul tihti ebaoluline. Selleks et vältida taotlustesse suure hulga väikeste muudatuste tegemist, tuleks sätestada, et toetuse- ja/või maksetaotlusi ei pea kohandama vastavalt kindlaksmääratud pindalale, kui ei ületata teatavat erinevuste määra.
- (25) Võttes arvesse puuvillatoetuskava iseärasusi, tuleks kehtestada erisätted halduskaristuste määramise kohta seoses kõnealuse kavaga.
- (26) Toetuskõlblikkuse nõuete tahtliku või hoolimatuses tingitud rikkumise korral määratavate halduskaristuste kehtestamisel tuleks võtta arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet juhuks, kui noorte põllumajandustootjate toetust taotlev toetusesaaja ei täida oma kohustusi.
- (27) Tuleks kehtestada loomapidamistoetuskavade ja loomadega seotud toetusmeetmete raames määratavad halduskaristused, võttes arvesse hoiatavuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ja toetusesaajast sõltumatute asjaoludega seotud eriprobleeme. Halduskaristused peaksid sõltuma nõuete rikkumise raskusastmest ja ulatuma ühe või mitme toetuskava või -meetme raames toetuse saajate hulgast teatavaks ajaks täieliku väljaarvamiseni. Toetuskõlblikkuse kriteeriume silmas pidades tuleks nende puhul arvesse võtta eri toetuskavade või -meetmete iseärasusi. Käesoleva määruse alusel kohaldatavad halduskaristused peaksid olema piisavalt hoiatavad, et tõkestada tahtlikku üledeklareerimist.
- (28) Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud toetusetaotluste ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotluste puhul toob nõuete rikkumine kaasa asjaomase looma toetuskõlbmatuks tunnistamise. Toetust tuleks vähendada alates nõuete rikkumisega seotud esimese looma avastamisest, kuid vähendamismäärast olenemata peaks halduskaristus olema leebem, kui nõuete rikkumisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks halduskaristuse rangus sõltuma nende loomade osakaalust, kelle puhul nõuete rikkumisi on leitud.
- (29) Liikmesriigid peaksid üldjuhul võtma kõik vajalikud lisameetmed, et tagada ühtse süsteemi nõuetekohane toimimine. Liikmesriikidel peaks olema lubatud vajaduse korral kehtestada täiendavaid siseriiklikke karistusi.
- (30) Võimalust teha toetuse- või maksetaotlusesse parandusi, ilma et sellega kaasneks halduskaristus, tuleks ka kohaldada elektroonilises andmebaasis deklareeritud veiste selliste ebaõigete andmete suhtes, mille puhul nõuetele mittevastavus kujutab endast toetuskõlblikkuse kriteeriumi rikkumist, v.a juhul, kui toetusesaajale on teatatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja kui see asutus on toetusesaajale juba teatanud toetuse- või maksetaotluses esinevast nõuete rikkumisest.
- (31) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud toetuse andmisest keeldumise ja sellise toetuse tühistamise ning sellekohaste halduskaristuste kehtestamise korral tuleks lähtuda hoiatavuse proportsionaalsuse põhimõttest. Toetuse andmisest keeldumised ja nende tühistamised tuleks liigitada vastavalt väljaselgitatud rikkumise raskusastmele, ulatusele, kestusele ja kordumisele. Toetuse andmisest keeldumise ja selle tühistamise ning halduskaristuste puhul tuleks toetuskõlblikkuskriteeriume ja kohustusi silmas pidades võtta arvesse eri toetusmeetmete iseärasusi. Eeskirjade ranga rikkumise korral või juhul, kui toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid, tuleks toetuse andmisest keelduda ja määrata halduskaristus. Halduskaristused peaksid ulatuma kuni ühe toetusmeetme või tegevusliigi või kõikide toetusmeetmete või tegevusliikide reguleerimisalast täieliku väljaarvamiseni kindlaksmääratud ajavahemikuks.

- (32) Maaelu arengu toetuse meetmetega seotud halduskaristuste kohaldamine ei tohiks piirata võimalust ajutiselt peatada nõuete rikkumisest mõjutatud toetuse maksmine. Tuleks näha ette selliste juhtude kindlaksmääramise eeskirjad, mille puhul toetusesaaja eeldatavasti kõrvaldab nõuete rikkumise mõistliku aja jooksul.
- (33) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 93 lõikega 3 on aastateks 2015 ja 2016 ette nähtud, et nõuetele vastavuse eeskirjad hõlmavad ka püsirohumaat säilitamist. Seoses sellega on vaja täpsustada, et liikmesriigid peaksid ka 2015. ja 2016. aastal täitma oma kohustusi vastavalt 2014. aastaks kehtestatud suhtarvule.
- (34) Selguse huvides ja selleks, et kehtestada ühtlustatud alus nõuete rikkumise hindamiseks ning nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamiseks ja kohaldamiseks, on vaja määratleda mõisted „kordumine”, „ulatus”, „raskusaste” ja „püsiv rikkumine”. Lisaks on vaja selgitada, millal loetakse nõuete rikkumine kindlakstehtuks.
- (35) Nõuetele vastavuse kohustuste täitmata jätmise korral kohaldatavate karistuste kehtestamisel tuleks lähtuda proportsionaalsuse põhimõttest. Kõnealuseid karistusi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja on tegutsenud hoolimatult või tahtlikult, ja nende liigitamisel tuleks lähtuda nõuete rikkumise raskusastmest.
- (36) Seoses nõuetele vastavuse kohustustega, välja arvatud halduskaristuste liigitamine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et alates teatavast hetkest tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvat eiramist pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitada nõuete tahtliku rikkumisena.
- (37) Lisaks tuleks juhul, kui mingitel konkreetsetel tingimustel kasutab liikmesriik võimalust nõuete rikkumise korral mitte kohaldada määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikest 3 ja artikli 99 lõikest 2 tulenevaid halduskaristusi, kehtestada nõuded kõnealuse nõuete rikkumise heastamiseks.
- (38) Kui toetusesaaja ei täida kohustust võtta heastamismeetmeid, tuleks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 kohaselt tagasiulatavalt kohaldada vähendamist eelkõige varajase hoiatamise süsteemiga hõlmatud aasta suhtes. Halduskaristuste arvutamisel tuleks võtta arvesse ka nõuete rikkumise kordumist järgmise kontrolli (kui seda tehakse) aastal. Toetusesaajatele õiguskindluse tagamiseks tuleks kehtestada halduskaristuste tagasiulatava kohaldamise tähtaeg.
- (39) Selliste toetusesaajate suhtes, kes on seotud mitmeaastase tegevusega, millega tehti algust nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽¹⁾ kohaste maaelu arengu programmide alusel, ja kelle suhtes kehtivad nõuetele vastavuse kohustused, tuleks kohaldada uut kontrollisüsteemi ja uusi halduskaristusi, et vähendada nende kontrollimise eest liikmesriikides vastutavate asutuste halduskoormust ja lihtsustada menetlusi.
- (40) Kui ei täideta nõuetele vastavuse kohustusi, mille suhtes ei ole kohaldatud halduskaristusi, kuna need kuulusid nõukogu määruses (EÜ) nr 73/2009⁽²⁾ või määruses (EÜ) nr 1698/2005 sätestatud *de minimis* eeskirja alla, ent mille puhul peavad liikmesriigid tagama, et toetusesaaja kõrvaldab nõuete rikkumise, tuleks kehtestada üleminekueeskirjad, et tagada kooskõla enne määruse (EL) nr 1306/2013 jõustumist kehtinud järelevalvekohustuse ja kõnealuses määruses sätestatud sellekohaste uute eeskirjade vahel.

(1) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

(2) Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

- (41) Selguse ja õiguskindluse huvides tuleks määrus (EÜ) nr 1122/2009 kehtetuks tunnistada. Komisjoni määrus (EL) nr 65/2011⁽¹⁾ tuleks samuti tühistada.
- (42) Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 119 lõike 1 teist lõiku silmas pidades tuleks käesolevat määrust kohaldada selliste toetuse- ja maksetaotluste suhtes, mis on seotud alates 1. jaanuarist 2015 algavate turustusaastate toetusperioodidega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse sätted, millega täiendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 teatavaid vähem olulisi aspekte järgmistes valdkondades:

- a) toetuse andmisest täielikult või osaliselt keeldumise või selle täieliku või osalise tühistamise tingimused;
- b) halduskaristuste ja konkreetse karistusmäära kindlaksmääramine;
- c) selliste juhtude väljaselgitamine, mille puhul halduskaristust ei kohaldata;
- d) eeskirjad ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade kohta, mille puhul taotluste esitamise või muudatuste lõpp-tähtpäev on riigipüha, laupäev või pühapäev;
- e) konkreetsete mõisted, mis on vajalikud ühtse süsteemi ühetaoliseks rakendamiseks;
- f) põldude identifitseerimise süsteemi ja toetusesaajate identifitseerimise põhijooned ja tehnilised eeskirjad;
- g) toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi põhijooned, tehnilised eeskirjad ja kvaliteedinõuded;
- h) toetuse arvutamise alus, sh eeskirjad selle kohta, kuidas tegutseda teatavatel juhtudel, kui toetuskõlblikel aladel on maastikuelemendid või puud;
- i) vahendajaid, nt toetuse andmisega seotud teenistusi, asutusi ja organisatsioone käsitlevad täiendavad eeskirjad;
- j) püsirohumaade säilitamine seoses nõuetele vastavuse süsteemiga;
- k) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste arvutamise ühtlustatud alus;
- l) nõuetele vastavuse süsteemiga seotud halduskaristuste kohaldamise ja arvutamise tingimused;
- m) lisaks eeskirjadele, mis on sätestatud määruses (EL) nr 1306/2013, et tagada sujuv üleminek kehtetuks tunnistatud eeskirjadelt uutele eeskirjadele.

Artikkel 2

Mõisted

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 1 osutatud ühtse süsteemi rakendamiseks kasutatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 punktis 1 ja määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 4 sätestatud mõisteid.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 65/2011, 27. jaanuar 2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT L 25, 28.1.2011, lk 8).

Samuti kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „toetusesaaja” – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis a määratletud ja kõnealuse määruse artiklis 9 osutatud põllumajandustootja; toetusesaaja, kelle suhtes kehtivad nõuetele vastavuse eeskirjad määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 tähenduses, ja/või maaelu arengu toetust saav toetusesaaja, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 10;
- 2) „nõuete rikkumine” –
 - a) määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõikes 2 osutatud toetuse andmisega seotud toetuskõlblikkustingimuste või kulu- või muude kohustuste täitmata jätmise või,
 - b) kuivõrd on tegu nõuetele vastavuse süsteemiga, siis ELi õigusaktidest tulenevate kohustuslike haldusnõuete täitmata jätmise või maa head põllumajandus- ja keskkonnaseisundit, mille liikmesriigid on määratlenud kooskõlas määruse (EL) nr 1306/2013 artikliga 94, käsitlevate standardite eiramine või kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3 osutatud püsirohumaa säilitamise nõuete täitmata jätmise;
- 3) „toetuse taotlus” – toetuse taotlemiseks või määruse (EL) nr 1305/2013 raames toetuskavaga liitumiseks esitatud taotlus;
- 4) „maksetaotlus” – toetusesaaja poolt riigiasutusele määruse (EL) nr 1305/2013 alusel toetuse väljamaksmiseks esitatud taotlus;
- 5) „muu deklaratsioon” – mis tahes deklaratsioon või dokument (v.a toetuse- või maksetaotlus), mille toetusesaaja või kolmas isik peab esitama või mis tuleb säilitada, et täita teatavate maaelu arengu meetmete erinõudeid;
- 6) „ühtse süsteemiga hõlmatud maaeluarengumeetmed” – määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktidega a ja b, artiklitega 28–31 ning artiklitega 33, 34 ja 40 ning vajaduse korral määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 35 lõike 1 punktidega b ja c ettenähtud toetusmeetmed (välja arvatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 9 osutatud meetmed) ning kõnealuse määruse artikli 21 lõike 1 punktide a ja b kohased meetmed, kui on tegemist rajamiskuludega;
- 7) „loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem” – veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000,⁽²⁾ ja/või lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 21/2004⁽³⁾;
- 8) „kõrvamärk” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 osutatud kõrvamärk loomade identifitseerimiseks ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 3 osutatud kõrvamärk lammaste ja kitsede identifitseerimiseks;
- 9) „loomade elektrooniline andmebaas” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 osutatud elektrooniline andmebaas ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis d ning artiklites 7 ja 8 osutatud keskregister või elektrooniline andmebaas;
- 10) „loomapass” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 osutatud loomapass;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, 17. detsember 2003, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

- 11) „register” – loomade puhul loomapidaja peetav register, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis d ja artiklis 7 ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 3 lõike 1 punktis b ja artiklis 5;
- 12) „identifitseerimiskood” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 osutatud identifitseerimiskood ja/või määruse (EÜ) nr 21/2004 lisa A jao punktis 2 osutatud koodid;
- 13) „loomatoetuste kava” – määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetusmeede, mille puhul makstakse igal aastal toetust kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 14) „loomatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus loomade või loomühikute deklareeritud arvul;
- 15) „loomapidamistoetuse taotlus” – taotlused sellise toetuse saamiseks, mida makstakse määruse (EL) nr 1307/2013 IV jaotise 1. peatükis sätestatud liikmesriikide jaoks vabatahtliku tootmiskohustusega seotud toetuse raames igal aastal kvantitatiivselt piiritletud summa ulatuses vastavalt loomade kindlaksmääratud arvule;
- 16) „deklareeritud loomad” – loomad, kelle kohta on loomatoetuste kava raames esitatud loomapidamistoetuse taotlus või loomatoetusmeetme kohane maksenduse;
- 17) „potentsiaalselt toetuskõlblik loom” – loom, kes iseenesest võiks vastata toetuskõlblikkustingimustele, et saada asjaomasel taotlusaastal toetust loomatoetuste kava või loomatoetusmeetme alusel;
- 18) „kindlaksmääratud loom” –
 - a) loomatoetuste kava tähenduses loom, kelle puhul on kõik toetuseeskirjades sätestatud tingimused täidetud, või
 - b) loomatoetusmeetme tähenduses loom, kes on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;
- 19) „loomapidaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamise ja turustamise korral;
- 20) „pindalatoetuskavad” – pindalapõhised otsetoetused määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punkti b tähenduses, välja arvatud põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 228/2013⁽¹⁾ IV peatükis, ning erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 229/2013⁽²⁾ IV peatükis;
- 21) „pindalatoetusmeetmed” – maaelu arengu meetmed või tegevusliigid, mille puhul põhineb toetus deklareeritud maa-ala suurusel;
- 22) „kasutusviis” – maakasutus määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 4 osutatud põllumajanduskultuuri liigi kasvatamiseks, kõnealuse määruse artikli 4 punkti 1 alapunktis h määratletud püsirohumaana kasutamine, kõnealuse määruse artikli 45 lõike 2 punktis a osutatud püsirohumaana kasutamine, muu maana kui püsirohumaana kasutamine või maakasutus taimkatte kasvatamiseks või põllumajanduskultuuri puudumine;

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 228/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 229/2013, 13. märts 2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte jaoks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 41).

23) „kindlaksmääratud pindala” –

- a) pindalatoetuskavade tähenduses pindala, mille puhul on täidetud kõik toetuskõlblikkuse tingimused või muud toetuse andmise tingimustega seotud kohustused, olenemata toetusesaajal olemas olevatest toetusõigustest, või
- b) pindalatoetusmeetmete tähenduses maatükkide või põldude pindala, mis on identifitseeritud halduskontrolli või kohapealse kontrolli käigus;

24) „geograafilise informatsiooni süsteem (GIS)” – määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 70 osutatud arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi meetodid;

25) „võrdlusmaatükk” – geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohases põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud kordumatu identifitseerimisnumber;

26) „geograafiline materjal” – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GISi sisu edastamiseks toetuse-
taotlejate ja liikmesriikide vahel.

2. Käesoleva määruse IV jaotise kohaldamisel kasutatakse määruse (EL) nr 1306/2013 VI jaotises esitatud mõisteid.

Lisaks tähendab mõiste „standardid” standardeid, nagu liikmesriigid on määratlenud vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 94, ning püsirohumaaga seotud kohustusi, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 93 lõikes 3.

Artikkel 3

Kriminaalkaristuste kohaldamine

Halduskaristuste kohaldamine ning toetuse andmisest keeldumine või toetuse tühistamine, nagu on ette nähtud käesoleva määrusega, ei tohi takistada kriminaalkaristuste kohaldamist, kui liikmesriigi õigusega on nii ette nähtud.

Artikkel 4

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

1. Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu täita toetuskõlblikkuskriteeriume või muid kohustusi, on tal seoses otsetoetustega jätkuvalt õigus saada toetust sellise pindala ja selliste loomade eest, mis olid vääramatu jõu või erandlike asjaolude ajal toetuskõlblikud.

Kui toetusesaaja ei ole saanud vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu täita kohustusi seoses määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 28, 29, 33 ja 34 kohaste maaelu arengu toetusmeetmetega, tühistatakse vastav makse proportsionaalselt nendeks aastateks, mil vääramatu jõud või erandlikud asjaolud aset leidsid. Tühistatakse üksnes need kohustuse osad, millega seoses ei tekkinud lisakulusid ega jäänud tulu saamata enne vääramatu jõu või erandlike asjaolude esinemist. Tühistamist ei kohaldata seoses toetuskõlblikkuse kriteeriumide ega muude kohustustega ja mingeid halduskaristusi ei rakendata.

Muude maaelu arengu toetusmeetmete puhul ei nõua liikmesriigid toetuse osalist ega täielikku hüvitamist vääramatu jõu või erandlike asjaolude esinemise korral. Mitmeaastaste kohustuste või maksete korral ei nõuta varasematel aastatel saadud toetussummade hüvitamist ning kohustused ja maksed jätkuvad järgmistel aastatel vastavalt algsele kestusele.

Kui vastavusnõudeid ei täideta vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, siis määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 91 lõikes 1 osutatud vastavat halduskaristust ei kohaldata.

2. Toetusesaaja või temalt sellekohase õiguse saanud isik teavitab kirjalikult pädevat ametiasutust vääramatu jõu ja erandlike asjaolude ilmnemisest viieteistkümnne tööpäeva jooksul alates päevast, mil see on võimalik, ja esitab pädeva ametiasutuse nõutavad asjakohased tõendid.

II JAOTIS

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I PEATÜKK

SÜSTEEMILE ESITATAVAD NÕUDED

Artikkel 5

Põldude identifitseerimine

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 70 kohane põldude identifitseerimise süsteem toimib võrdlusmaatükkide alusel. Võrdlusmaatükk on pindalaühik, mis vastab määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis e määratletud põllumajandusmaale. Vajaduse korral hõlmab võrdlusmaatükk ka määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 32 lõike 2 punktis b osutatud maad ning määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõikes 2 osutatud põllumajandusmaad.

Liikmesriigid määravad võrdlusmaatüki kindlaks selliselt, et võrdlusmaatükk oleks mõõdetav, et igal aastal deklareeritud põllu asukohta oleks võimalik kordumatult ja üheselt kindlaks määrata ning et põld oleks aja jooksul põhimõtteliselt sama.

2. Samuti peavad liikmesriigid tagama, et deklareeritud põld on usaldusväärset identifitseeritud. Eelkõige nõuavad nad, et toetuse- ja maksetaotlused esitataks koos konkreetse teabe või pädeva asutuse kindlaks määratud dokumentidega, mis võimaldavad iga põllu asukoha kindlaks teha ja igat põldu mõõta. Iga võrdlusmaatüki puhul peavad liikmesriigid tegema järgmist:

- a) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määruse (EL) nr 1307/2013 I lisas loetletud toetuska-vade kohaldamiseks;
- b) määrama kindlaks maksimaalse toetuskõlbliku pindala määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28–31 osutatud pindalapõhiste meetmete kohaldamiseks;
- c) määrama kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1 loetletud selliste ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alade asukoha ja suuruse, mille puhul liikmesriik on otsustanud, et neid käsitatakse ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alana. Selleks kohaldavad liikmesriigid vajaduse korral määruse (EL) nr 1307/2013 X lisas sätestatud ümberarvestus- ja/või kaalutegureid;
- d) tegema kindlaks, kas kohaldatakse sätteid, milles käsitletakse järgmist: mägialad, looduslikust või muust konkreetsest eripärasest tingitud piirangutega alad, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artiklis 32; Natura 2000 alad; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ⁽¹⁾ hõlmatud alad; põllumajandusmaa, millel liikmesriik on puuvillakasvatuse heaks kiitnud vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 57; alad, mis on karjatamiseks või harimiseks looduslikult sobivas seisukorras, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punkti c alapunktis iii; ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alad vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõigetele 5 ja 6; alad, millest on komisjonile teatatud vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artiklile 20; püsirohumaad, mis on keskkonnatundlikud ja asuvad direktiiviga 92/43/EMÜ⁽²⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 2009/147/EÜ⁽³⁾ hõlmatud aladel, ning määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1 osutatud tundlikud alad ja/või alad, mille liikmesriigid on määranud vastavalt kõnealuse määruse (EL) nr artiklile 48.

3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktis a osutatud maksimaalne toetuskõlblik pindala iga võrdlusmaatüki kohta on kuni 2 % suurust veamarginaali arvestades õigesti määratud ning võrdlusmaatüki piirjooni ja seisundit on arvesse võetud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/60/EÜ, 23. oktoober 2000, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevus- raamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, 21. mai 1992, looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/147/EÜ, 30. november 2009, loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

4. Määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 21 lõike 1 punktis a ning artiklites 30 ja 34 osutatud meetmete puhul võivad liikmesriigid kehtestada asjakohased alternatiivsed süsteemid sellise toetuskõlbliku maa kordumatuks identifitseerimiseks, mis on kaetud metsaga.

5. Geograafilise teabe süsteemi toimimise aluseks on riiklik koordinaatide viitsüsteem, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/2/EÜ⁽¹⁾ ning mis võimaldab põldude standardmõõtmisi ja kordumatut identifitseerimist kogu asjaomasel liikmesriigis. Eri koordinaatsüsteemide kasutamisel ei tohi need omavahel kattuda ja kõigi puhul peab olema tagatud, et samale asukohale viitavad teabeühikud oleksid omavahel kooskõlas.

Artikkel 6

Põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteedi hindamine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 III jaotise 1. peatükis osutatud põhitoetuskava ja ühtse pindalatoetuse kava kohaldamiseks hindavad liikmesriigid igal aastal põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti. Kõnealune hindamine hõlmab kahte vastavusklassi.

Esimese vastavusklassi puhul hinnatakse põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti järgmiste üksikasjade alusel:

- a) maksimaalse toetuskõlbliku pindala suuruse õige määramine;
- b) võrdlusmaatükkide proportsioonid ja jaotumine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad;
- c) oluliste puudustega võrdlusmaatükkide esinemise sagedus.

Teise vastavusklassi puhul tehakse identifitseerimise süsteemi võimalikud puudused kindlaks järgmiste kvaliteedikriteeriumide alusel:

- a) võrdlusmaatükkide liigitamine juhul, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad või kui ilmneb olulisi puudusi;
- b) deklareeritud pindala suhe võrdlusmaatükkides sisalduvasse maksimaalsesse toetuskõlblikku pindalasse;
- c) muudetud võrdlusmaatükkide protsent, mis on aastate jooksul kumuleerunud.

Kui kvaliteedi hindamise tulemusel ilmnevad puudused süsteemis, võtab liikmesriik asjakohased parandusmeetmed.

2. Liikmesriigid teostavad lõikes 1 osutatud hindamist komisjoni valitud ja esitatud võrdlusmaatükkide valimi alusel. Nad kasutavad andmeid, mis võimaldavad hinnata hetkeolukorda.

3. Hindamisaruanne ning vajaduse korral parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava saadetakse komisjonile asjaomasele kalendriaastale järgnevas 31. jaanuariks.

Artikkel 7

Toetusõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 71 sätestatud toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem on liikmesriigi tasandil peetav elektrooniline register, mis peab eelkõige kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud ristikontrolli silmas pidades tagama toetusõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste tegurite puhul:

- a) omanik;
- b) iga-aastased väärtused;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/2/EÜ, 14. märts 2007, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

- c) määramiskuupäev,
- d) toetusõiguste viimase aktiveerimise kuupäev;
- e) toetusõiguste päritolu, eelkõige nende omandamine (algsed, riiklikust või piirkondlikust reservist) ning ostmine, rentimine, pärimine;
- f) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 21 lõike 3 kohaldamise korral kõnealuse sätte kohaselt säilitatud toetusõigused;
- g) vajaduse korral piirkondlikud piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on mitu makseasutust, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit iga makseasutuse tasandil. Sel juhul tagavad asjaomased liikmesriigid eri registrite omavahelise ühilduvuse.

Artikkel 8

Toetusesaajate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõike 3 kohaldamist, peab kõnealuse määruse artikli 73 kohane toetusesaaja isikuandmete registreerimise ühtne süsteem tagama kõikide ühe ja sama toetusesaaja esitatavate toetuse- ja maksetaotluste või muude deklaratsioonide kordumatu identifitseerimise.

II PEATÜKK

MAASTIKUELEMENTIDE JA PUUDEGA PÕLLUD

Artikkel 9

Maastikuelementide ja puudega põldude kindlaksmääramine

1. Piirkondade puhul, kus teatavad maastikuelemendid, eelkõige hekid, kraavid ja piirded, on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatuse- või käitamistava osa, võib liikmesriik otsustada pidada vastavat ala määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 67 lõike 4 punktis a määratletud põllu toetuskõlbliku pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriigi kindlaks määratavat kogulaiust. See laius vastab kõnealuses piirkonnas traditsioonilisele laiusele või ületada kaht meetrit.

Kui liikmesriigi on kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 796/2004⁽¹⁾ artikli 30 lõike 2 kolmanda lõiguga enne 9. detsembrist 2009 teatanud laiusest, mis ületab kaht meetrit, võib seda laiust siiski kohaldada.

Esimest ja teist lõiku ei kohaldata üksikute maastikuelementide ja puudega püsirohuma suhtes, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi vastavalt artiklile 10.

2. Arvestades maastikuelementide tähtsust säästva põllumajanduse seisukohalt, tuleks kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitada kõnealuse põllu toetuskõlbliku pindala osana.

3. Üksikute puudega põldu käsitatakse toetuskõlblikuna, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) põllumajandustegevusega on võimalik tegelda samamoodi nagu puudeta põldudel samas piirkonnas ning
- b) puude arv hektari kohta ei ületa teatavat maksimumtihedust.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 796/2004, 21. aprill 2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ette nähtud täidetavate tingimuste, toetuse muutmise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, 30.4.2004, lk 18).

Liikmesriigid lähtuvad esimese lõigu punktis b osutatud maksimumtiheduse kindlaksmääramisel traditsioonilistest taimekasvatustavade, loodusoludest ja keskkonnakaitsekaalutlustest ning annavad sellest teada. See ei või olla suurem kui 100 puud hektari kohta. Selline piirang ei kehti siiski määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 30 esitatud meetmete suhtes.

Käesolevat lõiget ei kohaldata korduvat saaki andvate üksikute viljapuude suhtes, selliste üksikute puude suhtes, mida on võimalik kasutada karjatamise eesmärgil, ega selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, kui asjaomane liikmesriik on otsustanud kohaldada proportsionaalset süsteemi kooskõlas artikliga 10.

Artikkel 10

Maastikuelementide ja puudega püsirohumaade suhtes kohaldatav proportsionaalne süsteem

1. Selliste püsirohumaade suhtes, kus on üksikuid maastikuelemente ja puid, võivad liikmesriigid otsustada kohaldada proportsionaalset süsteemi, et määrata kindlaks toetuskõlblik pindala võrdlusmaatükist.

Esimeses lõigus osutatud proportsionaalne süsteem peab hõlmama eri kategooria homogeenide maakattetiüpe, mille suhtes kohaldatakse kindlaksmääratud vähenduskoefitsienti vastavalt toetuskõlbmatu ala protsendimääradele. Kategooria, mis esindab toetuskõlbmatu ala vähimat osa, ei või ületada 10 % toetuskõlbmatust alast ja selle kategooria suhtes vähenduskoefitsienti ei kohaldata.

2. Kõiki maastikuelemente, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud nõudeid ja standardeid ning mis moodustavad osa põllu kogupindalast, käsitatakse toetuskõlbliku maa osana.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata sellise püsirohumaade suhtes, kus kasvavad korduvat saaki andvad viljapuud.

III PEATÜKK

TOETUSE- JA MAKSETAOTLUSED

Artikkel 11

Ühtne taotlus

Ühtne taotlus peab hõlmama vähemalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud otsetoetuste taotlust seoses põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava ning mõne muu pindalatoetuskavaga.

Artikkel 12

Erandid seoses toetusetaotluste esitamise lõpptähtajaga

Kui toetuse- ja maksetaotluste või muude deklaratsioonide või mis tahes tõendavate dokumentide või lepingute esitamise viimane kuupäev või ühtse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71⁽¹⁾ artikli 5 lõikest 1 lükatakse see edasi esimesele järgnevale tööpäevale.

Esimest lõiku kohaldatakse ka artikli 13 lõike 1 kolmandas lõigus osutatud võimaliku kõige hilisema kuupäeva suhtes, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste jaotamise taotlusi, ja artikli 14 teises lõigus osutatud võimaliku kõige hilisema kuupäeva suhtes, mil toetusesaajad võivad esitada toetuseõiguste suurendamise taotlusi.

Artikkel 13

Hilinenud esitamine

1. Kui käesoleva määruse kohaselt esitatakse toetuse- või maksetaotlus pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis toetusesaajal oleks olnud õigus saada taotluse õigeaegse esitamise korral, iga tööpäeva kohta 1 %, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, 3. juuni 1971, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

Ilma et see piiraks liikmesriikide võimalust võtta erimeetmeid seoses vajadusega esitada tõendavaid dokumente õigel ajal, et oleks võimalik kontrolli kavandada ja teha seda tõhusalt, kohaldatakse esimest löike ka pädevale asutusele esitatavate toetusetaotluste, dokumentide, lepingute või muude deklaratsioonide suhtes, kui sellised toetusetaotlused, dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised kõnealuse toetuse kõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

Kui taotluse esitamine hilineb üle 25 kalendripäeva, ei võeta seda vastu ja toetusesaajale toetust ei anta.

2. Kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ artiklitega 46 ja 47 ette nähtud kavade alusel toetuse saaja, kelle suhtes määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 92 kohaselt kehtivad ka nõuetele vastavuse kohustused, ei esita ühtse toetusetaotluse vormi käesoleva artikli lõike 1 esimeses lõigus osutatud tähtjaks, kohaldatakse 1 % vähendamist tööpäeva kohta, v.a artiklis 4 osutatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral. Maksimaalne vähendamine ei ületa 25 %. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Kui ühtsesse toetuse- või maksetaotlusesse tehtav muudatus esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse asjaomaste põldude tegeliku kasutamise seotud summasid 1 % iga tööpäeva kohta, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Ühtsesse taotlusesse või maksetaotlusesse tehtavaid muudatusi võetakse vastu ainult ühtse taotluse või maksetaotluse hilinenud esitamise võimaliku lõppkuupäevani, nagu on täpsustatud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on aga varasem või sama kui lõike 1 esimeses lõigus ühtse toetuse taotluse või maksetaotluse muudatuste esitamise kohta sätestatud viimane kuupäev, käsitatakse ühtse taotluse või maksetaotluse muudatusi pärast kõnealust kuupäeva vastuvõetamatuna.

Artikkel 14

Toetusõiguste taotluse hilinenud esitamine

Kui jaotatavate toetusõiguste taotlused või asjakohasel juhul toetusõiguste väärtuse suurendamise taotlused esitatakse pärast lõpptähtaega, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, vähendatakse summat, mis makstakse seoses toetusõigustega või vajaduse korral seoses toetusesaajale jaotatavate toetusõiguste väärtusega, iga tööpäeva kohta 3 %, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 4.

Kui taotluse esitamisega hilinetakse üle 25 kalendripäeva, käsitatakse taotlust vastuvõetamatuna ja toetusesaajale toetusõigusi ei anta või vastavalt asjaoludele toetusõiguste väärtust ei suurendata.

IV PEATÜKK

OTSETOETUSTE KAVADEGA NING ÜHTSES HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEMIS SISALDUVATE MAAELU ARENGU MEETMETEGA SEOTUD TOETUSTE JA HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE

1. JAGU

Üldeeskirjad

Artikkel 15

Erandid halduskaristuste kohaldamisest

1. Käesolevas peatükis sätestatud halduskaristusi ei kohaldata toetuse- ega maksetaotluse selle osa suhtes, mille kohta toetusesaaja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetuse- või maksetaotluses esitatud andmed ei ole õiged või on muutunud ebaõigeks pärast taotluse esitamist, tingimusel et toetusesaajat ei ole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja pädev asutus ei ole toetusesaajat veel teavitanud toetuse- või maksetaotluses avastatud nõueterikkumisest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, 17. detsember 2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

2. Kui toetusesaaja on edastanud lõikes 1 osutatud teabe, kohandatakse toetuse- või maksetaotlust vastavalt tegelikule olukorrale.

Artikkel 16

Kõikide pindalade deklareerimata jätmine

1. Kui toetusesaaja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 72 lõikes 1 osutatud pindaladega seotud põlde ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotluses ja/või maksetaotluses deklareeritud kogupindala ja teiselt poolt deklareeritud pindala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3% deklareeritud pindalast, vähendatakse sellele toetusesaajale kõnealuseks aastaks makstavate pindalapõhiste otsetoetuste ja/või pindalatoetusmeetmete alusel makstavate toetuste kogusummat kuni 3%, olenevalt väljajätmise raskusastmest.

Esimese lõigu kohaselt arvatud karistust vähendatakse artikli 28 lõike 2 kohaselt kohaldatava halduskaristuse summa võrra.

2. Lõiget 1 kohaldatakse ka määruse (EL) nr 1308/2013 artiklites 46 ja 47 sätestatud kavadega seotud maksete suhtes, kui toetusesaaja suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artiklile 92. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artiklite 46 ja 47 kohaste meetmetega seotud maksete kogusumma suhtes, mis jagatakse ümberkorraldamise ja muutmise korral kolmeks.

3. Lõiget 1 ei kohaldata määruse (EL) nr 1307/2013 V jaotise kohase väikepõllumajandustootjate kava alusel tehtavate maksete suhtes.

2. JAGU

Pindalatoetuskavad, v.a kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade seotud toetus, või pindalatoetusmeetmed

Artikkel 17

Üldpõhimõtted

1. Käesoleva jao kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuri rühmi:

- a) põhitoetuskavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks või ühtse pindalatoetuse saamiseks deklareeritud pindala;
- b) põllumajanduskultuuri rühm iga muu pindalatoetuskava või -meetme jaoks deklareeritud pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusmäära;
- c) rubriigis „muud kasutusviisid” deklareeritud pindala.

2. Kui sama pindala on toetuse- ja/või maksetaotluse aluseks mitme pindalatoetuskava või -meetme raames, arvestatakse kõnealust pindala iga sellise toetuskava või -meetme puhul eraldi.

Artikkel 18

Pindalatoetuste arvutamise alus

1. Põhitoetuskava ja väikepõllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste, ümberjaotava toetuse ja looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse taotluste ning vajaduse korral noorte põllumajandustootjate kava alusel esitatud toetusetaotluste puhul ja põhitoetuskava kohaldavates liikmesriikides kohaldatakse järgmist:

- a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;
- b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

Käesolevat lõiget ei kohaldata toetusõiguste jaotamise esimesel aastal.

2. Noorte põllumajandustootjate toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõigetes 6, 7 ja 8 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigis kõnealuse määruse artikli 50 lõike 9 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

3. Ümberjaotava toetuse puhul, kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi poolt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 41 lõike 4 kohaselt kehtestatud piirmäära, vähendatakse deklareeritud pindala selle piirmäärani.

4. Looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse puhul ja juhul, kui liikmesriik valib määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 48 lõikes 4 sätestatud toetusmeetodi: kui põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel deklareeritud pindala ületab liikmesriigi kehtestatud hektarite maksimumarvu, vähendatakse deklareeritud pindala selle hektariarvuni.

5. Pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul: kui selgub, et põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

6. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse juhul, kui pindalatoetuskavade või -meetmete alusel esitatud toetuse- ja/või maksetaotluste puhul selgub, et deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindala, toetuse arvutamisel kõnealusele põllumajanduskultuuri rühmale määratud pindalast.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 60 kohaldamist, peetakse kindlaksmääratud pindala ja deklareeritud pindala siiski võrdseks, kui kindlaksmääratud kogupindala ja määruse (EL) nr 1307/2013 III, IV ja V jaotises kehtestatud otsetoetuskavade alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala või pindalatoetusmeetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud kogupindala erinevus on kuni 0,1 hektarit. Selles arvutuses võetakse arvesse üksnes artikli 17 lõikes 1 osutatud majanduspõllukultuuri rühma tasandil üledeklareeritud pindala.

Teist lõiku ei kohaldata, kui kõnealune erinevus on rohkem kui 20 % toetusetaotlusega hõlmatud deklareeritud kogupindalast.

7. Põhitoetuskava alusel makstava toetuse arvutamisel võetakse arvesse eri toetusõiguste keskmist väärtust asjaomase deklareeritud pindala suhtes.

Artikkel 19

Halduskaristused üledeklareerimise korral

1. Kui pindalatoetuskava või -meetme alusel toetuse saamiseks deklareeritud pindala ületab artikli 17 lõikes 1 osutatud põllumajanduskultuuri rühma puhul artikli 18 kohaselt kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast.

Kui erinevus on üle 20 % kindlaksmääratud pindalast, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta.

2. Kui erinevus on üle 50 %, siis asjaomasele põllumajanduskultuuri rühmale pindalatoetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud pindala ja artikli 18 kohaselt kindlaks määratud pindala vahele.

3. Kui kooskõlas lõigetega 1 ja 2 arvatud summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

*Artikkel 20***Puuvilla eritoetusega seotud halduskaristused**

Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, kaotab toetusesaaja õiguse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 60 lõike 2 kohasele toetuse suurendamisele, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 639/2014⁽¹⁾ artikli 61 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohustusi. Peale selle vähendatakse määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 alusel toetuskõlbliku hektari kohta makstavat puuvillatoetust sellise suurendamise summa võrra, millele toetusesaajal oleks muidu kõnealuse määruse artikli 60 lõike 2 kohaselt õigus olnud.

*Artikkel 21***Määruse (EL) nr 1307/2013 III ja V jaotise kohase noorte põllumajandustootjate toetusega seotud halduskaristused, välja arvatud pindala üledeklareerimisega seotud halduskaristused**

1. Ilma et see piiraks artikli 19 kohaste halduskaristuste kohaldamist, jäetakse noorte põllumajandustootjate toetus maksmata või tühistatakse täielikult, kui leitakse, et toetusesaaja ei täida määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõikes 2 ega delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 49 osutatud kohustusi. Kui leitakse, et toetusesaaja on esitanud kohustuste täitmise tõendamiseks ebaõigeid tõendeid, kohaldatakse lisaks karistust, mis vastab 20%-le summast, mille toetusesaaja on või oleks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 50 lõike 1 kohase noorte põllumajandustootjate toetusena saanud.

2. Kui alusetult makstud summat ja lõikes 1 osutatud halduskaristusi ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

*3. JAGU***Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetamine***Artikkel 22***Üldpõhimõtted**

1. Käesoleva jaotise kohaldamisel eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllumajanduskultuuri rühmi:

- a) määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 lõikes 4 osutatud põllumajanduskultuurina deklareeritud iga pindalarühm;
- b) pindala, mis on deklareeritud keskkonnatundliku püsirohumaana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõikes 1;
- c) muud püsirohumaana deklareeritud maa-alad, v.a punktis b osutatud pindala, ning
- d) pindala, mis on deklareeritud ökoloogilise kasutusemärgiga maa-alana, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõikes 1.

2. Kui üks ja sama pindala on deklareeritud mitme põllumajanduskultuuri rühma puhul, arvestatakse asjaomast pindala iga sellise põllumajanduskultuuri rühma puhul eraldi.

*Artikkel 23***Kliima- ja keskkonnasäästlike põllumajandustavade toetuse arvutamise alus seoses põhitoetuskava või ühtse pindalatoetuse kava alusel toetuse saamiseks deklareeritud toetuskõlblike hektaritega**

1. Kui liikmesriik kohaldab põhitoetuskava, kohaldatakse järgmist:

- a) kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi toetusesaaja olemasolevate toetusõiguste arvuni;

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1)

b) kui deklareeritud toetusõiguste arv ja deklareeritud pindala erinevad, kohandatakse deklareeritud pindala väiksema arvuni.

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, lähtutakse kliima- ja keskkonناسäästlike põllumajandustavade toetuse (edaspidi „keskkonناسäästlikumaks muutmise toetus”) arvutamisel kindlaksmääratud pindalast, kui põhitoeuse või ühtse pindalatoetuse saamiseks esitatud ühtses taotluses deklareeritud pindala ületab kindlaksmääratud pindala.

Kui põhitoeuskava või ühtse pindalatoetuse kava jaoks kindlaksmääratud pindala on suurem kui toetusetaotluses deklareeritud pindala, lähtutakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel deklareeritud pindalast.

Artikkel 24

Keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine põllumajanduskultuuride mitmekesistamise nõude rikkumise korral

1. Kui peamine põllumajanduskultuur ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kogupindalast üle 75 %, kuid peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 75 %, kasutatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud suhtarvuks on peamise põllumajanduskultuuri rühma pindalaosa muude põllumajanduskultuuri rühmade jaoks vajalikust kogupindalast, mis ületab 75 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast.

2. Kui kaks peamist põllumajanduskultuuri ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kogupindalast üle 95 %, kuid kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab üle 95 %, kasutatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarvuks on kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma pindalaosa muude põllumajanduskultuuri rühmade jaoks vajalikust kogupindalast, mis ületab 95 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast.

3. Kui peamine põllumajanduskultuur ei tohi määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 44 kohaselt katta põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 75 % ja kui kaks peamist põllumajanduskultuuri ei tohi katta põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 95 % ning kui peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 75 % ja kahe peamise põllumajanduskultuuri rühma jaoks kindlaksmääratud pindala hõlmab põllu kindlaksmääratud kogupindalast üle 95 %, kasutatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllu kindlaksmääratud kogupindalast korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarvuks on lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud erinevuse suhtarvude summa. Selle suhtarvu väärtus ei tohi siiski olla suurem kui üks.

4. Kui leitakse, et toetusesaaja ei ole täitnud käesolevas artiklis põllumajanduskultuuride mitmekesistamise kohta kehtestatud nõudeid kolm aastat, vähendatakse pindala, mida järgmistel aastatel kasutatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel, lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt, põllu kindlaksmääratud kogupindala ja kohaldatava erinevuse suhtarvu korrutise võrra.

Artikkel 25

Keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine püsirohumaaga seotud nõuete rikkumise korral

1. Kui tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõuete rikkumine, vähendatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul on rikutud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud nõudeid.

2. Kui tehakse kindlaks delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustuste täitmata jätmise, vähendatakse keskkonناسäästlikumaks muutmise toetuse artikli 23 kohaseks arvutamiseks kasutatavat pindala selle pindala võrra, mille puhul ei ole täidetud delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 44 osutatud kohustusi.

3. Nõuete rikkumine on „kindlaks tehtud” juhul, kui see tehakse kindlaks määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 74 kohaselt tehtud kontrolli tulemusel või pärast seda, kui pädev kontrolliasutus või makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

*Artikkel 26***Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamine ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaga seotud nõuete rikkumise korral**

1. Ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, mille olemasolu on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 1 kohaselt (edaspidi „nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala“), arvutatakse põllumaa kindlaksmääratud kogupindala alusel ja see peab hõlmama määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud alasid.

2. Kui nõutav ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala on suurem kui määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 3 kohaselt kaalutud ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala, kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel käesoleva määruse artikli 23 kohaselt pindala, milleks on 50 % põllumaa kindlaksmääratud kogupindalast (mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud pindala) korrutatuna erinevuse suhtarvuga.

Esimeses lõigus osutatud erinevuse suhtarv väljendab ökoloogilise kasutuseesmärgiga nõutava maa-ala ja ökoloogilise kasutuseesmärgiga kindlaksmääratud maa-ala vahel vahelist erinevust ökoloogilise kasutuseesmärgiga nõutava maa-ala suhtes.

3. Kui leitakse, et toetusesaaja ei ole täitnud käesolevas artiklis ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-ala kohta kehtestatud nõudeid kolm aastat, vähendatakse pindala, mida järgmistel aastatel kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel lõike 2 kohaselt, põllumaa kindlaksmääratud kogupindala (mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktides c, d, g ja h osutatud pindala) ja erinevuse suhtarvu korrutise võrra.

*Artikkel 27***Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse vähendamise ülemmäär**

1. Artiklite 24 ja 26 kohaselt arvutatud vähendamiste summa, mida väljendatakse hektarites, ei tohi ületada põllu hektarite kindlaksmääratud koguarvu, mis hõlmab ka – kui see on määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 46 lõike 2 kohaselt asjakohane – kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 esimese lõigu punktide c, d, j ja k kohaselt kindlaks määratud maa-alasid.

2. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaste halduskaristuste kohaldamist, ei ületa artiklite 24–26 kohaselt arvutatud koguvähendamine artikli 23 kohaselt arvutatud keskkonnasäästlikumaks muutmise toetust.

*Artikkel 28***Keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusega seotud halduskaristused**

1. Kui artikli 23 kohaseks keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks kasutatav pindala erineb pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist, arvutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetus viimati nimetatud pindala alusel, lahutades sellest kahekordse kindlaksmääratud erinevuse, kui erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % pindalast, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

Kui erinevus on suurem kui 20 %, siis toetust ei anta.

Kui erinevus on suurem kui 50 %, siis toetust ei anta. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab erinevusele keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel artikli 23 kohaselt kasutatud pindala ja sellise pindala vahel, mida kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamisel pärast artiklite 24–27 kohaldamist.

2. Kui toetusesaaja ei deklareeri kogu oma põllumaad, kuna see võiks ta vabastada määruse (EL) nr 1307/2013 artiklites 44, 45 ja 46 sätestatud kohustuste täitmisest, ja/või ei deklareeri kogu oma püsirohumaad, mis kõnealuse määruse artikli 45 lõike 1 kohaselt on keskkonnatundlik, ja kui deklareerimata pindala on üle 0,1 hektari, vähendatakse pindala, mida pärast käesoleva määruse artiklite 24–27 kohaldamist kasutatakse keskkonnasäästlikumaks muutmise toetuse arvutamiseks, veel 10 %.

3. Vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõikele 6 ei kohaldata käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud halduskaristust taotlusaastatel 2015 ja 2016. Lõigete 1 ja 2 kohaselt arvatud halduskaristus jagatakse viiega ja see ei tohi ületada 20 % keskkonnasäästlikumaks muutmise toetusest, millele asjaomasel põllumajandustootjal oleks taotlusaastal 2017 artikli 23 kohaselt õigus olnud, ning jagatakse neljaga ja see ei tohi ületada 25 % samast summast, mis on ette nähtud 2018. ja järgmisteks taotlusaastateks.

4. Kui kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3 arvatud halduskaristuste summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

Artikkel 29

Samaväärsete tavade suhtes kohaldatavad eeskirjad

Käesolevat jagu kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 3 osutatud samaväärsete tavade suhtes.

4. JAGU

Loomapidamistoetuskavade alusel esitatud loomapidamistoetusetaotlustel põhinev vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus ja loomadega seotud toetusmeetmete alusel esitatud maksetaotlustel põhinev maaelu arengu toetus

Artikkel 30

Arvutamise alus

1. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui on toetuse- või maksetaotluses märgitud.

2. Põllumajandusliku majapidamise loomi käsitatakse kindlaksmääratuna üksnes siis, kui nad on toetuse- või maksetaotluses identifitseeritud. Identifitseeritud loomi võib ilma toetusõigust kaotamata asendada juhul, kui pädev asutus ei ole toetusesaajale veel teatanud toetuse- või maksetaotlusega seotud nõueterikkumisest ega oma kavatsusest teha kohapealset kontrolli. Kui liikmesriik ei kasuta maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, tagab ta igal juhul olukorra, et on täiesti selge, millised loomad on toetusesaajate taotlustega hõlmatud.

3. Ilma et see piiraks artikli 31 kohaldamist, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel, kui toetuse- või maksetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaks määratud arvu.

4. Kui avastatakse veiste identifitseerimis- ja registreerimissüsteemiga seotud nõuete rikkumine, kohaldatakse järgmist:

- a) põllumajandusliku majapidamise veist, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, käsitatakse kindlaksmääratuna, kui ta on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude selliste elementide järgi, mis on osutatud määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 esimese lõigu punktides b, c ja d;
- b) kui ainult üks põllumajandusliku majapidamise veis on kaotanud kaks kõrvamärgist, käsitatakse teda kindlaksmääratuna, tingimusel et ta on siiski identifitseeritav registri, loomapassi, andmebaasi või määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatud muude vahendite abil, ning tingimusel et loomapidaja suudab tõendada, et ta on enne kohapealsest kontrollist teatamist võtnud juba meetmeid olukorra parandamiseks;
- c) kui avastatud nõueterikkumised on seotud ebaõigete registrikannete või loomapassidega, käsitatakse asjaomast looma kindlaksmääratuna loomana üksnes siis, kui selliseid vigu leitakse vähemalt kahe 24 kuu jooksul tehtud kontrolli käigus. Kõikidel muudel juhtudel käsitatakse asjaomaseid loomi kindlaksmääratuna loomana pärast esimese nõueterikkumise avastamist.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kandeid ja sinna esitatud teateid võib igal ajal parandada, kui pädev asutus on avastanud ilmsed vead.

5. Põllumajandusliku majapidamise lammast või kitse, kes on kaotanud ühe kõrvamärgise, käsitatakse kindlaksmääratuna, tingimusel et loom on siiski identifitseeritav esimese identifitseerimisvahendiga vastavalt määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 4 lõike 2 punktile a, ning tingimusel, et lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kõik muud nõuded on täidetud.

Artikkel 31

Loomapidamistoetuskavade või loomadega seotud toetusmeetmete alusel toetuse saamiseks deklareeritud loomadega seoses määratavad halduskaristused

1. Kui loomapidamistoetuskava alusel esitatud toetusetaotluse või loomadega seotud toetusmeetme alusel esitatud maksetaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, mis toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal selle toetuskava või -meetme alusel saada, käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui nõuete rikkumisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui nõuete rikkumisi avastatakse rohkem kui kolme looma puhul, vähendatakse toetuse kogusummat, mida toetusesaajal on õigus asjaomasel taotlusaastal lõikes 1 osutatud toetuskava või -meetme alusel saada:

- a) lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %;
- b) lõike 3 kohaselt kindlaks määratava protsendi kahekordse suuruse võrra, kui tegemist on üle 10 %, kuid alla 20 % jääva protsendimääraga.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 20 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud.

Kui lõike 3 kohaselt kindlaks määratud protsendimäär on suurem kui 50 %, ei anta toetusesaajale asjaomasel taotlusaastal toetust, millele tal oleks toetuskava või -meetme alusel artikli 30 lõike 3 kohaselt õigus olnud. Peale selle kohaldatakse toetusesaaja suhtes lisakaristust, mis on võrdne toetussummaga, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja artikli 30 lõike 3 kohaselt kindlaks määratud loomade arvu vahele. Kui seda summat ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud protsendimäärade kehtestamisel jagatakse loomapidamistoetuskava või loomadega seotud toetusmeetme alusel deklareeritud selliste loomade arv, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi, kõnealuse toetuskava või -meetme alusel esitatud toetuse- või maksetaotluse puhul asjaomaseks taotlusaastaks kindlaks määratud loomade arvuga.

Kui liikmesriik kasutab maksetaotluste esitamata jätmise võimalust vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b alusel, käsitatakse potentsiaalselt toetuskõlblikke loomi, kes ei ole loomade identifitseerimis- ja registreerimissüsteemis õigesti identifitseeritud ega registreeritud, loomana, kelle puhul on avastatud nõuete rikkumisi.

Artikkel 32

Erandid halduskaristuste kohaldamisest toetusesaajast sõltumatute asjaolude korral

Artiklis 31 sätestatud halduskaristusi ei kohaldata, kui toetusesaaja ei suuda toetuskõlblikkuse kriteeriume või kohustusi täita toetusesaajast sõltumatute karja mõjutavate asjaolude tõttu, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtude tegelike asjaolude arvesse võtmist, võivad pädevad asutused tunnistada karja mõjutavateks loomulikeks asjaoludeks järgmised asjaolud:

- a) looma surm haiguse tagajärjel või
- b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest toetusesaajat saa vastutavaks pidada.

Artikkel 33

Täiendavad karistused ja meetmed

1. Selleks et tagada kontrollinõuete, sealhulgas teatamiskohustuste täitmine, võivad liikmesriigid ette näha täiendavad siseriiklikud karistused, mida kohaldatakse toetuse taotlemises osalevate vahendajate suhtes.

2. Kui avastatakse, et teenistused, asutused või organisatsioonid (v.a pädevad asutused) on vastavalt eeskirjadele, mille komisjon on kehtestanud määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti c alusel, esitanud ebaõigeid tõendeid hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldab asjaomane liikmesriik asjakohaseid siseriiklikke karistusi kooskõlas siseriiklike õigusaktidega. Sellise nõueterikkumise teistkordsel avastamisel võetakse rikkumisega seotud teenisustelt, asutuselt või organisatsioonilt vähemalt üheks aastaks õigus esitada tõendeid toetuse taotlemiseks.

Artikkel 34

Veiste elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Deklareeritud veiste puhul kohaldatakse artiklit 15 veiste elektroonilise andmebaasi kannete selliste vigade ja väljajätmistest suhtes, mis on tehtud pärast toetuse- või maksetaotluse esitamist.

III JAOTIS

MAAELU ARENGU TOETUSE MEETMEID KÄSITLEVAD ERISÄTTED

Artikkel 35

Toetuskõlblikkuse kriteeriumide (v.a pindala suurus või loomade arv) ning sellekohaste või muude kohustuste täitmata jätmise

1. Taotletud toetust ei maksta või see tühistatakse täielikult, kui toetuskõlblikkuse kriteeriume ei täideta.
2. Taotletud toetuse maksimisest keeldutakse või see tühistatakse täielikult või osaliselt, kui ei ole täidetud järgmised kohustused:
 - a) maaelu arengu programmis kehtestatud kohustused või
 - b) vajaduse korral muud kohustused, mis on kehtestatud liidu või liikmesriigi õigusega või maaelu arengu programmiga, eelkõige seoses riigihangete, riigiabi ning muude kohustuslike standardite ja nõuetega.
3. Kui liikmesriigid teevad nõuete rikkumise või lõikes 2 osutatud kohustuste täitmata jätmise tõttu otsuse toetuse maksimisest keeldumise või selle tühistamise määra üle, võtavad nad arvesse lõikes 2 osutatud toetuse tingimustega seotud nõueterikkumise raskusastet, ulatust, kestust ja kordumist.

Nõuete rikkumise raskusaste sõltub eelkõige selle tagajärgede olulisusest, võttes arvesse võetud kohustuste eesmärki, mida ei ole täidetud.

Nõuete rikkumise ulatus sõltub eelkõige selle mõjust kogu tegevusele.

Kestus sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või sellest, kas seda mõju on võimalik mõistlike vahenditega lõpetada.

Kordumine sõltub sellest, kas ühe ja sama toetusesaaja puhul on avastatud samalaadseid rikkumisi seoses ühe ja sama meetme või tegevusliigiga eelmise nelja aasta või kogu programmiperioodi 2014–2020 jooksul või seoses analoogselt teatava programmiperioodi 2007–2013 jooksul.

4. Mitmeaastaste kohustuste või maksete puhul kohaldatakse lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhinevat toetuse tühistamist ka nende summade suhtes, mis varasematel aastatel on kõnealuse tegevuse eest juba makstud.
5. Kui lõikes 3 osutatud kriteeriumidel põhineva üldhindamise tulemusel tehakse kindlaks ränk nõuete rikkumine, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.
6. Kui tehakse kindlaks, et toetusesaaja esitas toetuse saamiseks võltsitud tõendeid või jättis vajalikku teabe hooletuse tõttu esitamata, toetust ei maksta või tühistatakse see täielikult. Lisaks arvatakse toetusesaaja välja sama meetme või tegevusliigiga seoses toetuse saamisest sel aastal, kui rikkumine avastati, ja järgmisel kalendriaastal.

7. Kui toetuse maksmiseks keeldumist või halduskaristusi, millele on osutatud lõigetes 1, 2, 4, 5 ja 6, ei ole võimalik komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 57 lõike 2 alusel kehtestatud eeskirjade kohaselt täielikult tasaarvestada nõuete rikkumise avastamisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, kustutatakse tasumata jääk.

Artikkel 36

Toetuse maksmise peatamine

Makseasutus võib peatada teatavate kuludega seotud toetuse maksmise, kui avastatakse nõuete rikkumine, millega kaasneb halduskaristus. Makseasutus taastab toetuse maksmise kohe, kui toetusesaaja tõendab pädevale asutusele, et olukord on lahendatud. Maksimaalne peatamisaeg ei või ületada kolme kuud. Liikmesriigid võivad ka kehtestada lühemaid maksimumperioode olenevalt tegevusliigist ja sellest, missugune on nõuete kõnealuse rikkumise mõju.

Makseasutus võib toetuse maksmise peatada üksnes juhul, kui nõuete rikkumine ei sea ohtu asjaomase tegevuse üldeesmärgi saavutamist ja kui eeldatakse, et toetusesaaja suudab olukorra lahendada kindlaksmääratud maksimumtähtaja jooksul.

IV JAOTIS

NÕUETELE VASTAVUSE KONTROLLI SÜSTEEM JA SELLEGA SEOTUD HALDUSKARISTUSED

I PEATÜKK

PÜSIROHUMAADE KAITSE

Artikkel 37

Püsirohumaadega seotud kohustused

1. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 3 osutatud suhtarv on 2014. aastal riigi või piirkonna tasandil vähenenud, võivad asjaomased liikmesriigid näha otsetoetuste kava alusel 2015. aastal mis tahes toetust taotlevale toetusesaajale ette kohustuse mitte muuta püsirohumaad all oleva maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

Kui tehakse kindlaks, et suhtarv on 2014. aastal vähenenud rohkem kui 5 %, näeb asjaomane liikmesriik ette sellise kohustuse.

Kui esimeses ja teises lõigus osutatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et ala võetakse kasutusele püsirohumaana, loetakse selline maa erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktis 2 sätestatud määratlusest püsirohumaaks alates selle otstarbe muutmise esimesest päevast. Seda maa-ala tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

2. Lõikes 1 sätestatud kohustust ei kohaldata toetusesaajate suhtes juhul, kui nad muutsid maa püsirohumaaks vastavalt nõukogu määrustele (EMÜ) nr 2078/92, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 1257/1999 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1698/2005.

3. Kui tehakse kindlaks, et määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 3 lõikes 2 osutatud kohustust ei ole võimalik 2014. aastal täita, näeb asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 kohastele meetmetele riigi või piirkonna tasandil ette, et otsetoetuste kava alusel 2015. aastal toetust taotleval toetusesaajal on kohustus muuta maa tagasi püsirohumaad all olevaks maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse üksnes selliste toetusesaajate suhtes, kelle käsutuses on maa, mis muudeti püsirohumaast muu kasutusotstarbega maaks.

Esimest lõiku kohaldatakse sellise maa-ala suhtes, mille otstarvet on sedasi muudetud 24 kuu jooksul enne viimast kuupäeva, millal määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 11 lõike 2 kohaselt tuleb asjaomases liikmesriigis esitada ühtsed taotlused.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 2078/92, 30. juuni 1992, keskkonnakaitse- ja paikkondade alalhoiuga kooskõlas olevate põllumajanduslike tootmismeetodite kohta (EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1257/1999, 17. mai 1999, Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisefondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80).

Sel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest pindalast püsirohumaaks tagasi muuta või võtta sama pindalaga ala tarvitusele püsirohumaana. Protsentuaalse osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mille otstarvet põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

Kui aga selline maa-ala anti üle pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui üleandmine toimus pärast 6. maid 2004.

Erandina määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 teise lõigu punktist 2 käsitatakse püsirohumaaks tagasi muudetud või sellena uuesti kasutusele võetud maa-alasid püsirohumaana alates nende tagasimuutmise või uuesti kasutusele võtmise esimesest päevast. Neid maa-alasid tuleb viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutada rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

4. Lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse üksnes 2015. aastal.
5. Liikmesriigid teostavad 2015. ja 2016. aastal kontrollid, et veenduda lõigete 1 ja 3 täitmisest.

II PEATÜKK

HALDUSKARISTUSTE ARVUTAMINE JA KOHALDAMINE

Artikkel 38

Nõuete rikkumise korral kohaldatavad üldeeskirjad

1. Mõiste nõuete „korduv” rikkumine tähendab seda, et ühe ja sama nõude või standardi täitmata jätmine on kindlaks tehtud rohkem kui üks kord üksteisele järgneva kolme kalendriaasta jooksul, tingimusel et toetusesaajale on varasemast nõuete rikkumisest teatatud ja tal on vastavalt asjaoludele olnud võimalik võtta vajalikke meetmeid eelmise rikkumise kõrvaldamiseks. Nõuete korduva rikkumise väljaselgitamisel võetakse arvesse määruse (EÜ) nr 1122/2009 kohaselt välja selgitatud rikkumisi ja eelkõige käsitatakse määruse (EL) nr 1306/2013 II lisas loetletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kolmandat nõuet samaväärsena määruse (EÜ) nr 73/2009 21. detsembril 2013 kehtinud versiooni II lisas esitatud teise kohustusliku majandamisnõudega.
2. Nõuete rikkumise „ulatuse” kindlakstegemisel võetakse arvesse eelkõige seda, kas rikkumisel on kaugele ulatuv mõju või kas see piirdub üksnes põllumajandusliku majapidamisega.
3. Nõuete rikkumise „raskusaste” sõltub eelkõige sellega kaasnevate tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjao-mase nõude või standardi eesmäärke.
4. Nõuete rikkumise „püsivus” sõltub eelkõige selle mõju ajalisest kestusest või võimalusest mõjurid mõistlike vahenditega kõrvaldada.
5. Käesoleva peatüki kohaldamisel käsitatakse nõuete rikkumist „välja selgitatuna”, kui see tehakse kindlaks käesoleva määruse kohaselt teostatud mis tahes liiki kontrolli käigus või kui pädev kontrolliasutus või asjako-hasel juhul makseasutus on sellest mõnel muul viisil teada saanud.

Artikkel 39

Hooletuse korral rakendatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

1. Kui kindlaks tehtud rikkumise põhjuseks on toetusesaaja hooletus, kohaldatakse vähendamist. Üldjuhul vähendatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artiklis 92 osutatud maksete ja iga-aastaste toetuste kogusummat 3%.

Lähtudes nõuete rikkumise olulisuse hindamisest, mida pädev kontrolliasutus teeb artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriume arvesse võttes protokollis hindamisosas esitatud hinnangu alusel, võib makseasutus otsustada vähendada seda protsendimäära 1%-le või suurendada seda 5%-le esimeses lõigus osutatud kogusummast või vähendada üldse mitte kohaldada, kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus jätta nõuete rikkumine käsitlemata või kui toetust antakse vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 lõigetele 5 ja 6.

2. Kui liikmesriik otsustab kohaldada halduskaristust vastavalt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõikele 3 ja kui toetusesaaja ei lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse halduskaristust.

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuetele rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 99 lõike 2 teise lõiguga ette nähtud võimalust ja kui toetusesaaja ei ole lahendanud olukorda pädeva asutuse määratud tähtaja jooksul, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud 1 % vähendamist tagasiulatavalt varajase hoiatamise süsteemiga hõlmatud sellise aasta suhtes, kui nõuete rikkumine esimest korda kindlaks tehti, kui on selge, et nõuete rikkumist ei ole kõrvaldatud maksimaalselt kolme järjestikuse aasta jooksul alates kõnealusest aastast (see kaasa arvatud).

Pädeva asutuse määratud tähtaeg ei tohi olla hilisem kui hiljemalt nõuetele rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

Nõuete rikkumist, mille toetusesaaja on kõrvaldanud kehtestatud tähtaja jooksul, ei võeta arvesse nõuete rikkumise kordumise kindlakstegemisel kooskõlas lõikega 4.

4. Lõikes 1 kohaselt kohaldatav vähendamisprotsendimäär korrutatakse sama rikkumise esimest korda kordumise korral kolmega, ilma et see piiraks tahtliku rikkumise juhtude käsitlemist.

Edasiste kordusjuhtude korral korrutatakse iga kord eelmise korduva rikkumise puhul kinnitatud vähendamine kolmega. Maksimaalne vähendamine ei ületa siiski 15 % lõikes 1 osutatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimaalse 15 %ni, teatab makseasutus asjaomasele toetusesaajale, et kui sama rikkumine tehakse veel üks kord kindlaks, käsitatakse toetusesaaja käitumist tahtlikuna käitumisena artikli 40 tähenduses.

Artikkel 40

Nõuete tahtliku rikkumise korral kohaldatavate halduskaristuste arvutamine ja kohaldamine

Kui toetusesaaja puhul kindlaks määratud rikkumine on tahtlik, vähendatakse artikli 39 lõikes 1 osutatud kogusummat üldjuhul 20 %.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokollis hindamisosas nõuete rikkumise olulisuse kohta esitatud hinnangu alusel artikli 38 lõigetes 1–4 osutatud kriteeriumidest lähtudes siiski otsustada seda protsendimäära vähendada, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni kõnealusest kogusummast.

Artikkel 41

Halduskaristuste kumuleerumine

Kui artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis b osutatud nõueterikkumise puhul on ka tegemist artikli 2 lõike 1 teise lõigu punkti 2 alapunktis a osutatud nõueterikkumisega, kohaldatakse halduskaristusi vastavalt komisjoni poolt määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 77 lõike 8 punkti a alusel kehtestatud eeskirjadele.

V JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 42

Nõuetele vastavuse süsteemiga seotud üleminekueeskirjad

1. Määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohaselt rakendatavate meetmete alusel toetuse saaja selliste kohustuste suhtes, mis on seotud nõuetele vastavusega, kohaldatakse kontrollisüsteemi ja halduskaristusi käsitlevaid eeskirju, mis on kehtestatud käesoleva määruse ja rakendusmäärustega, mille komisjon on vastu võtnud määruse (EL) nr 1306/2013 alusel.

2. Nõuete selliste rikkumiste suhtes, mille puhul ei kohaldata halduskaristusi seetõttu, et need kuuluvad kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 51 lõikes 2 osutatud *de minimis* eeskirja reguleerimisalasse, kohaldatakse määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 97 lõike 3 teist lõiku seoses kontrolliasutuse kohustusega võtta vajalikke meetmeid veendumaks, et toetusesaaja on kõrvaldanud nõuete avastatud rikkumise.

*Artikkel 43***Kehtetuks tunnistamine**

Määrused (EÜ) nr 1122/2009 ja (EL) nr 65/2011 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2015.

Nende määruste kohaldamist jätkatakse siiski järgmistel juhtudel:

- a) enne 1. jaanuari 2015 algavate toetusperioodide kohta esitatud otsetoetuseaotluste suhtes;
- b) 2014. aasta kohta esitatud maksetaotluste suhtes ning
- c) nõukogu määruses (EÜ) nr 1234/2007⁽¹⁾ artiklitest 85t ja 103z tulenevad põllumajandustootjate kohustused vastata nõuetele ning nõuetele vastavuse kontrolli süsteem ja sellega seotud halduskaristused.

*Artikkel 44***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2015 algavate taotlusaastate või toetusperioodidega seotud toetuse- ja maksetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. märts 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007, 22. oktoober 2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, 16.11.2007, lk 1).

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 641/2014,**16. juuni 2014,****millega kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad) rakenduseeskirjad**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009,⁽¹⁾ eriti selle artikli 24 lõiget 11, artikli 31 lõiget 2, artikli 34 lõiget 5, artikli 39 lõiget 4, artikli 43 lõiget 13, artikli 45 lõiget 7, artikli 55 lõiget 2, artikli 57 lõiget 4 ja artikli 67 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikega 8 ning komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014⁽²⁾ artiklitega 20 ja 21 on nähtud põllumajandustootjatele ette võimalus sõlmida oma põllumajandusliku majapidamise müümise või rentimise korral leping jaotatavate toetusõiguste või toetusõiguste saamise õiguste üleandmiseks. Vaja oleks kehtestada eeskirjad selliste konkreetsete olukordade kohta, eelkõige taotluste esitamise kohta toetusõiguste saamiseks kõnealustel juhtudel.
- (2) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 lõike 2, artikli 26 ning artikli 40 lõigete 2 ja 3 kohaldamisel on vaja kehtestada eeskirjad, mille alusel arvutada selliste toetusõiguste väärtus, mis antakse põllumajandusliku majapidamise üleminekul parandamise teel teisele põllumajandustootjale, kes kavatab jätkata kõnealuses põllumajanduslikus majapidamises põllumajanduslikku tegevust ja kellel endal on põhitoetuskava kohaldamise esimesel aastal õigus toetusõigustele.
- (3) Põhitoetuskava tõhusaks haldamiseks on asjakohane kehtestada eeskirjad toetusõiguste üleandmise teadete kohta, mida põllumajandustootjad peavad liikmesriikide ametiasutustele edastama.
- (4) Selleks et kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 31 lõike 1 punktidega a ja b saaks riiklikku või piirkondlikku reservi täiendada kasutamata toetusõigustega, on vaja kindlaks määrata tähtpäev, pärast mida kantakse reservi tagasi kasutamata õigused, sealhulgas need toetusõigused, mida ei ole aktiveeritud või mille alusel makseid ei ole tehtud.
- (5) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 kohaselt võivad liikmesriigid otsustada kohaldada kliimat ja keskkonda säästvate põllumajandustavade samaväärseid konkreetseid kohustusi või sertifitseerimissüsteeme. Selleks et kõnealuste kohustuste või sertifitseerimissüsteemide alla kuuluvaid põllumajandustavasid õigel ajal ja tõhusalt hinnata, tuleks kehtestada eeskirjad teatamise ja komisjoni tehtava hindamise korra kohta.
- (6) Vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 3 teisele lõigule ei kohaldata individuaalset tagasirajamise kohustust põllumajandusliku majapidamise tasandil juhul, kui püsirohumaa pindala absoluutväärtus jääb teatavatesse piiridesse. Need piirid tuleb kindlaks määrata.
- (7) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõike 1 kohaselt peavad kõnealuse määruse artikli 53 lõikes 4 ja lõike 6 punktis a osutatud otsused saama komisjoni heakskiidu. Seetõttu tuleks kehtestada eeskirjad komisjoni tehtava hindamise ja heakskiitmise korra kohta.

⁽¹⁾ ELT L 347, 20.12.2013, lk 608.

⁽²⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 639/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, ning muudetakse kõnealuse määruse X lisa (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1).

- (8) Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 57 lõike 4 kohaselt võtab komisjon vastu eeskirjad maa ja sortide heakskiitmise menetluse kohta puuvilla eritoetuse puhul. Kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega tuleks osutatud eeskirjade kehtivusaja piiramiseks määrata kindlaks menetluse lõpptähtpäev, jättes menetluse üksikasjade kehtestamise liikmesriikide ülesandeks.
- (9) Tuleks määrata kindlaks, millise vajaliku teabe peavad liikmesriigid kõnealuse heakskiitmise jaoks tootjatele edastama. Tootjate õigeaegseks teavitamiseks tuleks kindlaks määrata teatamise lõpptähtpäev.
- (10) Selleks et kontrollida, kas määruses (EL) nr 1307/2013 sätestatud eeskirju on sammastevahelisest paindlikkusest lähtuvalt nõuetekohaselt rakendatud, on vaja täpsustada teatavaid liikmesriikide teatamiskohustusi seoses teabega, mida nad peavad edastama oma otsuste kohta, mis on tehtud kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 14.
- (11) Selleks et kehtestada määrusega (EL) nr 1307/2013 ette nähtud rahalised ülemmäärad ja kontrollida nende ülemmäärade järgimist, on vaja täpsustada teatavaid liikmesriikide teatamiskohustusi, eelkõige seoses teabega, mida nad peavad edastama oma otsuste kohta, mis on tehtud kooskõlas kõnealuse määruse artikli 22 lõigetega 2 ja 3, artikli 42 lõikega 1, artikli 49 lõikega 1 ja artikli 51 lõikega 1.
- (12) Tõhususe huvides on asjakohane sätestada, et määrusega (EL) nr 1307/2013, delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014 ja käesoleva määrusega ette nähtud teated esitatakse komisjonile kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 792/2009 ⁽¹⁾.
- (13) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

REGULEERIMISALA JA ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad määruse (EL) nr 1307/2013 kohaldamiseks seoses

- a) otsetoetuste üldsätetega;
- b) põhitoetuskavaga;
- c) toetusega põllumajandustootjatele, kes järgivad kliimat ja keskkonda säästvaid põllumajandustavasid;
- d) tootmiskohustusega seotud vabatahtliku toetusega;
- e) puuvilla eritoetusega;
- f) liikmesriikide teatamiskohustusega.

Artikkel 2

Üldpõhimõtted

Liikmesriigid rakendavad käesolevat määrust kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja nii, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine, edendades samas loodusvare jätkusuutlikku majandamist ja kliimameetmeid.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 792/2009, 31. august 2009, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad turgude ühise korralduse rakendamiseks, otsemaksete režiimi, põllumajandustoodete müügievendamist ning äärepoolseimates piirkondades ja väiksematel Egeuse mere saartel kohaldatavat korda käsitlevate teabe ja dokumentide esitamiseks liikmesriikidelt komisjonile (ELT L 228, 1.9.2009, lk 3).

2. PEATÜKK

PÕHITOETUSKAVA

1. JAGU

Toetusõiguste esialgne jaotamine*Artikkel 3***Toetusõiguste jaotamise taotlemine müügi või rentimise korral lepinguklausli alusel vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 8**

Kui müügi või rentimise korral kasutatakse lepinguklauslit kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikega 8, esitab toetusõiguste jaotamise taotluse ostja või rentnik. Taotlus sisaldab järgmist teavet:

- a) müügi- või rendilepingu üksikasjad, sealhulgas asjaomane lepinguklausel ja/või lepingu koopia, kui liikmesriik seda nõuab;
- b) andmed, mis võimaldavad identifitseerida põllumajandustootjat, kes on toetusõiguste saamise õiguse ostjale või rentnikule üle andnud, sealhulgas võimaluse korral andmed toetusesaaja kordumatuks identifitseerimiseks, millele on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 ⁽¹⁾ artiklis 8.

Lisaks nõuavad liikmesriigid, et ostja või rentnik esitaks kogu teabe, mida on vaja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 ⁽²⁾ artikli 60 sätete kohaldamise kontrollimiseks.

*Artikkel 4***Toetusõiguste jaotamise taotlemine müügi korral lepinguklausli alusel vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklile 20**

1. Kui müügi korral kasutatakse lepinguklauslit kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikliga 20, esitab klauslikohase toetusõiguste jaotamise taotluse müüja. Taotlus sisaldab järgmist teavet:

- a) müügilepingu üksikasjad, sealhulgas asjaomane lepinguklausel ja/või müügilepingu koopia, kui liikmesriik seda nõuab;
- b) lepinguklausliga hõlmatud toetuskõlblike hektarite arv;
- c) andmed, mis võimaldavad identifitseerida põllumajandustootjat, kes on toetusõigused klausli alusel üle andnud, sealhulgas võimaluse korral andmed toetusesaaja kordumatuks identifitseerimiseks, millele on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 8.

2. Liikmesriik võib lubada, et ostja esitab toetusõiguste jaotamise taotluse müüja eest. Sel juhul kontrollib liikmesriik, kas müüja on andnud ostjale loa taotluse esitamiseks.

*Artikkel 5***Toetusõiguste jaotamise taotlemine rentimise korral lepinguklausli alusel vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklile 21**

1. Kui rentimise korral kasutatakse lepinguklauslit kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikliga 21, esitab klauslikohase toetusõiguste jaotamise taotluse rendileandja. Taotlus sisaldab järgmist teavet:

- a) rendilepingu üksikasjad, sealhulgas asjaomane lepinguklausel ja/või rendilepingu koopia, kui liikmesriik seda nõuab;

⁽¹⁾ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, 11. märts 2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta (vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 48).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013, 17. detsember 2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

- b) lepinguklausliga hõlmatud toetuskõlblike hektarite arv;
- c) andmed, mis võimaldavad identifitseerida põllumajandustootjat, kes on toetusõigused klausli alusel üle andnud, sealhulgas võimaluse korral andmed toetusesaaja kordumatuks identifitseerimiseks, millele on osutatud delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 8.
2. Liikmesriik võib lubada, et rentnik esitab toetusõiguste jaotamise taotluse rendileandja eest. Sel juhul kontrollib liikmesriik, kas rendileandja on andnud rentnikule loa taotluse esitamiseks.

Artikkel 6

Toetusõiguste väärtus pärimise korral

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 25 lõiget 2 kohaldavates liikmesriikides võetakse juhul, kui põllumajandustootjal on õigus saada lisaks delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 14 lõikega 1 ette nähtud toetusõigustele ka kõnealuse määruse artikliga 24 ette nähtud toetusõigusi, tema toetusõiguste väärtuse arvutamisel kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 26 arvesse tema algse põllumajandusliku majapidamise ja päritud põllumajandusliku majapidamise või selle osa 2014. aasta andmete summat.
2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõiget 2 kohaldavates liikmesriikides kehtestatakse juhul, kui põllumajandustootjal on õigus saada lisaks delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 14 lõikega 1 ette nähtud toetusõigustele ka kõnealuse määruse artikliga 39 ette nähtud toetusõigusi, tema toetusõiguste väärtus kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 40 lõikega 3 tema algse põllumajandusliku majapidamise ja päritud põllumajandusliku majapidamise või selle osa asjaomase aasta andmete summa alusel.

2. JAGU

Toetusõiguste aktiveerimine ja üleandmine

Artikkel 7

Toetusõiguste aktiveerimine müügi või rentimise korral lepinguklausli alusel vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 8 või delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklitele 20 ja 21

1. Kui müügi või rentimise korral kasutatakse lepinguklauslit vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 24 lõikele 8, esitatakse ostja või rentniku esimene toetusõiguste taotlus põhitoetuskava raames käesoleva määruse artiklis 3 osutatud toetusõiguste jaotamise taotlusega samal aastal.
2. Kui müügi korral kasutatakse lepinguklauslit vastavalt delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklile 20, lisab ostja oma esimesele põhitoetuskava raames esitatud taotlusele müügilepingu üksikasjad, märkides asjaomase lepinguklausli, ja/või müügilepingu koopia, kui liikmesriik seda nõuab. Selline taotlus tuleb esitada samal aastal kui käesoleva määruse artiklis 4 osutatud toetusõiguste jaotamise taotlus.
3. Kui rentimise korral kasutatakse lepinguklauslit kooskõlas delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikliga 21, lisab rentnik oma esimesele põhitoetuskava raames esitatavale taotlusele rendilepingu üksikasjad, märkides asjaomase lepinguklausli, ja/või rendilepingu koopia, kui liikmesriik seda nõuab. Selline taotlus tuleb esitada samal aastal kui käesoleva määruse artiklis 5 osutatud toetusõiguste jaotamise taotlus.

Artikkel 8

Toetusõiguste üleandmine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 34 kohase üleandmise korral teatab üleandja pädevale asutusele üleandmisest liikmesriigi poolt kindlaks määratud ajavahemiku jooksul.
2. Üleandmine toimub vastavalt teates esitatule, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on üleandmise vastu. Pädev asutus võib üleandmise vastu olla juhul, kui üleandmine ei ole kooskõlas määrusega (EL) nr 1307/2013, delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014 ja käesoleva määrusega. Pädev asutus teatab üleandjale oma vastuväited võimalikult kiiresti.

3. JAGU

Riiklikud või piirkondlikud reservid

Artikkel 9

Toetusõiguste tagastamine riiklikku või piirkondlikku reservi

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 31 lõike 1 punkti a või b kohaldamisel, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, loetakse kasutamata toetusõigused riiklikku või piirkondlikku reservi tagastatuks päeval pärast lõpptähtpäeva, mille komisjon on määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 78 punkti b kohaselt kindlaks määratud põhitoetuskava raames esitatava ühtse taotluse muutmiseks selle kalendriaasta jooksul, kui lõpeb määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 31 lõike 1 punktis a osutatud ajavahemik.

2. Liikmesriigid, kes tagastavad toetusõigused riiklikku või piirkondlikku reservi kooskõlas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 30 lõikega 2, kohaldavad piirkondlikul tasandil kasutamata toetusõiguste tagastamise eeskirju.

3. PEATÜKK

KESKKONNASÄÄSTLIKUMAKS MUUTMINE

Artikkel 10

Teatamismenetlus ja konkreetsetes kohustustes või sertifitseerimissüsteemides sisalduvate tavade hindamine

1. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõikes 8 osutatud teated esitatakse 2015. aastal kohaldamise korral 1. augustiks 2014 või pärast 2015. aastat kohaldamise korral kohaldamisaastale eelneva aasta 1. juuliks.

Osutatud teateid võib muuta kord aastas, tingimusel et komisjonile on sellest teatatud muutmise kohaldamise aastale eelneva aasta 1. juuliks.

2. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis a osutatud kohustuste puhul tuleb komisjonile edastatavates teadetes sõnaselgelt kirjeldada kohustusega hõlmatud tavad ning osutada, milliste kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 2 osutatud tavadega on need samaväärsed ja milliste kõnealuse määruse IX lisas loetletud tavadega loetakse need kattuvaks. Osutatud teated peavad sisaldama viidet asjaomastele kohustustele maaelu arengu programmi raames, mis on esitatud komisjonile Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013⁽¹⁾ artikli 10 lõike 1 kohaselt või mille komisjon on heaks kiitnud vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005⁽²⁾ artikli 18 lõikele 4.

3. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 3 punktis b osutatud sertifitseerimissüsteemide puhul tuleb komisjonile edastatavates teadetes sõnaselgelt kirjeldada sertifitseerimissüsteemiga hõlmatud tavad ning osutada, milliste kõnealuse määruse artikli 43 lõikes 2 osutatud tavadega on need samaväärsed ja milliste kõnealuse määruse IX lisas loetletud tavadega loetakse need kattuvaks.

4. Kui komisjoni tehtud hindamisel järeldatakse, et erikohustustes või sertifitseerimissüsteemides sisalduvad teatatud tavad ei sisaldu määruse (EL) nr 1307/2013 IX lisas esitatud loetelus, teatab komisjon sellest liikmesriigile kolme kuu jooksul alates teate saamisest. Liikmesriik võib anda lisateavet ühe kuu jooksul pärast komisjonilt teabe saamist. Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 43 lõike 8 teise lõigu kohane rakendusakt võetakse vastu seitsme kuu jooksul pärast algse teate saamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013, 17. detsember 2013, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005, 20. september 2005, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005, lk 1).

*Artikkel 11***Püsirohumaa absoluutväärtuse säilitamise piirmäär**

Piirmäär, mida kasutada hinnates, kuidas on säilinud püsirohumaa absoluutväärtus, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 45 lõike 3 teises lõigus, on kõnealuse määruse artikli 45 lõike 2 punkti a kohase püsirohumaa pindala vähendamine 0,5 %.

4. PEATÜKK

TOOTMISKOHUSTUSEGA SEOTUD TOETUS

1. JAGU

Vabatahtlik tootmiskohustusega seotud toetus*Artikkel 12***Määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõikes 1 osutatud otsuste hindamise ja heakskiitmise menetlus**

Komisjon hindab, kas määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 55 lõikes 1 osutatud otsused on kooskõlas kõnealuse määrusega, eelkõige seda, kas need kinnitavad kõnealuse määruse artikli 55 lõikes 1 osutatud mõne vajaduse olemasolu, samuti hindab komisjon kooskõla delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014.

Kui komisjon leiab, et liikmesriigi esitatud teave ei võimalda järeldada, et esimeses lõigus loetletud tingimused on täidetud, palub ta liikmesriigil esitada lisateavet või vaadata oma otsus läbi.

Komisjon võtab nelja kuu jooksul pärast kogu nõutava teabe saamist vastu rakendusakti, millega kiidetakse liikmesriigi otsus heaks või lükatakse tagasi.

2. JAGU

Puuvilla eritoetus*Artikkel 13***Maa ja sortide heakskiitmise menetlus**

Puuvilla eritoetuse puhul kohaldatav maa ja sortide heakskiitmise menetlus, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1307/2013 artikliga 57, viiakse asjaomase aasta külvi puhul lõpule 31. jaanuariks.

*Artikkel 14***Tootjate teavitamine**

1. Enne iga aasta 1. märtsi teatavad liikmesriigid puuvillatootjatele kõnealuse aasta külvi kohta järgmise teabe:

a) külvamiseks heaks kiidetud sordid;

b) delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artikli 56 kohaselt puuvillatootmiseks ette nähtud põllumajandusmaa heakskiitmise kriteeriumid;

c) delegeeritud määruse (EL) nr 639/2014 artiklis 58 osutatud minimaalne istutustihedus;

d) nõutavad põllumajandustavad.

2. Kui külvisordile antud luba tühistatakse, teatab liikmesriik sellest puuvillakasvatajatele enne järgmise aasta külvihooja 1. märtsi.

5. PEATÜKK

TEATAMISEESKIRJAD

Artikkel 15

Teated sammastevahelise paindlikkuse kohta

1. Teave, mis esitatakse komisjonile vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõikele 1 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009⁽¹⁾ artikli 136a lõikele 1 iga kalendriaasta kohta kuni aastani 2019, tuleb esitada aastase protsendimäärana aastasest riiklikust ülemmäärast, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõike 1 esimeses lõigus ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lõike 1 esimeses lõigus.

2. Teave, mis esitatakse komisjonile vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõikele 2 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lõikele 1 iga kalendriaasta kohta kuni aastani 2020, tuleb esitada aastase protsendimäärana iga-aastastest summadest, mis on eraldatud toetusmeetmeteks maaelu arengu programmi raames, millele on osutatud määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 14 lõike 2 esimeses lõigus ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 136a lõike 2 esimeses lõigus.

Artikkel 16

Teated määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõigetes 2 ja 3 osutatud põhitoetuskava ülemmäära suurendamise kohta

Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsuse vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 22 lõigetele 2 ja 3, peab komisjonile iga kalendriaasta kohta kuni 2020. aastani esitav teave sisaldama protsendimäära aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud kõnealuse määruse II lisas ja millest on maha arvatud summa, mis tuleneb kõnealuse määruse artikli 47 lõike 1 kohaldamisest.

Artikkel 17

Rahaeraldised ümberjaotava toetuse, looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade toetuse ja noore põllumajandustootja toetuse raames

Kui liikmesriik teatab komisjonile oma otsusest vastavalt määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 42 lõikele 1, artikli 49 lõikele 1 ja artikli 51 lõikele 1, peab komisjonile iga kalendriaasta kohta kuni 2020. aastani esitav teave sisaldama protsendimäära aastasest riiklikust ülemmäärast, mis on sätestatud kõnealuse määruse II lisas.

Artikkel 18

Määruse (EÜ) nr 792/2009 kohaldamine

Määrusega (EL) nr 1307/2013, delegeeritud määrusega (EL) nr 639/2014 ja käesoleva määrusega ette nähtud teated esitatakse komisjonile kooskõlas määrusega (EÜ) nr 792/2009.

⁽¹⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, 19. jaanuar 2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

6. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 19

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kalendriaastale 2014 järgnevat kalendriaastaid hõlmavate toetusetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 16. juuni 2014.

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET